

# ALLINPUISTON PÄIVÄKOTI, OULU

RAKENNUSHISTORIASELVITYS 16.5.2018





*Nämä Allinpuiston päiväkodin porrassaulan omaperäiset satuhahmot ovat vuosikymmenten mittaan ihasuttaneet hoitolapsia ja heidän vanhempiaan.*

**OULU** | *Tilakeskus*

Rakennushistoriaselvitys

ALLINPUISTON PÄIVÄKOTI, Allitie 3 OULUN KAUPUNKI

Arkkitehtitoimisto Avario Oy 2018

Tekijä: Veli-Pekka Huhmo, arkkitehti • p. 040 5277 588 • Kallenranta 7 90460 OULUNSALO

# SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO .....	4
1 KOHDE LYHYESTI .....	8
2 ARKKITEHTI MARTTI HEIKURA .....	14
3 ALLINPUISTON LASTENTALON TAUSTATEKIJÖITÄ .....	17
3 ALLINPUISTON LASTENTALON KORTTELI .....	20
4 LASTENTALON RAKENTAMINEN .....	27
5 NYKYTILA .....	52
6 YHTEENVETO .....	100
LÄHTEET .....	104
KUVALUETTELO .....	105

# JOHDANTO

*Allinpuiston Lastentalo on Oulun kaupungin ensimmäinen tätä tarkoitusta varten suunniteltu rakennus Oulussa. Se oli valmistuessaan edistyksellinen ja mittasuhteiltaan maamme suurimpia lastentaloja.*

*Allinpuiston Lastentalon rakentaminen oli jatkoa vuonna 1958 valmistuneen Höyhtyän Lastenkodin hankkeelle. Lastentalosta oli määrä muodostua alueen toiminnallinen keskus, mutta sen roolin ehti ottaa vuonna 1959 valmistunut Nokelan koulu. Kaikki kolme edellä mainitua rakennusta ovat Martti Heikuran suunnittelemia.*

*Vuoden 1964 alussa käyttöön otettu Allinpuiston Lastentalo on säilynyt ulkoisesti muuttumattomana ja palvelee edelleen alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan Höyhtyän kaupunginosan päiväkotina.*



Allinpuiston lastenseimi vuonna 1967. KUVA: Allinpuiston päiväkodin arkisto

## Selvityksen tarkoitus ja eteneminen

Rakennushistoriaselvityksen tarkoituksena on koota yhteen riittävät lähtötiedot kohteen korjaus- ja kunnossapitotöiden suunnitteluun, asemakaavamuutoksen laadintaan ja suojelustatuksen määrittelyyn.

Tämä selvitys on laadittu Oulun Liikelaitos Tilakeskuksen toimeksiannosta. Selvitystyöstä on vastaanottanut Arkkitehtitoimisto Avario Oy:n alikonsulttina arkkitehti Veli-Pekka Huhmo.

Tarkastelussa keskitytään rakennuksen ja sen ympäristön muutoshistoriaan sekä rakennuksen suunnittelu- ja rakennusvaiheisiin. Selvitys etenee

päiväkodin taustatekijöistä ja paikan historiasta rakennuksen käytö- ja muutosvaiheisiin. Selvityksen lopussa tarkastellaan rakennuksen nykytilaa keväällä 2018 tehdyn inventoinnin pohjalta.

## Aiempi tutkimus

Oulun päiväkotien historiaa tutkineen KT Elise Lujalan lisensiaattityö vuodelta 1999 sekä teokset *Kiikkusaaresta koko kaupunkiin* ja *Vanhasta Ainolasta uudelle vuosisadalle* avaavat seikkaperäisesti Allinpuiston Lastentalon taustatekijöitä.

Koulun suunnittelijan ja Oulun ensimmäisen kaupunginarkkitehdin Martti Heikuran elämäntyötä on tutki-

nut arkkitehti Joonas Malmberg Pro gradu-tutkielmaansa vuonna 2013.

Höyhtyän ja Nokealan asutusalueiden kehitystä on kuvattu Turo Mannisen *Oulun kaupungin historia VI:ssä* osassa. Alueelta tehtyjä rakennushistoriaselvityksiä ovat Arkkitehtitoimisto SIPARKin vuonna 2008 tekemä *Karjasillan ylä-aste ja lukio*, Arkkitehtitoimisto Jorma Teppo Oy:n vuonna 2014 tekemä *Oulun Sivakka Oy - Tavitie* sekä allekirjoittaneen tekemä *Lintulammen koulu* 2016.

Oulun kaupungin asemakaavoituksen vuonna 2011 käynnistämässä *Tulevaisuuden Höyhtyä*-projektissa





*Päiväkodin hoito-osaston ruokailutila.*





*Päiväkodin tontti rajautuu pohjoisessa valoisaan Allinpuistoon. Puiston suuntaan Allinpuiston päiväkodin rakennusmassa on matala ja pitkänomainen.*

tarkasteltiin alueen palveluverkkoa sekä täydennysrakentamisen mahdollisuuksia.

## **Aineisto**

Allinpuiston päiväkodin keskeiset piirustukset ja asiakirjat on koottu Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkistoon. Piirustusaineistoa löytyy myös Oulun kaupungin arkistosta sekä Allinpuiston päiväkodin arkistossa.

Pohjois-Pohjanmaan Maakunta-arkistossa *Nokela-Höyhtyän Pienkiinteistöyhdistyksen arkisto* tarjoaa

asukkaiden näkökulman asuinalueen varhaisiin vaiheisiin ja *Martti Heikuran yksityisarkisto* täydentää kuvaa koulun suunnittelijan ammatillisista kiinnostuksen kohteista.

Kattavin valokuva-aineisto on päiväkodin omassa arkistossa. Kuvia on jonkin verran myös Pohjois-Pohjanmaan museossa sekä Museoviraston Journalistisen kuva-arkiston kokoelmissa. Allinpuiston päiväkodin lehtileikekokoelma ulottuu toiminnan alkuvuosista 2000-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle.

Tämän selvityksen haastattelulähteinä toimivat

Allinpuiston Lastentalossa eri rooleissa työskennelleet työntekijät sekä muut Oulun kaupungin päivähoiton kehittämisestä vastanneet henkilöt.

*Allinpuiston päiväkotia viereisen kerrastalon parvekkeelta nähtynä. Päiväkodin takana on vuonna 1958 valmistunut Höyhtyän Lastenkoti. Vasemmalla näkyy Höyhtyän vuonna 1963 valmistunut ostoskeskus.*







## ALLINPUISTON PÄIVÄKOTI LYHYESTI:

*Kunta:* Oulu  
*Kylä:* Höyhtyän kaupunginosa 142  
*Kiinteistötunnus:* 564-430-43-3  
*Katuosoite:* Allitie 3 90150 OULU

*Käyttötarkoitus:* Varhaiskasvatus  
*Kiinteistön omistaja:* Liikelaitos Oulun Tilakeskus  
*Suunnitteluvuosi:* 1962  
*Valmistumisvuosi:* 1963

*Suunnittelijat:* ARK Martti Heikura, arkkitehti  
RAK Insinööri toimisto Matti Ojala  
SÄH Oulun kaupungin sähkölaitos  
LVI U. Savukoski, insinööri

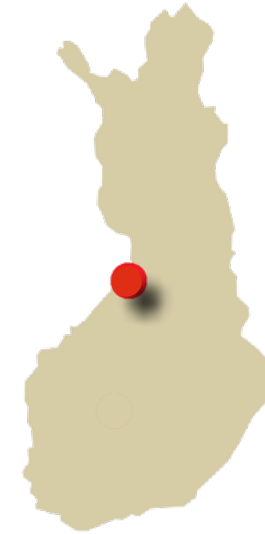
*Rakentaja:* Oulun kaupunki, rakennusviraston talonrakennusosasto  
*Rakennusvalvoja:* V. Pohjoismäki, insinööri  
*Työmaan vastaava:* Leander Mertolahti, rakennusmestari  
*Saniteettitekennilliset työt:* Vesijohtoliike Huber Oy  
*Sähkötöyt:* Sortavalan Sähkö Oy

*Tontin pinta-ala:* 9225 m<sup>2</sup>  
*Kerrosala:* 1701 m<sup>2</sup>  
*Huoneistoala:* 1593 m<sup>2</sup>  
*Tilavuus:* 4876 m<sup>3</sup>

*Keskeiset korjaukset:* Kaukolämpö 1978  
Peruskorjaus 2006  
Pihan perusparannus 2009

*Suojelustatus:* ei suojeltu  
*Arvottaminen:* Maakunnallisesti arvokas

määrätiedot perustuvat Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen-asiakirjoihin



## 1 KOHDE LYHYESTI

Allinpuiston päiväkotikoti sijaitsee Höyhtyällä, Oulun 15. kaupunginosan keskuksen tuntumassa. Höyhtyän suuralueella asuu noin 8 800 asukasta ja siihen kuuluvat Höyhtyän lisäksi Karjasillan, Lintulan, Nokelan ja Mäntylän kaupunginosat. Päivähoidon tarpeen odotetaan kasvavan alueen täydennysrakentamisen seurauksena.<sup>1</sup>

*Allinpuiston päiväkotikoti*

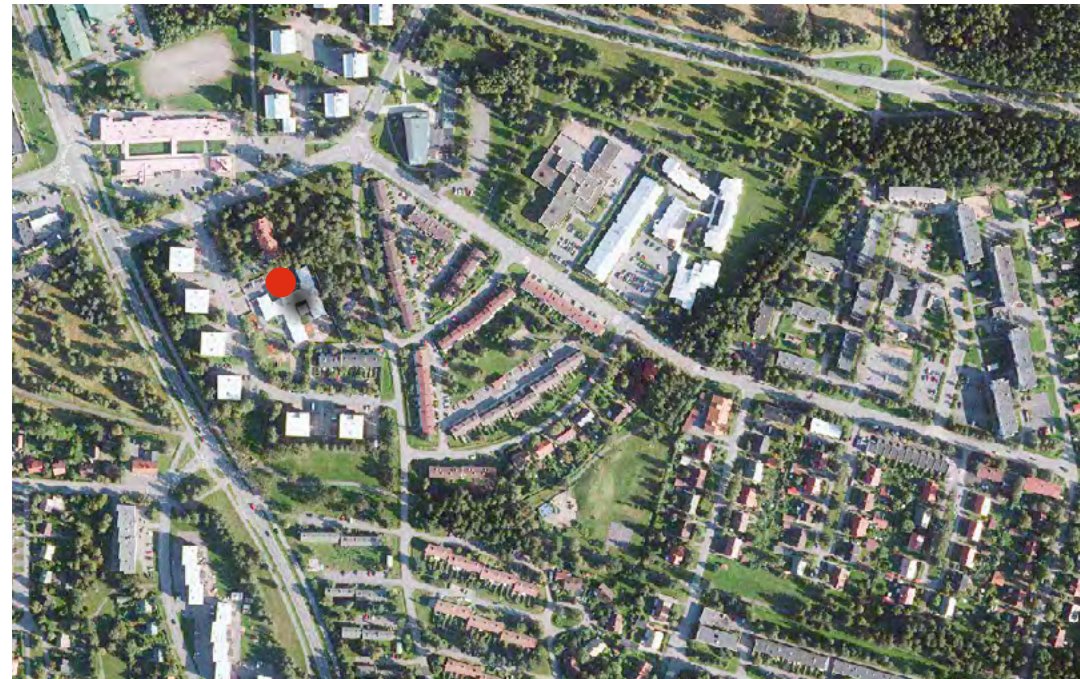
Allinpuiston lastentalo oli valmistuessaan vuonna 1963 kaupungin ensimmäinen tätä tarkoitusta varten suunniteltu rakennus. Alkuvaiheessa rakennuksessa

<sup>1</sup> [www.ouka.fi/oulu/yhteisotoiminta/hoyhtya](http://www.ouka.fi/oulu/yhteisotoiminta/hoyhtya)





Allinpuiston päiväkoti sijaitsee Höyhtyän kaupunginosassa.



Lastentalo ja sen viereinen Lastenkoti rakennettiin etelään avautuvaan mäntyjä kasvavaan rinteeseen. Pohjoisessa tontti rajautuu Allinpuistoon. KUVA: Oulun kaupunki, karttapalvelu

toimivat lastentarha, lastenseimi sekä neuvola. Tilojen käyttötarkoitus on säilynyt lähes muuttumattomana.

Samassa korttelissa sijaitsee vuonna 1958 valmistunut kolmikerroksinen entinen Höyhtyän Lastenkoti. Molemmat rakennuksen ovat kaupunginarkkitehti Martti Heikuran suunnittelema ja muodostavat yhdessä maakunnallisesti arvokkaan kokonaisuuden.<sup>2</sup>

Allinpuiston päiväkoti on paviljonkimainen rakennus, joka sijoittuu loivaan mäntyvaltaiseen etelärinteeseen. Keskiosaa lukuun ottamatta rakennus on yksikerroksinen ja osa tiloista on sijoitettu kellariin. Päiväkodin

arkiseksi luonnehdittua arkkitehtuuria hallitsevat 1960-luvulle tunnusomaiset piirteet kuten matala sokkeli, horisontaalisuus, suuret ikkunat sekä pelkistetyt rapatut julkisivut.

Nykyisin päiväkodissa toimii kahdeksan ryhmää, joissa on yhteensä 130 lasta. Yksi ryhmistä on englannin kielen kielikylpyryhmä 4–6-vuotiaille. Henkilöstöä on 30, josta kolme vastaa päiväkodin ruokahuollosta ja siisteydestä.<sup>3</sup>

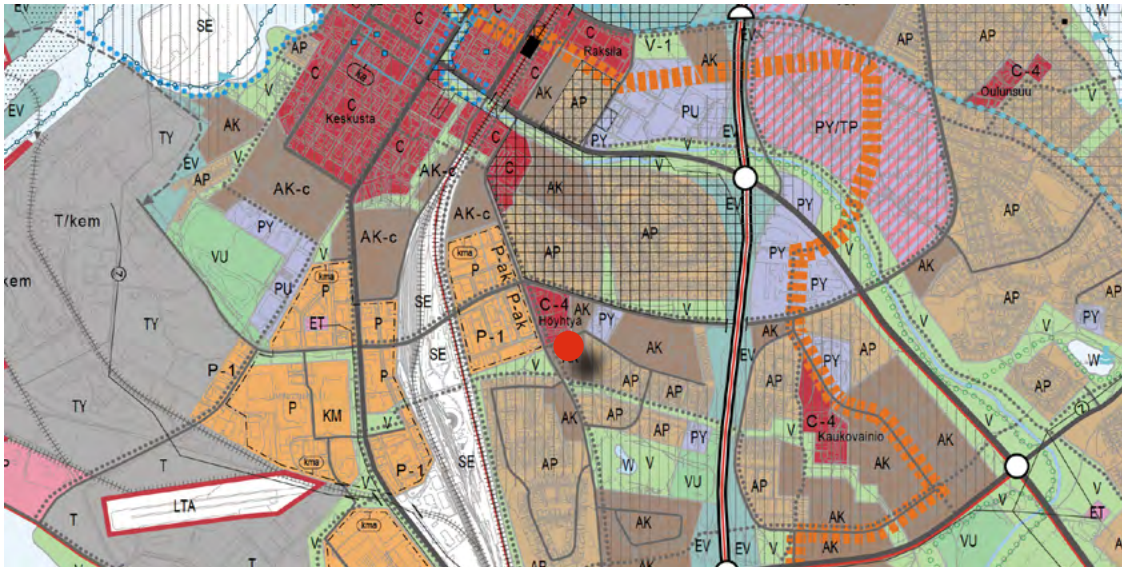
Allinpuiston päiväkodin toiminta-ajatus on *'perusturvasta onnistumisen iloon'*. Se korostaa toiminnallisuutta

ja leikinomaisuutta, tekemisen iloa ja onnistumista, asioiden loppuun suorittamista sekä mielenkiinnon herättämistä asioiden oppimiseen.<sup>4</sup>

Päiväkodin vahvuuksia ovat laaja ulkoleikkialue, ympäröivän alueen rauhallisuus, hyvät kulkuyhteydet sekä lyhyt matka Lintulammen luonnontilaiselle puisto- ja urheilualueelle.

<sup>4</sup> <https://www.ouka.fi/oulu/allinpuiston-paivakoti/etusivu>





Oulun Yleiskaavassa 2030 (15.1.2016) Allinpuiston päiväkodin kortteli on osa kerrostalovaltaista asuinalueita (AK), joka rajautuu kaupunginosakeskukseen (C-4). Kaavaselostuksen mukaan: " Alue varataan pääasiassa asuinkestoaloille. Alueelle saa sijoittaa myös asuinpienaloja sekä ympäristöhäiriöitä aiheuttamattomia palvelu- ja työpaikkatoimintoja."



Ajantasaisessa 5.12.1964 vahvistetussa asemakaavassa 564-372 Höyhtyän entisen lastenkodin ja Allinpuiston päiväkodin kortteli numerolla 12 on 'sosiaalista toimintaa palvelevien rakennusten korttelialue lastenkotiä ja lastentaloa varten (YS).

### Rakennettu ympäristö ja liikenneyhteydet

Höyhtyän asuntotyyppiä on monimuotoinen ja alueen osia on nimetty maakunnallisesti arvokkaiden rakennettujen ympäristöjen listalle.

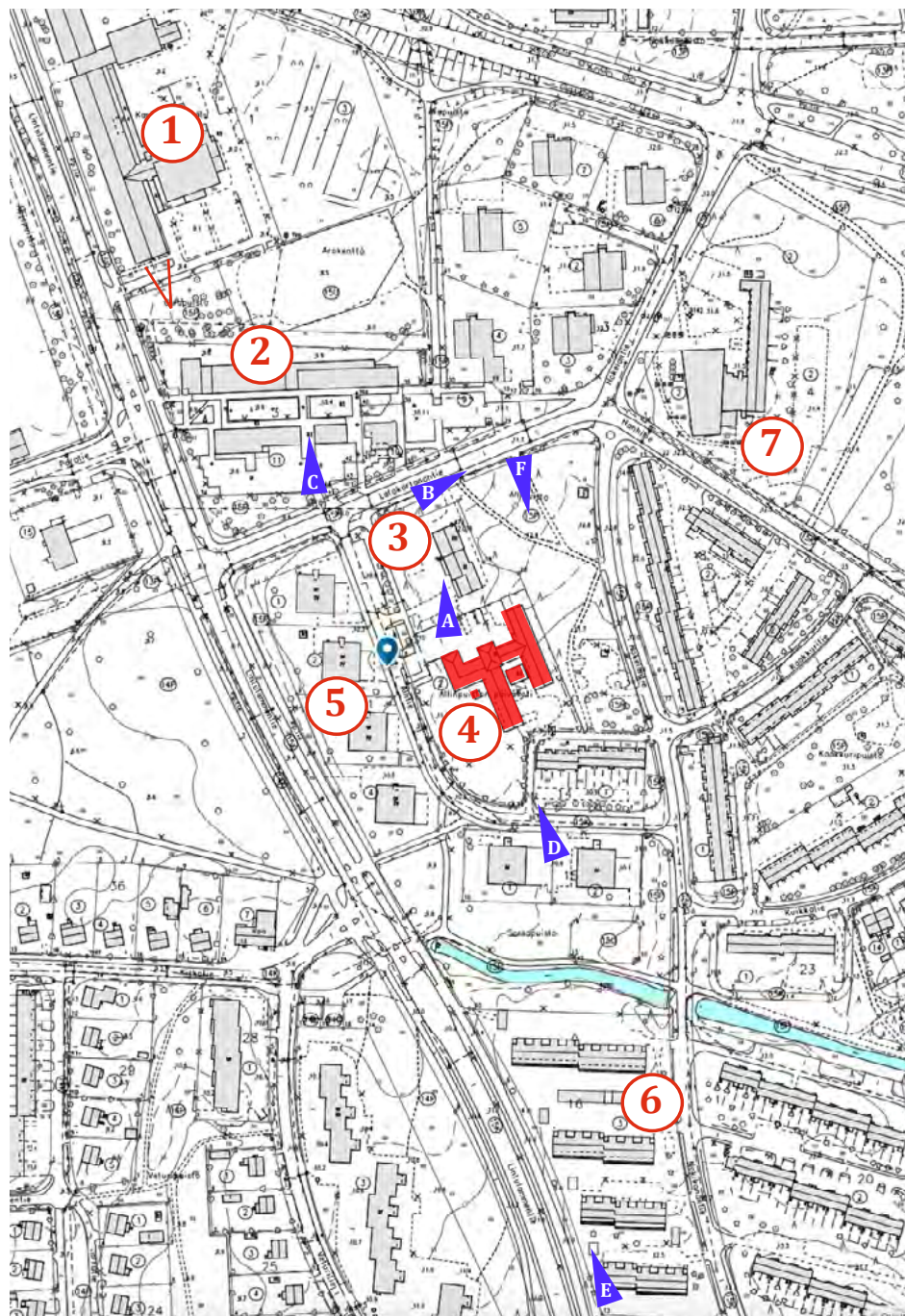
Vanhinta 1950-luvun rakennuskantaa edustavat kahden perheen omakotitalot alueen itäosassa. Niitä täydentävät 1960-luvun yhden perheen *pähkinätalot* sekä teknillisen oppilaitoksen opiskelijoille rakennetut Otokylän lamellitalot. Höyhtyän keskuksen rakennettua ympäristöä hallitsevat 1960-luvun noppamaiset kerrostalot sekä alueen omaleimaiset *selvaakkitalot*.

Höyhtyän 1964 valmistunut ostoskeskus, lajissaan Oulun ensimmäinen, sijaitsee sadan metrin päässä Allinpuiston päiväkodista. Alueen tärkeimpiä julkisia rakennuksia ovat Karjasillan kirkko, Karjasillan entinen yhteiskoulu ja entinen terveysasema.

Höyhtyän itäreunalla sijaitsevat Lintulammen puisto sekä sen laaja urheilualue. Puiston ytimessä olevilla Lintulammilla sijaitsee kaupunkiluonnon havainnointipiste.

Höyhtyän alueen liikenteellinen solmukohta keskittyy Lintulammentien ja Joutsentien yhtymäkohtaan. Kaupunginosan kevyenliikenteen reitit kulkevat monilta osin puistoissa ja erillään autoliikenteestä. Allinpuistoa lähimmät bussipysäkit sijaitsevat noin kahdensadan metrin etäisyydellä päiväkodista. Oulun keskustaan on matkaa noin kilometri





### Lähiympäristön Keskeiset rakennukset kartalla

1. Karjasillan koulu (Osmo Sipari 1957)
2. Höytyän Ostoskeskus (Uki Heikkinen 1964)
3. Höytyän Lastenkoti (Martti Heikura 1958)
4. Allinpuiston Lastentalo (Martti Heikura 1963)
5. Allitien kerrostalot (August Rönkönharju 1962-1963)
6. Selvaakkitalot (Uki Heikkinen, Viljo Kerola 1957-1966)
7. Karjasillan kirkko (Kalevi Lankinen 1963)

Näkymämerkinnät A-E viittaavat viereisen sivun valokuvaan.  
Pohjakartta: Oulun kaupunki, karttapalvelu



Höytyän Lastenkodissa toimii nykyisin Oulun kaupungin mielenterveyspalveluiden ylläpitämä Allinmarjan asu-  
mispalvelukeskus.





*Höyhtyän keskusväylän, Latokartanon tien, pääteenä on modernistinen Karjasillan kirkko vuodelta 1963.*



*Vuonna 1964 valmistunut Höyhtyän ostoskeskus oli ensimmäinen laatuaan Oulussa. Sen aikakaudelle tyypillinen olemus on säilynyt vaikka tulipalo ja tyylimuutokset ovat muuttaneet yksityiskohtia.*



*Päiväkodin korttelia reunustaa kaareutuva Allitie sekä sen noppamaiset 1960-luvun alun kerrostalot. Ympäristö on mittakaavaltaan inhimillinen ja yleisilmeeltään puistomainen.*



*Allinpuistoa ympäröi vuosina 1957-1966 rakennettujen Selvaakki-talojen korttelit. Niiden kaksikerroksiset puutalot edustavat jälleenrakennuskauden norjalaista asutosuunnitteluideologiaa.*



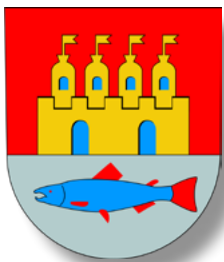
F



*Allinpuisto on avointa mäntymetsää, jossa kulkee kivituhkatut puistoreitit. Lapset käyttävät puistoa peleihin ja leikkeihin.*



## 2 ARKKITEHTI MARTTI HEIKURA



Martti Heikuran vuonna 1953 suunnittelema Oulun kaupungin vaakuna.

Oulun kaupunginarkkitehdin virka perustettiin vuonna 1939 ja ensimmäisenä sen otti vastaan arkkitehti Martti Gunnar Heikura (1909-1963). Heikura oli tuottelias ja käytännön suunnittelukysymyksiin keskittynyt arkkitehti, joka laati suunnitelmia sekä virkatyönä että yksityisessä toimistossaan.

Martti Heikuran varmaotteinen ja hieman arkinen arkkitehtuuri on osoittautunut kestäväksi. Oulun kaupunkialueella on säilynyt pientalot mukaan lukien yli sata Heikuran suunnittelemaa rakennusta<sup>1</sup>, joista tunnusomaisimman kokonaisuuden muodostavat koulurakennukset.

1 Malmberg 2013 liite VII

Oulun Lyseon ylioppilas Martti Heikura valmistui arkkitehdiksi Teknillisestä korkeakoulusta vuonna 1935. Hänen opiskeluaikaansa sävytti modernistien ja klassistien keskinäinen kilpailu. Opettajakunnassa edellisiä edusti Hilding Ekelund ja jälkimmäisiä J.S. Sirén.<sup>5</sup> Martti Heikuran opinnäytetyö käsitteli Tervolan puukirkon restaurointia.<sup>6</sup>

Valmistumisensa jälkeen Heikura työskenteli Oulun piiriarkkitehti Gustaf Strandbergin toimistossa vuosina 1936–38 ja turkulaisessa Viljo Laitsalmen arkkitehtitoimistossa vuonna 1938-39.

### Paluu kotikaupunkiin

Martti Heikura oli Oulun ensimmäinen kaupunginarkkitehti. Kun virka vuoden 1939 alkaessa asetettiin

5 Koho Timo, Modernismi suomalaisessa arkkitehtuurissa 1900-1960, Rakennustieto Oy, Tammer-Paino Oy 2000 s. 51

6 Malmberg Jonas, Oulun kaupunginarkkitehti Martti Heikura – Puukaupungista Pohjois-Suomen keskukseksi. Taidehistorian Pro gradu -tutkielma Helsingin yliopisto 2013, s. 12-15



Oulun Koskikeskuksen As. Oy Koskilinnan pistetalot vuodelta 1948.



Martti Heikura (1909-1963)

hakuun, siihen ei ollut Heikuran lisäksi muita hakijoita.<sup>7</sup> Kaupunginarkkitehdin virkoja oli tuolloin vain suurimmissa kaupungeissa, eivätkä he olleet kovin tunnettuja.

### Jälleenrakennuskauden pula ja kaupungin kasvu

Talvisota syttyi vain muutama kuukausi sen jälkeen, kun Heikura oli aloittanut virassaan ja arkkitehdin päätehtäväksi muodostui kaupungin puolustuksellisten asioiden organisoiminen.<sup>8</sup> Myös kaupungin jälleenrakennus käynnistettiin Heikuran johdolla.<sup>9</sup>

Sodan jälkeen Pohjois-Suomen teollistuminen voimistui ja nopea kasvu synnytti Ouluun asuntopulan. Sitä pahensi rintamamiesten, karjalaisiirtolaisten ja sodan tuhoissa kotinsa menettäneiden asuttaminen. Suuri syntyvyys vaati huoltopalveluiden vahvistamista ja enteili voimakasta koulurakentamista.

7 ibid s. 9

8 ibid s. 28

9 Hautala Kustaa, Oulun kaupungin historia V 1918-1945, Kirjapaino Osakeyhtiö Kaleva, Oulu 1982 s. 473-479





Hiironen vanhainkoti  
vuodelta 1954.



Nokelan koulu valmistui  
vuonna 1959. Siitä muo-  
dostui Höyhtyä alueen  
toiminnallinen keskus.

### Suunnitelmia virkatyönä ja omaan lukuun

Kaupunginarkkitehdin toimenkuva muodostui laajaksi. Siihen kuuluivat muun muassa kaavoitus, rakennussuunnittelu, ylläpitokorjaukset, julkisivulautakunnan johtaminen ja maistraatin asiantuntijatehtävät.<sup>10</sup> Virkatyön ohessa Heikura teki suunnitelmia myös omassa yhden miehen toimistossaan.<sup>11</sup>

Heikuran kaupunkikuvallisesti keskeisiä töitä olivat Koskikeskuksen pistetalot, Kajaaninkatua reunustavat kerrostalot ja Raatin uimahalli. Niiden lisäksi Oulun keskustassa on säilynyt yli neljäkymmentä Heikuran pääosin virkatyön ohessa suunnittelemaa kerrostaloa.<sup>12</sup> Jälleenrakennuskauden arkkitehtien tavoin Heikura piirsi myös pientalojen tyyppiipiirustuksia.

Kaavoituksen saralla Martti Heikuran tunnetuimmiksi töiksi muodostuivat Peltolan ja Karjasillan alueet.

<sup>10</sup> ibid s. 18

<sup>11</sup> ibid s. 16 ja s. 22

<sup>12</sup> ibid LIITE II

### Kouluja ja sosiaalisia rakennuksia

Martti Heikuran virkakausi ajoittui koulurakentamisen kiivaimpaan vaiheeseen. Vuosina 1945-1962 hän suunnitteli Ouluun kahdeksan suurta koulurakennusta, jotka ovat edelleen pääosin käytössä.

Sosiaali- ja terveystoimenrakennuksista Heikuran käsi- alaa ovat Hiironen vanhainkoti, yksityinen Mäntykoti, Päivärinteen sairaalan ja Piirimielisairaalan laajennukset sekä Keskustan terveysaseman laajennus. Myös Höyhtyä Lastenkoti ja Allinpuiston Lastentalo kuuluivat valmistuessaan sosiaalitoimen alaisuuteen.

### Varmaotteista ja arkista arkkitehtuuria

Martti Heikuran arkkitehtuuri on varmaotteisesta ja hieman arkista. 1960-luvulle tultaessa Heikuralle ominaiset ratkaisut olivat jo vanhanaikaisia ja perustuivat käsityönä paikalla rakentamiseen.

Kritiikissä on kuitenkin huomioitava rakentamisen määrälliset vaateet, kaupungin oma urakointi sekä hankkeille asetetut työllistämistavoitteet.<sup>13</sup>

Persoonana Martti Heikuraa on luonnehdittu vetäytyväksi ja vaatimattomaksi - *mieheksi, joka tyytyi omaan olemukseensa*.<sup>14</sup> Hän osallistui kuitenkin aktiivisesti kotimaiseen ja kansainväliseen järjestötoimintaan.<sup>15</sup>

Martti Heikura menehtyi sairaskohtaukseen tammikuussa 1963 vain 54 vuoden ikäisenä.<sup>16</sup> Hänen työnsä jäivät vaille valtakunnallista huomiota ja Arkkitehti-lehdessä niitä julkaistiin ensimmäisen kerran vasta Jonas Malmbergin artikkelin yhteydessä vuonna 2013.

<sup>13</sup> Mm. Oulun kaupungin arkisto, Oulun kaupungin kansakoulujen johtokunta 3.10.1957

<sup>14</sup> Malmberg ss.15-16 ja s. 25

<sup>15</sup> Malmberg ss.15-16 ja s. 25

<sup>16</sup> Malmberg op cit s. 17





*Oulun ensimmäinen lastentarha sijaitsi nykyisen Alnolan puiston Kiikkusaaren Laskuniemessä. Arkkitehti Victor Sucksdorffin suunnittelema kareliaaninen rakennus tuhoutui talvisodan pommituksessa talvella 1940.  
Kuva: Pohjois-Pohjanmaan museo, Uuno Laukan kokoelma*



# 3 ALLINPUISTON LASTENTALON TAUSTATEKIJÖITÄ

## 3.1 Päiväkotitoiminnan kehitys Suomessa

1800-luvun lopulle asti suomalaislasten laitoshoido oli osa köyhäinhoitojärjestelmää ja hyväntekeväisyysjärjestöjen toimintakenttää.<sup>17</sup> Valtaosa väestöstä asui maaseudulla, jossa lapset kasvoivat kotiympäristössään.

Laitosmainen päivähoito käynnistyi Suomessa 1880-luvulla aluksi yksityisin voimin esikuvanaan saksalaisen Friedrich Fröbelin lastentarhat. Lastentarhanopettajien koulutus aloitettiin Sörnäisten lastentarhassa vuonna 1892 suomalaisen lastentarhatyön äiteinä pidettyjen Hanna Rothmanin ja Elisabeth Alanderin toimesta.<sup>18</sup>

Teollistuminen ja kaupungistuminen muuttivat yhteiskunnan rakenteita ja asenteita 1920-luvulla. Naisten työssäkäynti ja yksinhuoltajuus yleistyivät. Toisen maailmansodan jälkeen suurten ikäluokkien syntyminen, perheelliset sotallesket ja asuntopula lisäsivät painetta kodin ulkopuolisen hoidon järjestämiseen.

1960-luku oli yhteiskuntarakenteiden kehittämisen vuosikymmen. Naisten kaksoisrooli työssäkäyvinä perheenäiteinä vakiintui, tasa-arvo vahvistui ja perheiden koko pieneni. Kotiapulaisista luovuttiin ja kokopäiväisten päivähoitopaikkojen kysyntä kasvoi. Kuitenkin vielä noin puolet lapsista hoidettiin edelleen

17 Jaakkola, Jouko; Pulma, Panu; Satka, Mirja; Urponen, Kyösti: Armeliaisuus, yhteisöapu, sosiaaliturva : suomalaisten sosiaalisen turvan historia, Sosiaaliturvan keskusliitto Gummerus Kirjapaino Oy Jyväskylä 1994 s. 195

18 <https://lastentarhanopettajankoulutus125.com/tietoja/>

kotona ja perhepäivähoito yleistyi kaupungeissa.<sup>19</sup>

1960-luvulla päiväkotien kasvatuksellinen rooli syrjäytti sosiaalihuollon näkökulman ja maassamme käynnistettiin ensimmäiset esikoulukokeilut. Varhaiskasvatus nousi keskeiseen asemaan ja lastentarhanopettajia kouluttavia seminaareja perustettiin eri puolille maata. Oulussa koulutus käynnistyi vuonna 1968.

Vuoden 1973 laki päivähoitosta toi tähänastisen historian suurimman muutoksen. Se tarjosi kaikille yhtäläiset oikeudet päivähoitoon ja yhdisti päivähoiton eri muodot yhdeksi kokonaisuudeksi. Päiväkoteja rakennettiin kaikkiin kuntiin ja henkilöstöä tarvittiin nopeasti lisää. Lastentarhanopettajien koulutus siirtyi yliopistojen kasvatustieteellisiin tiedekuntiin.<sup>20</sup>

Vuoden 1985 päivähoitolaki lisäsi entisestään hoitopaikkojen tarvetta, kun alle 3-vuotiaat saivat subjektiivisen oikeuden kunnalliseen päivähoitoon. Vastaava oikeus annettiin 3-6-vuotiaille vuonna 1996.

2000-luvun muutokset ovat keskittyneet varhaiskasvatukseen. Laki maksuttomasta esiopetuksesta tuli voimaan vuonna 2000 ja vuonna 2013 päivähoito siirtyi sosiaali- ja terveystieteiden vastuulta opetusministeriölle. Nykyinen varhaiskasvatuslaki astui voimaan vuonna 2015.

19 Syrjänen Anneli (toim.) Missä on tahtoa, siinä on tie - Hintan Martat 1935-2015, Erweko Oy Oulu 2015 s. 46

20 <https://lastentarhanopettajankoulutus125.com/tietoja/>

## 3.2 Oulun päivähoiton varhaiset vuodet

Oulussa lastentarhatoiminta alkoi vuonna 1901, kun Hanna Åström avasi nahkatehtaan työntekijöiden lapsille tarkoitetun lastentarhan Ainolan puiston Porttimökissä. Vuonna 1903 toiminta siirtyi Kiikkusaaren Laskuniemeen, jonne valmistui Arkkitehti Viktor Sucksdorffin suunnittelema karelialainen lastentalo Ainola.<sup>21</sup>

Lastentarhojen kunnallistaminen alkoi suurimmissa kaupungeissa 1920-luvulla.<sup>22</sup> Oulussa asia oli esillä jo vuonna 1914, mutta pysyi 1950-luvulle saakka pääosin järjestöjen vastuulla. Lastentarhoja ylläpitivät Oulussa Pelastusarmeija, Martat ja Nuorten Ystävät.<sup>23</sup>

Nuorten Ystävien mittavin hanke oli vuonna 1933 avattu Tuiran Lastentalo. Yksityisistä hankkeista merkittävimmäksi muodostui Oulu Oy:n työntekijöilleen vuonna 1946 perustama Nuottalan lastentarha.

Oulun ensimmäinen kunnallinen lastentarha avattiin Kastellissa entisen koulun peruskorjatuissa tiloissa vuonna 1957. Kuusi vuotta myöhemmin valmistunut Allinpuiston Lastentalo käynnisti päiväkotirakentamisen aikakauden, joka eteni uusille asuntoalueille samaa tahtia kaupungin laajentumisen kanssa.

21 Lujala Elise, Laskuniemen lastentarhasta laajempaan Pedagogiseen päivähoitoon vuosina 1901-1984, Lisensiaattitutkimus, Oulun Yliopisto Kasvatustieteen tiedekunta 1999 ss. 27-40

22 ibid s. 61-69

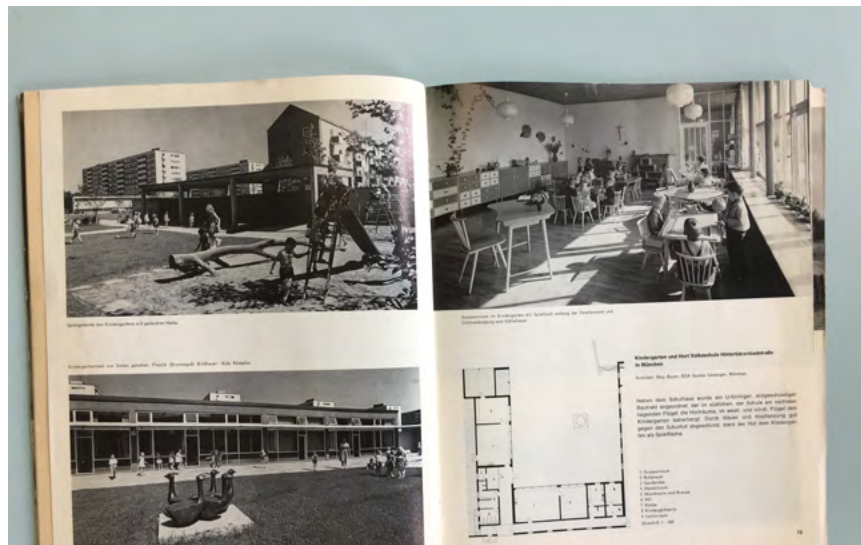
23 Lujala Elise, Vanhasta Ainolasta uudelle vuosisadalle, Oulun kaupunki, Gummeruksen kirjapaino Jyväskylä 2001 ss. 66-69





*Tapiolan Lastentalo, Viljo Revell 1957. Kuva: Arkkitehtuurimuseo, Finlandia kuva*

*1960-luvulla lastentalojen arkkitehtuuria julkaistiin runsaasti erityisesti Keski-Euroopassa. Suomen arkkitehtuurikirjastoihin hankituissa teoksissa esiteltiin myös skandinaavisia esimerkikohteita, mutta vain satunnaisesti Suomesta.*



### 3.3 Suomen päiväkotiarkkitehtuurin vuosikymmenet 1960-1980

Kunnallisia päivähoitolaitoksia alettiin rakentaa 1950-luvun puolivälissä ja ne yleistyivät seuraavan vuosikymmenen alussa. Rakennuksia kutsuttiin lastentaloiksi ja niissä toimi toisistaan erillisinä lastenseimi, lastentarha sekä usein myös lasten- ja äitiysneuvola.

1960-luvulla lastentalojen esikuvat omaksuttiin Skandinaviasta ja Keski-Euroopasta. Tavoitteena oli kodinomaisuus, jota toteutettiin osittamalla tiloja pienryhmäkohtaisesti 'kotialueisiin'. Lastentalojen mitakaava ja muoto poikkesivat merkittävästi muista julkisista rakennuksista.<sup>24</sup>

Päiväkotiarkkitehtuurin valtakunnalliset standar-

dit tulivat voimaan päivähoitolain myötä 1970-luvun alussa. Siihen asti esikuvana toimivat Helsingin kaupungin suunnitteluohjeet sekä Ruotsin normaaliratkaisuja tutkineen komitean mietintö.<sup>25</sup>

Vuoden 1973 päivähoitolaki lopetti jaon lastenseimeen ja lastentarhaan. Sosiaalivaltion antamassa suosituksessa jokaisella hoidettavien lasten ryhmällä tuli olla oma 'kotialue' omine sisäänkäynteineen. Kuten kouluissa, yhteistilat nimettiin toimintojen mukaan esimerkiksi laulusaleiksi tai leikkisaleiksi. Päiväkoteihin suositeltiin rakennettavaksi myös kaikkia hoitoryhmiä palveleva monitoimihalli.<sup>26</sup>

1980-luvun alussa rationaalinen ja toimintojen strukturointiin perustuva päiväkotiarkkitehturi sai osak-

seen voimistuvaa kritiikkiä. Päiväkodeista haluttiin moniaistillisia, ei yksin visuaalisia. Tilallisen suunnittelun lisäksi korostettiin esineellistä suunnittelua, johon kuuluivat päiväkodin kalustus ja värimaailma.

Teoreettisia lähtökohtia haettiin lapsen aistimaailmaa tutkivasta psykologiasta. Lähtökohdaksi esitettiin muun muassa päiväkodin jäsentämistä puolikiinteisiin ja kiinteisiin elementteihin. Perushoidon toiminnot toteutuisivat kiinteissä elementeissä, mutta leikkiä ei tulisi rajata tilallisilla puitteilla.<sup>27</sup>

### 3.4 Oulun kaupungin päiväkodit

Oulun päiväkotiohjelma valmistui vuonna 1958. Edellisenä vuonna Kastellissa oli avattu ensimmäinen kaupungin ylläpitämä lastentalo, joka peruskorjattiin Oulunsuun koululta vapautuneisiin tiloihin. Kastellin

<sup>24</sup> Volbehrr Heinrich, Kindergarten, Verlag Georg D.W. Callwey, München 1966

<sup>25</sup> Lujala 2001 op.cit. s. 77

<sup>26</sup> Lapsi ja arkkitehturi, Mannerheimin lastensuojeluliiton julkaisu, Lapsiraportti A36, Toim. Anja Allas, Valkeakosken Kirjapaino, Valkeakoski 1982. Artikkelit Kirsti Nordin: Päiväkodin arkkitehtonisen suunnittelun lähtökohtia ss. 57-67

<sup>27</sup> ibid





*Vuonna 1968 valmistuneessa Hintan päiväkodissä kehitettiin Allinpuiston Lastentaloon luotuja ratkaisuja. Rakennusten toimintaperiaate ja mittakaava ovat yhteneväiset. Hintan ulkoarkkitehtuuri poikkeaa suuresti Allinpuiston tyylistä, vaikka rakennuksilla on ikäeroa vain viisi vuotta.*

Lastentalossa (1957) toimi seimi, lastentarha sekä äitiys- ja lastenneuvola.<sup>28</sup>

Ensimmäinen lastentaloksi suunniteltu rakennus Oulussa oli kaupunginarkkitehti Martti Heikuran suunnittelema Allinpuiston Lastentalo (1963). Rakennus toimi tulevien päiväkotien esikuvana 1970-luvulle asti.

Allinpuistoa seurasivat Välivainion (1964) ja Heinäpään (1965), Hintan (1968) ja Merikosken (1971) lastentalot. Seuraavana vuonna avatut Kaukovainion ja Otokylän lastentarhat toteutettiin kerrostalopäiväkoteina.

Varsinainen päiväkotibuumi ajoittui Oulussa 1980-luvulle, jolloin oli parhaimmillaan käynnissä kahdeksan samanaikaista hanketta. Ratkaisuksi ehdotettiin tyyppipiirustuksen tekemistä, mutta kaupun-

ginosien omaleimaisuuden vuoksi tämä toteutusmalli hylättiin.<sup>29</sup>

Lamaa edeltänyt korkeasuhdanne, kurinalaisista muodoista vapautunut postmodernismi sekä nuorten oululaisarkkitehtien omaksuma regionalismi tuottivat muodoltaan rikasta lapsille suunnattua arkkitehtuuria. Päiväkodeista muodostuikin yksi 'Oulun koulun' aatesuunnan keskeisimmistä rakennustyypeistä.<sup>30</sup>

### 3.5 Oulun kaupungin rakennusvirasto päiväkotien rakentajana

Oulun kunnalliset päiväkodit suunniteltiin 1980-luvulle saakka kaupungin omana työnä. Kaupunginarkkitehdin johtamalla arkkitehtiasastolla työskenteli 1960-luvulla arkkitehti, rakennusmestari

ja avustavina suunnittelijoina useita arkkitehtiylioppilaita. Työmailla suunnittelijoiden apuna toimivat rakennusviraston kokeneet rakennusmestarit.<sup>31</sup>

Arkkitehtiosasto suunnitteli uudiskohteita, peruskorjauksia sekä mittavan määrän arkisia muutos- ja korjaustoimenpiteitä. Myös päiväkotien kiintokalusteet suunniteltiin usein kaupungin arkkitehtiosastolla.

1980-luvulle asti kaupunki urakoi pääosin itse omat päiväkotikohteensa. Hankkeissa huomioitiin työllisyysnäkökohdat, minkä vuoksi suosittiin paikalla rakentamista ja hankkeet ajoitettiin kesäsesonkien ulkopuolelle.

Vuosikymmen puolivälissä siirryttiin hankintamennettelyyn ja suunnittelua alettiin ulkoistaa yksityisille toimistoille. Hankesuunnittelua terävöitettiin ja kustannustietoisuus päiväkotirakentamisessa vahvistui.<sup>32</sup>

<sup>28</sup> Lujala Elise 1999 op.cit. s. 92

<sup>29</sup> Lujala Elise, op.cit. ss. 142-143

<sup>30</sup> Yiimaula Anna-Maija, Niskasaari Reijo ja Okkonen Ilpo, Arkkitehtuurin Oulun koulu kohti uutta vuosituhatta, Rakennustieto Oy, Vammalan Kirjapaino Oy 1993.

<sup>31</sup> Oulun kaupungin vuosikertomus 1968

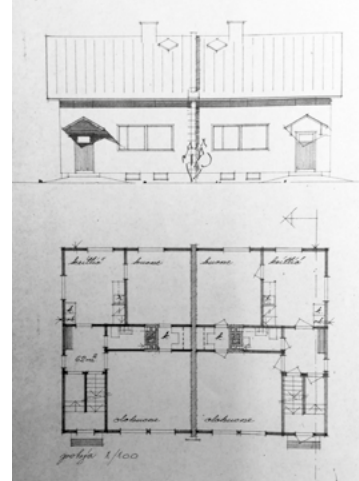
<sup>32</sup> Kerola Leila haastattelu 22.11.2017



# 4 ALLINPUISTON LASTENTALON KORTTELI



Höyhtyän ensimmäiset uudisasukkaat joutuivat kamppailemaan puutteellisen kunnallistekniikan kanssa. Kuvassa Reino Heikkisen perhe soutelemassa Sorsatiellä huhtikuussa 1963. Kuva: Nokela-Höyhtyä Pienkiinteistöyhdistys ry. 30 vuotta Juhlalehti.



Martti Heikuran Höyhtyän kaupunginosaan suunnittelema paritalotyppi numero 22. Kuva: Oulun kaupungin arkisto



Höyhtyä tiivistettiin 1960-luvulla rakentamalla palvelukeskuksen ympäristöön kerrostaloja. Kuva: Pohjois-Pohjanmaan museo, Uuno Laukan kuva-arkisto

Sodan päätyttyä vuonna 1945 Oulun kaupunki kasvoi voimakkaasti. Kaupungistumista kiihdyttivät teollisten työpaikkojen lisääntyminen ja palveluiden kysynnän kasvu. Samanaikaisesti syntyvyys kasvoi ennätyksellisiin mittoihin ja kaupunkia vaivasi ankara asuntopula.<sup>33</sup>

## *Yleiskaava määräiti uudet kaupunginosat*

Kaupungin kokonaisvaltaista kehitystä ohjaava yleiskaava valmistui vuonna 1952. Sen suunnittelusta vastasivat arkkitehdit Otto Meurman ja Aarne Ervi. Heidän hajakeskitykseen perustuva ratkaisunsa yhdisti funktionalistisen suunnittelun ja anglosaksisen puutarha-kaupunki-ideologian. Kantakaupungin ympärille muodostettiin asumakuntia ja niihin lähiöitä.<sup>34</sup>



Vuoden 1952 yleiskaava. Kuva: Oulun kaupunki, kaavoitus

Oulun ensimmäinen lainvoimainen yleiskaava hyväksyttiin vuonna 1985. Sitä ennen Ervin ja Meurmanin suunnitelmaa tarkastettiin kahdesti. Vuonna 1959 varauduttiin odotettua suurempaan väestönkasvuun olemassa olevia asuinalueita tiivistämällä.<sup>35</sup> Sen pohjalta pientalovaltaiseksi suunniteltua Höyhtyän kaavaa täydennettiin kerrostaloilla.

1960-luvun lopulla Höyhtyän viereen rakennettujen Kaukovanion ja Lintulan kaupunginosien maankäyttö oli alusta asti huomattavasti tehokkaampaa. Uudet alueet tukeutuivat alkuvaiheessa Höyhtyän koulu- ja päiväkotipalveluihin.

<sup>35</sup> Oulun kaupungin kunnalliskertomus 1959 ss. 283-285

<sup>33</sup> Manninen ss. 464-465

<sup>34</sup> ibid





## 1939

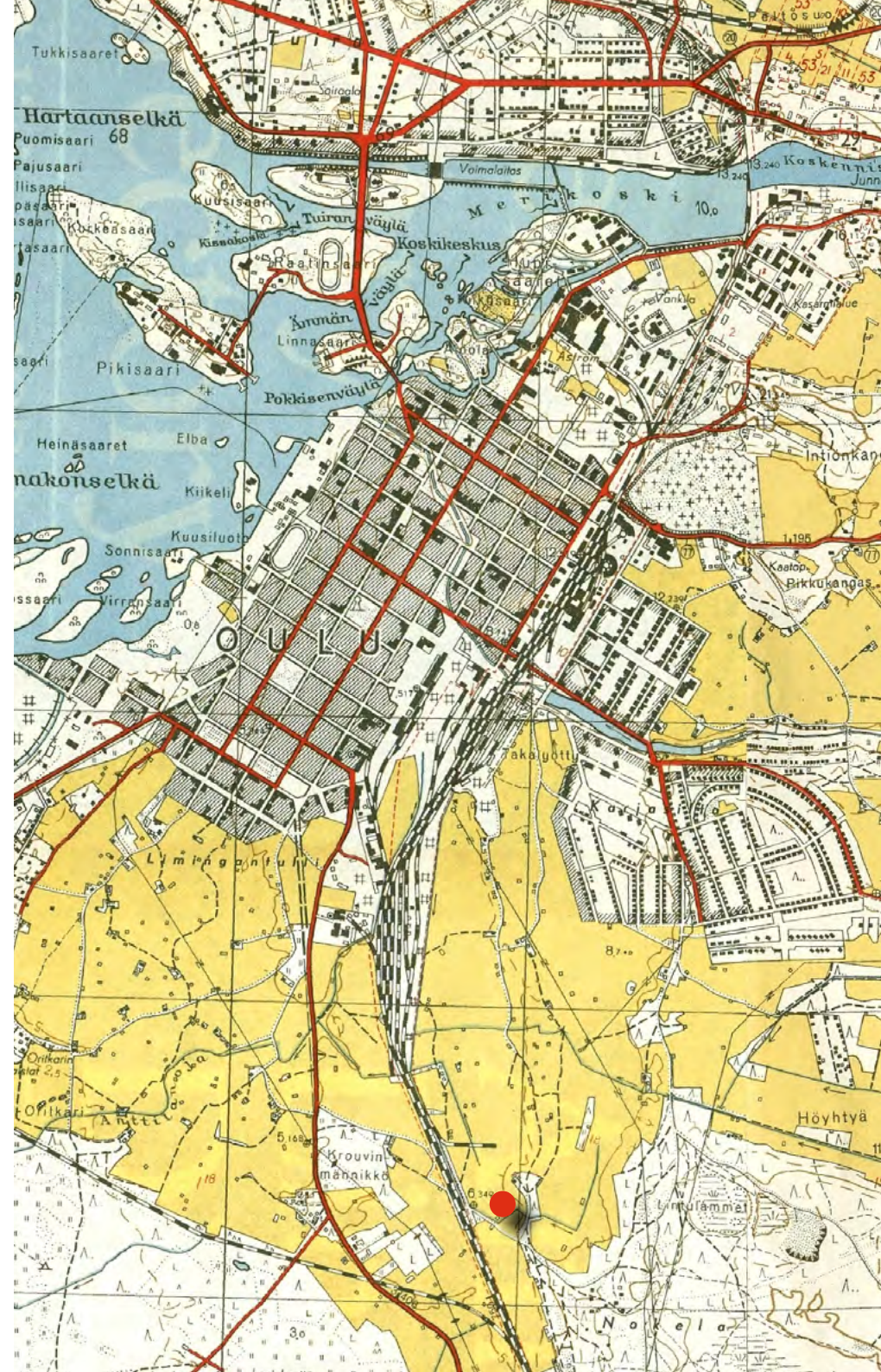
Vuoden 1939 ilmakuvassa tuleva Höyhtyän alue on viljelysmaata ja niittyä sekä eteläosassa metsää. Sarkojen välissä kulkee kärryteitä.

1. Karjasillan alue on vielä rakentamaton.
2. Höyhtyällä asutusta on ainoastaan Mökkiperäksi kutsutulla alueella. Se sijaitsi nykyisen Otokylän ja Pähkinätalojen paikalla.
3. Lintulammet ovat soistuneita rimpä. Aluetta käytetään kaatopaikkana.
4. Nykyisen Allinpuiston alue on niittyä. Lintulammentie kulkee nykyisellä paikallaan.

Kuva: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut.

## 1953

Oulun kaupungin kantakartassa vuodelta 1953 Höyhtyän tilanne on ennallaan. Karjasillan kaupunginosaa on keskeisiltä osiltaan valmistunut. Kuva: Maanmittauslaitos, karttapalvelut





### Höyhtyän kaupunginosan asemakaava 1953

Höyhtyän ensimmäinen 4600 asukkaan asemakaava ak 98 vahvistettiin vuonna 1953. Sen laati kaupungin asemakaava-arkkitehti Niilo Mattila

Viereiseen Karjasillan alueeseen verrattuna Höyhtyistä suunniteltiin väljempi ja monimuotoisempi. Asuinsolut muodostivat pussikatuja, joiden keskellä oli puisto ja alkupäässä 50-luvun kortteille tyypillinen porttiaihe. Rakennustypologiaa hallitsivat yhden tai kahden perheen pientalot sekä alueelle ominaiset Selvaag-rivitalot.<sup>36</sup>

Kerrostalarakentaminen keskitettiin kaavassa Latokartanontien itäpuolelle ja Hanhitien pohjoispuolelle. Julkisista rakennuksista ensimmäiseen kaavaan on merkitty Karjasillan koulu ja Höyhtyän Lastenkoti. Nokelan koulu, Karjasillan kirkko ja Allinpuiston Lastentalo eivät ole vielä kaavassa. Allitien varrella oli pientalotontteja, jotka myöhemmin muutettiin kerrostalotonteiksi.<sup>37</sup>

Alueen ensimmäiset asukkaat rakensivat talonsa saviiseen maaperään, jonka tiet olivat heikkokuntoisia ja kunnallistekniikka puuttui täysin. Jokavuotiset kevätulvat saatiin kuriin vasta 1960-luvun puolivälissä.<sup>38</sup>



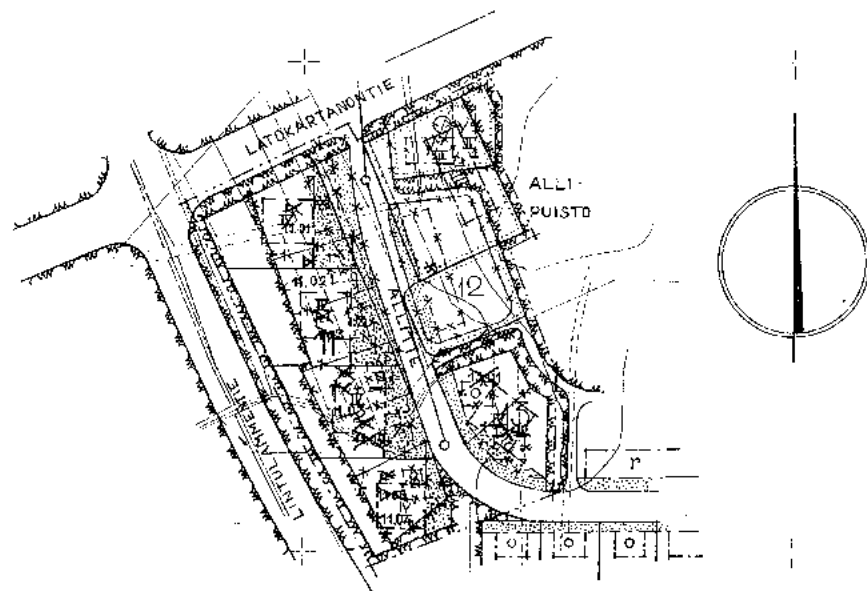
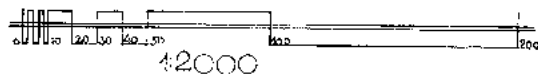
36 Nokela-Höyhtyä pienkiinteistöyhdistys r.y. 30 vuotta, Leena Lusa, keskiaukeama

37 Höyhtyän asemakaava ak 98 1953

38 Nokela-Höyhtyä Pienkiinteistöyhdistys ry. 30 vuotta Juhlahehti s. 16



# OULU # HÖYHTYÄN KAUP.OSAN KORTT. № 9, 11, 12 JA 13 ASEMAKAAVAN MUUTOS.



## MERKKIEN SELITYKSET

- 3M SEN RAJAN ULKOPUOLELLA OLEVA VIIVA, JONKA SISÄPUOLISEN ALUEEN ASEMAKAAVALLE JA ASEMAKAAVAMÄÄRÄYKSILLE VAHVISTUSTA ANOTAAN
- DELTOA
- DJA
- METSÄ
- ERI ASEMAKAAVAMÄÄRÄYKSTEN ALAISTEN ALUEIDEN VÄLIRAJA JA RAKENNUSRAJA.
- KÖRKEUSKÄYRÄ NUMEROINEEN
- VIEMÄRI
- KOORDINAATTIRUUDUSTON PISTE
- ASUINKORTTELIALUE
- PUISTOALUE
- ALLITIE KADUN NIMI
- KORTTELIN NUMERO
- 13 01 TONTIN NUMERO
- POISTETTAVA MERKINTÄ
- YLEISEN RAKENNUKSEN TONTTI

## ASEMAKAAVAMÄÄRÄYKSET

- YLEISEN RAKENNUKSEN LIKIMÄÄRÄINEN RAKENNUSALA. ROOMALAINEN NUMERO OSOITTAA KERROSLUVUN
- RAKENNUKSEN TULEE TÄYTTÄÄ SISÄASIAJAINMISTERIÖN PALOLUOKITTELUSTA ANTAMAN PÄÄTÖKSEN VAATIMUKSET
- RAKENNUSALA ASUIN- JA LIIKETALOA VARTEN. RAKENNUKSELLE MERKITYY ROOMALAINEN NUMERO OSOITTAA SUURIMMAN SALLITUN KERROSLUVUN.
- ESIPUHA, JOKA ON MAISTRAATIN ANTAMIA TÄRKEMPIÄ MÄÄRÄYKSIÄ NOUDATTAEN PIDETTÄVÄ HUOLITELUSSUOSTOMAISSA KUNNOSSA.

ASEMAKAAVAMUUTOS		R.P.
		A
	23	
	2305	
HELMI	12	1958

### Asemakaavan muutos 1958

Uudet väestöennusteet pakottivat tiivistämään rakenteilla olevia kaupunginosia. Nykyistä Allinpuiston päiväkotia vastapäätä sijaitsevat Allitien pientalokorttelit 9, 11 ja 13 muutettiin nelikerroksisiksi kerrostalokortteleiksi.

Kaavassa korjattiin vuonna 1958 valmistuneen Höyhtyän Lastenkodin rakennusalueen rajausta toteutuneen mukaiseksi. Sen vierisestä korttelista no. 12 poistettiin rivitalolle varattu rakennuspaikka. Sosiaalilautakunta oli esittänyt toukokuussa 1955 tämän tontin varaamista 'lasten päivähuoltolaitoksia' varten.<sup>39</sup>

Lastenkodin hankkeessa oli varauduttu Lastentalon rakentamiseen rakentamalla lämpökeskus siten, että se voisi tuottaa lämpöä myös myöhemmin rakennettavaan lastentarhaan ja neuvolaan.<sup>40</sup>

39 Oulun kaupungin sosiaalilautakunnan pöytäkirja. Uuden lastenkodin ja lastentalojen suunnittelutoimikunnan kokous 18.1.1956. Liikelaitos Tilakeskuksen arkisto.

40 ibid



# 1961

*Vuonna 1961 otetussa ilmavalokuvassa Höyhtyän muodonmuutos on käynnissä. Lastenkoti on valmistunut ja selvaakkeja rakennetaan. Pohjantien linjaus on piirretty kuvaa lyijykynällä.*

1. Karjasillan yhteiskoulun tontti on raivattu.
2. Höyhtyän keskuksen punatiiliset noppatalot ovat valmistuneet.
3. Allitien kerrostalotontit on raivattu.
4. Selvaakkitalojen kortteleita
5. Höyhtyän pientaloalue.
6. Nokelan koulu (1959)
7. Nokelan pientaloalue
8. Lintulammet
9. Tuleva pohjantien linjaus (piirros)
10. Hiirosoen vanhainkoti
11. Joulumerkkikoti (Mäntylä)

*Kuva: Pohjois-Pohjanmaan museon kuva-arkisto*



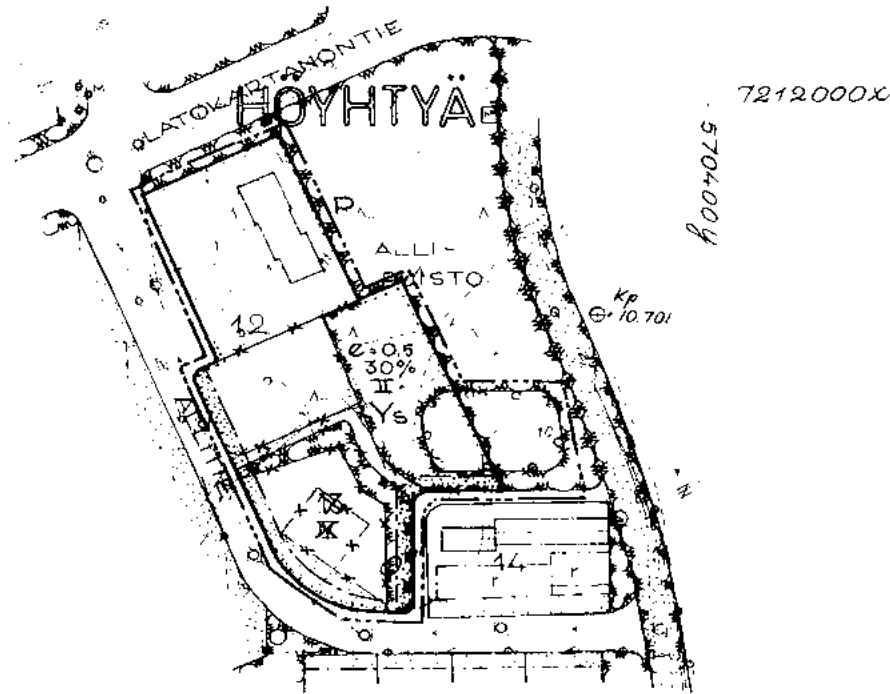


# KAUPUNGINOSAN KORTTELI SKEVA ASEMAKAAVAMUUTOS

AT  
ULKO-  
VAH-  
ALAIS-  
RAJA

ALVELE-  
ALIALUE.  
SOITTAA

USTEN KORT-  
TONTIN PIN-  
HOKKUUSLU-  
ITYN %-MÄÄ-  
UN.  
TELUSTA AN-  
MÄÄRÄYKSIÄ  
A.



1:2000

ASEMAKAAVAMUUTOS

SK

A

23

## Asemakaavan muutos 1962

Kaupunginhallitus teki päätöksen Höyhtyän Lastentalon (myöhemmin Allinpuiston Lastentalo) rakentamisesta 31.1.1961. Suunnittelun edetessä Lastentalon mitoitus laajeni peräti 200-paikkaiseksi.

Vuonna 1955 varattu tontti todettiin Lastentalon suunnitelmaan nähden aivan liian pieneksi ja kaupunginvaltuusto päätti maaliskuussa 1962 kaksinkertaistaa tontin alan. Leikkipihaa laajennettiin viereisen Allinpuiston suuntaan.<sup>41</sup>

Arkkitehti Niilo Mattilan 4.1.1962 päivämässä asemakaavamuutoksessa kerrostalokortteli 13 liitettiin Lastenkodin kortteliin 12 ja lisäksi siihen liitettiin myös edellä mainittujen väliin jäänyt huoltotie ja puistoalue.

Kortteliin 13 merkitty nelikerroksinen kerrostalo poistettiin kaavasta. Lastentalolle sallittiin kaksi kerrosta.<sup>42</sup>

<sup>41</sup> Lujala 1999 op. cit ss 96-97

<sup>42</sup> Asemakaavan muutos 564-268



# OULU

## HÖYHTYÄN KAUPUNGINOSAN KORTTELIN 12 ASEMAKAAVANMUUTOS

### ASEMAKAAVAMERKINTÖJÄ JA MÄÄRITYKSIÄ:



SEN ASEMAKAAVA-ALUEEN ULKOPOULELLA OLEVA VIIVA, JOTA VÄHISTÄMÄN KOSKEE.

ENKÄ ASEMAKAAVAMÄÄRITYSTEN ALAISTEN ALUEEN OSIEN VÄLILINJA RAJA.

KORTTELIN JA ALUEEN RAJA.

KAUPUNGINOSAN NIMI.

KORTTELIN NUMERO.

TONTIN NUMERO.

KADUN NIMI.

ISTUTETTAVA TONTIN OSA.

LUKU, JOKA OSOITTAA, KUINKA SUUREN OSA ALUEESTA SAA KÄYTTÄÄ RAKENTAMISEEN.

RODOLAINEN NUMERO, JOKA OSOITTAA, HAKENNUSTEN, RAKENNUKSEN TAI SEN OSAAN SUURIMMAN SALLITUN VARSINAISEN KERROSLUVUN.

TONTTITEHOKKUUSLUKU ELI TONTIN KERROSLAAN SUHDE TONTIN PINTA-ALAAN.

RIISTI MERKINNÄN PÄÄLLÄ OSOITTAA MERKINNÄN POISTAMISTA.

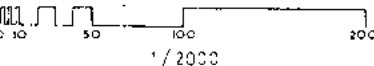
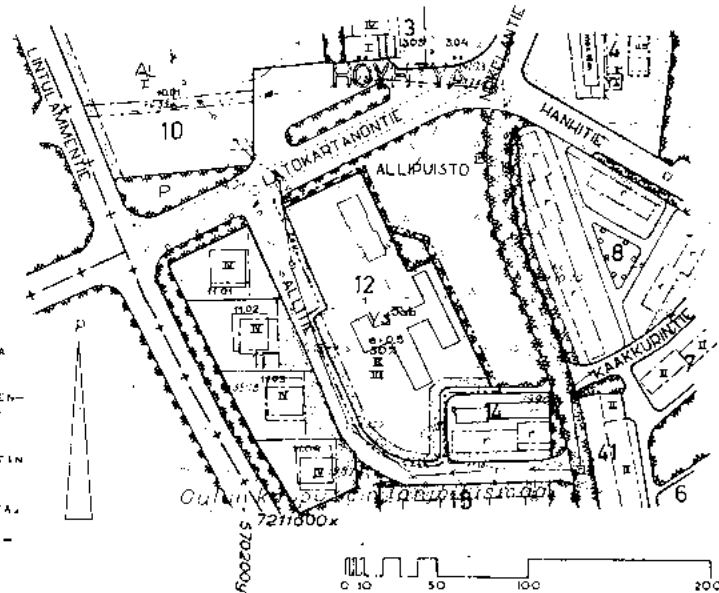
SOSIAALISTA TOIMINTAA PALVEVIA RAKENNUSTEN KORTTELIALUE LASTENKOTIA JA LASTENPILVIA.

PUISTO.

ASEMAKAAVA ON VÄHISTETTY 22.5.1962.

MITTASUOSASTO ON TARKASTANUT POHJAKARTAN, JOKA VASTAA OLOSUHTEITA 24.6.1964.

HEIKKI SUITIALA  
KAUPUNGIN GEODEETTI



ASEMAKAAVANMUUTOS

23

26

KESA 29 1964

504 3/2

IRMA MIKKOLA

ASEMAKAAVAPUOLIKKO

### Asemakaavanmuutos 1964

Asemakaavapäällikkö Irma Mikkola laati 29. kesäkuuta 1964 asemakaavamuutoksen, jossa hän dokumentoi korttelin rakennusten järjestyksen sellaisena, kun se oli edellisen vuoden kuluessa toteutunut.

Kaavassa Lastenkodin ja Lastentalon kortteli muodostavat jakamattoman avoimen piha-alueen, johon on kaavassa liitetty pieni vinosuunnikkaan muotoinen pala Allinpuistoa. Tämä vuoden 1964 kaava 564-372 on edelleen voimassa.



# 5 LASTENTALON RAKENTAMINEN

*Allinpuiston Lastentalon paikka oli kirjattu jo vuoden 1955 päätökseen, jonka perusteella toteutettiin viereisen Höyhtyän Lastenkodin rakennus. Lapsirikas kaupunginosa kasvoi nopeasti ja julkisiin palveluihin kohdistuvaa painetta lisäsivät Kaukovainion ja Lintulan kaupunginosien suurimittaiset suunnitelmat.*

*Allinpuiston Lastentalo oli sosiaaliviraston hanke, johon neuvolan mukanaolo liitti myös kaupungin terveystalouden näkemykset. Rakennuksen lopullinen muoto oli kuitenkin pitkälti kaupunginarkkitehti Martti Heikuran käsialaa. Allinpuistosta muodostui esikuva seuraavien lastentalojen suunnitteluun Oulussa ja sen suuri paikkakoko herätti myös valtakunnallista kiinnostusta.*

## 5.1 Rakennushankkeen valmistelua

Ennen Allinpuiston Lastentalon valmistumista Höyhtyällä toimi 40-paikkainen yksityinen lastentarha vanhan seurakuntatalon tiloissa.<sup>43</sup>

Allinpuiston Lastentalon paikkaa pohdittiin lastensuojelulaitosten suunnittelun yhteydessä vuonna 1955. Sosiaalilautakunta teki tuolloin tonttivarauksen Höyhtyän kaupunginosassa sijaitsevan 'Allin-puiston' länsiosaan. Myös terveydenhoitoviranomaiset pitivät kuivaa mäntyrinnettä tarkoitukseen sopivana.<sup>44</sup>

Kaupunki etsi Höyhtyän rakennushankkeissa synergiaetuja. Lokakuussa 1957 kaupunginhallitus teetti laskelman, jossa Nokelan koulun suunnittelema kyt-

kettiin Höyhtyän Lastentalon kustannuslaskelmiin.<sup>45</sup> Jo aiemmin oli päätetty, että Lastenkodin lämpökeskus rakennettaisiin siten, että siihen voidaan myöhemmin yhdistää viereisen lastentarha- ja neuvolarakennuksen lämpöjohdot.<sup>46</sup>

Kaupunginhallituksen päätös lastentalon rakentamisesta siirtyi aina vuoteen 1961. Sitä kiirehti alueella aktiivisesti vaikuttanut Nokela-Höyhtyä Pienkiinteistöyhdistys, jonka esitysten ponttimena olivat päivähoitopaikkojen tarve ja alueen työllisyysnäkökohdat.<sup>47</sup> Lisäksi yhdistyksen perusteluissa muistutettiin, että alueella on useita kymmenlapsisia perheitä.<sup>48</sup>

## 5.2 Suunnittelusta

Allinpuiston Lastentalon suunnittelu annettiin kaupunginarkkitehti Martti Heikuran tehtäväksi. Alusta alkaen oli selvää, että rakennuksesta tulisi varsin suuri. Perusteluna oli vaikutusalueen suuri väkimäärä, joka vastasi keskikokoisen kaupungin väestöä.<sup>49</sup>

Lastentalo oli rakennustyyppinä uusi Oulussa. Vaikutteita omaksuttiin Helsingin kaupungin suunnitteluohjeesta sekä Ruotsin sosiaalideparmentin asettaman komitean mietinnöstä. Ajanmukaisia ratkaisuvaihtoehtoja tarkasteltiin myös muualta maamme rajojen ulkopuolelta.<sup>50</sup>

Allinpuiston lastentalon suunnitteluun ei tiettävästi

43 Lujala 1999 op.cit. s. 99

44 Lujala 1999 s. 97

45 Oulun kaupunginhallituksen toimituskirja 14.10.1957

46 Lujala 1999 op.cit. s. 96

47 Lastenhuoltolaitosten johtokunta 22.2.1960

48 Allinpuiston päiväkodin pieni historiikki, Allinpuiston arkisto

49 Lujala 1999 op.cit. s. 97-98

50 ibid





*Juuri valmistunut Allinpuiston Lastentalo kuvattuna vuoden 1964 alussa. Kuva: Kaleva, Museovirasto Journalistinen kuva-arkisto.*

*Ilmakuva Höyhtyän keskuksesta 1960-luvun lopulta. Lastentalon kortteli ja siihen liittyvä Allinpuisto erottuvat ympäristöstään metsäisenä saarekkeena. Kuva: Pohjois-Pohjanmaan Maakuntamuseo, Uuno Laukan kokoelmat*







osallistunut päiväkodin työntekijöitä.<sup>51</sup> Sosiaalitoimen johdossa oli käynnissä sukupolvenvaihdos, jonka vuoksi uusi lastensuojelusihteeri Jori Rissanen tuli mukaan hakkeeseen vasta kun harjannostajaiset olivat käsillä.

Näin ollen suunnittelu perustui enemmän määrälliseen ratkaisuun ja arkkitehdin näkemykseen kuin pedagogiseen näkemykseen.<sup>52</sup> Terveystieteiden osalta lausuntoja antoivat lastenneuvoloiden lääkäri Aira Veheskari ja kaupunginlääkäri K. Varjoranta.

Alkuvaiheessa ehdotettiin, että rakennus toteutettaisiin kaksikerroksisena siten, että kumpaankin kerrokseen tulisi lastentarhan osastoja. Tässä ehdotuksessa on yhtäläisyyksiä samankokoiseen Kalevan lastentarhaan Tampereella.

Arkkitehti Heikura laati kuitenkin ratkaisun, jossa kaikki hoitotilat sijoitettaisiin yhteen kerrokseen. Seimi suunniteltiin sijoitettavaksi erilliseen siipeen kuten myös äitiys- ja lastenneuvola. Monipuolisen Lastentalon ajateltiin muodostuvan kaupunginosan toiminnalliseksi keskuspaikaksi, mutta sen aseman otti vuonna 1959 valmistunut Nokelan koulu.

Arkkitehti Heikuran suunnitelmat saivat asiantuntijoilta kiittäviä arvioita kunhan leikkiähtäminen saataisiin ratkaistua. Terveystieteiden ammattilaiset olivat tyytyväisiä eri työmuotojen eriyttämiseen sekä

51 Päiväkodin johtaja Riitta Frondeliuksen haastattelu 'Allinpuiston lastentalo 20-vuotias - Valtio panttaa päivähoiton virkoja. Lehtileikkeen lähde ja julkaisupäivämäärä tuntematon.

52 Lujala 1999 s. 102

N<sup>o</sup> 90/62

Oulun kaupunki  
Höyhtyä 1 / 12  
Allitie

Rakennuskatselmusmiesten lausunto

Oulun kaupungin

maaliskuun 31 p:nä 1962 anomasta rakennustoimenpiteestä. Annettu huhutikuun 4 p:nä 1962.

Anomuksen liitteet: Pääpiirustukset kolmin kappalein sekä apulaiskaupungingeodeetin 29.3.1962 antama tonttikartta.

Rakennustoimenpide: Uudisrakennus: 2-kerr. lastentalon rakentaminen, jonka tilavuus on 4880 m<sup>3</sup>.

Piirustukset laatinut: Arkkitehti M. Heikura.

Rakennuspaikka: Höyhtyä, kortteli N<sup>o</sup> 12, tontti N<sup>o</sup> 1, osoite: Allitie.

Rakennuspaikalla voimassa olevat säännökset: 14.3.1958 vahvistettu asemakaava.

Lausunnot: Julkisivulautakunta on kokouksessaan 3.4.62 tarkastanut julkisivupiirustukset. Asiasta keskusteltuaan lautakunta päätti lausuntoonsaan esittää, että ottaen huomioon vaikean huoneohjelman siitä johtuvine monimutkaisine ulkoisine ja sisäisine yhteyksineen ei pohjaratkaisu ole kypsytynyt vielä lopulliseen muotoonsa. Sen hajanaisuudesta johtuen eivät julkisivut muodosta ehyttä kokonaisuutta eikä niille vielä ole löydetty tämän luonteiselle julkiselle rakennukselle sopivaa leimaa. Olisi toivottavaa, että ratkaisua edelleen kehitetään aloitetulta pohjalta.

Rakennusasetuksen 52 §:ssä säädettyä katselmusta rakennuspaikalla ei pidetty tarpeellisena. Allokirjoittaneet rakennuskatselmusmiehet puoltivat anottun luvan myönnettäväksi.

Erkki Boström  
Päloapäällikkö

Arvi Ruskola  
Rakennustarkastaja

K. Varjoranta  
Kaupunginlääkäri"



huonetilojen tilavuuteen. Kiitosta sai myös käytäviin perustuva ratkaisu, jolla vältettiin huoneiden läpikulku.<sup>53</sup>

Soraääniä tuli julkisivulautakunnasta, jonka mielestä rakennus ei ollut kypsytynyt lopulliseen muotoonsa eikä sille ei oltu löydetty 'tämän luonteiselle julkiselle rakennukselle sopivaa leimaa'.<sup>54</sup> Kannanoton voi tulkita ilmentävän hienoista kyllästymistä Martti Heikuran arkkitehtuuria kohtaan.

Kaupunginhallituksen maistraatille antamassa vastineessa todetaan, että sosiaaliministeriö on piirustukset jo hyväksynyt ja uusien arkkitehtipiirustusten laatiminen lykkäisi rakentamisen liian pitkälle.<sup>55</sup>

Todellisuudessa kaupunginhallitus oli tuolloin jo ehtinyt valtuuttaa rakennustoimiston käynnistämään lastentalon rakennustyöt välittömästi.<sup>56</sup>

### 5.3 Rakentaminen

Lastentalon rakentaminen aloitettiin virallisesti kesäkuussa 1962 ja saatiin päätökseen seuraavan vuoden loppuun mennessä. Rakentaminen suoritettiin kaupungin rakennusviraston omana työnä rakennusmestari Leander Mertolahden johdolla. Hankkeen kustannusarvio oli 46-50 miljoonaa markkaa.<sup>57</sup>

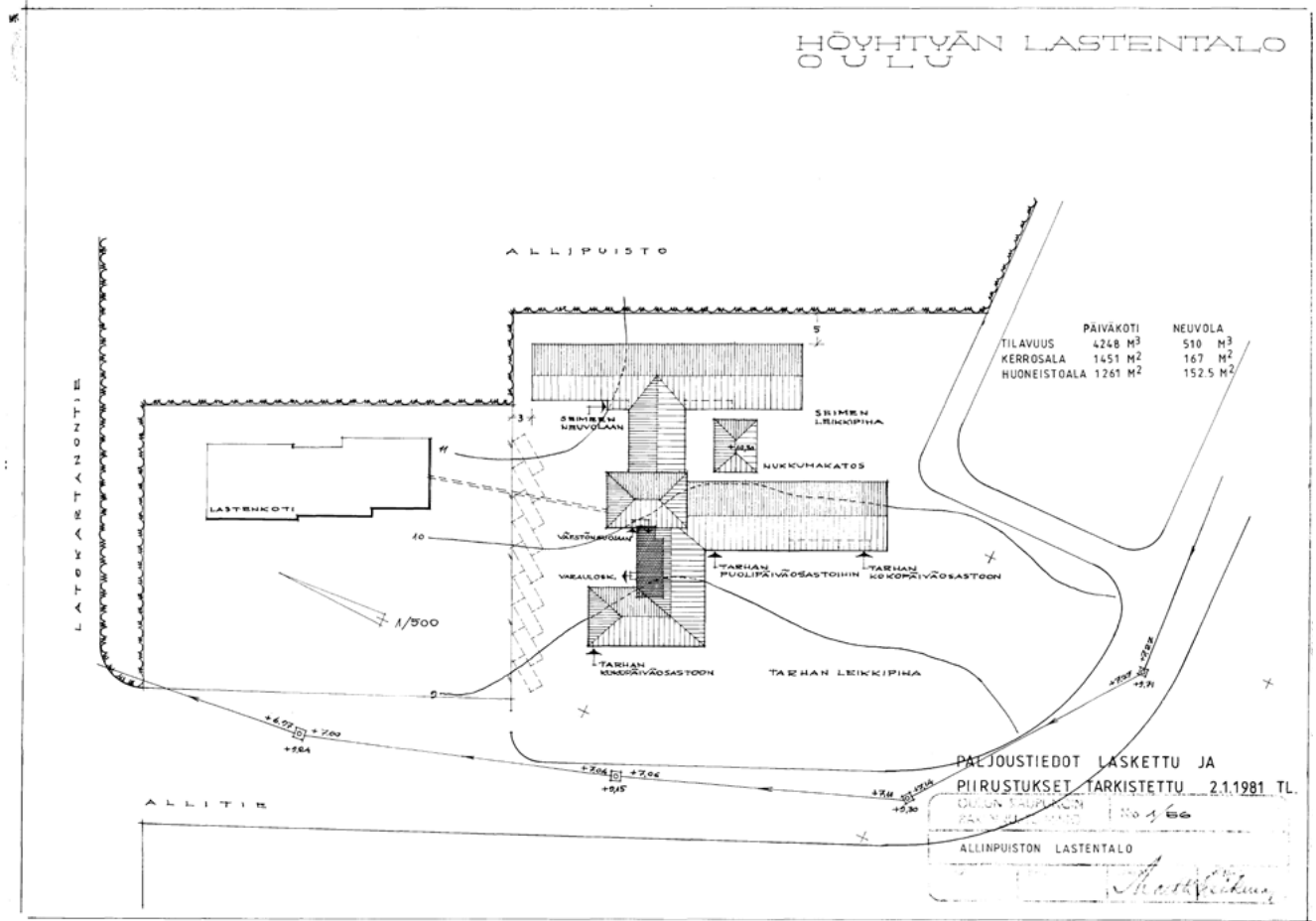
53 Lujala 1999 op.cit. s. 97-98

54 Rakennuskatselmusmiesten lausunto 31.3.1962

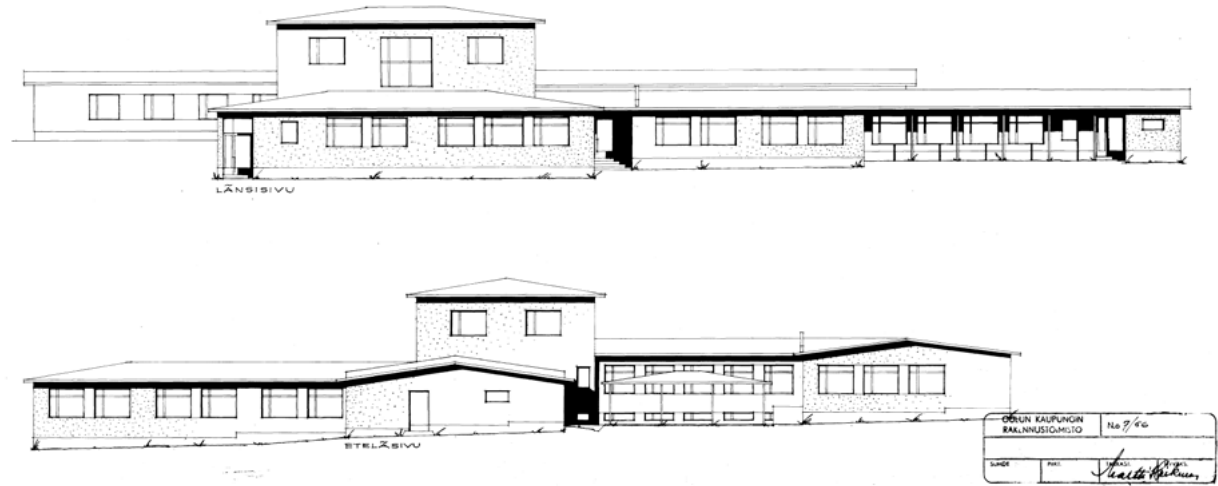
55 Ote kaupunginhallituksen pöytäkirjasta 7.5.1962

56 Lujala 1999 op. cit. s. 98

57 Martti Heikuran hankekuvaus 1962



Allinpuiston Lastentalon asemapiirros vuodelta 1962. Rakennuksen kannalta keskeiset sisäänkäynnit ja leikkipihat on merkitty piirrokseen.



Lastentalon pääpiirustukset ovat Heikuran allekirjoittamia. Yksityiskohtaisemmat suunnitelmat ovat pääosin rakennusvirastossa työskennellen rakennusmestari August Rönköharjun käsialaa. Hänen roolinsa lastentalon suunnittelussa lienee ollut keskeinen.

Martti Heikura kuoli äkillisesti tammikuussa 1963. Hänen työtään jatkoivat vuoden lopulla valittu uusi kaupunginarkkitehti Pentti Tala sekä myöhemmin arkkitehti Esko Tuulos. Tämä parivaljakko vastasi Allinpuistoa seuraavien Heinäpään, Välivainion ja Hintan lastentarhojen suunnittelusta.

#### 5.4 Arkkitehtoninen ratkaisu

Lastentalon tilaohjelma sisälsi hoitopaikan 200 lapselle, keittiön ja siihen liittyvät varastotilat sekä toisen kerroksen kaksi asuntoa. Näiden lisäksi luoteissiivessä toimi lastenneuvola. Talonmiehen asunto ja yhteinen lämpökeskus oli sijoitettu viereiseen lastenkotiin.

Allinpuiston Lastentalossa on neljä siipeä, joita yhdisti keskellä kulkeva yhdyskäytävä. Siipimäinen massoitelun jäseni samalla pihan kolmeen toisistaan erilliseen leikkipihaan.

Lastentarha toimi kahdessa siivessä siten, että kummassakin oli 75 lasta kahteen puolipäiväosastoon ja kahteen kokopäiväosastoon jaettuina. Omassa siivessä toimiva 50 lapselle suunniteltu seimi jakautui sekin kahteen yksikköön.<sup>58</sup>

Perusratkaisussa noudatettiin *kotialue*-periaatetta. Se tarkoitti käytännössä sitä, että jokaisella hoitoryhmällä oli oma sisäänkäynti, leikkihuone sekä lepo huone. Yhteistä kokoontumistilaa ei rakennettu vaan sen asemesta kahteen siipeen tehtiin paljeovella yhdistettävät 'laulusalit' Niitä käytettiin lastentalon juhlissa ja tapahtumissa.

Rakennuksen keskiosasta tehtiin kellarillinen ja kak-

sikerroksinen. Kellarissa sijaitsivat huolto- ja varastotilat, väestönsuoja sekä aluksi myös kaksi leikkihuonetta. Toisessa kerroksessa oli asunnot johtajattarelle (2h+kk) ja keittäjälle (1h+kk) sekä pieni päivähuone alakouluikäisille lapsille.

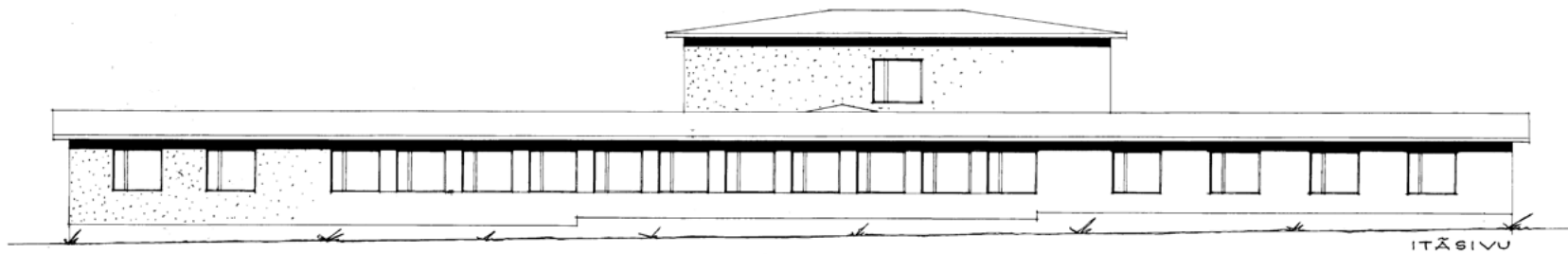
Rakennukseen ei tehty lainkaan pääsisäänkäyntiä. Sen paikalla on vaatimaton ovi, joka johtaa henkilökunnan ja huoltoliikenteen käyttämään kapeaan porrashuoneeseen.

Sisätilojen yleisilme oli valoisa ja horisontaalinen. Suuret ikkunat avasivat näkymiä pihoille ja kapearunkoisissa siivissä osastot saivat luonnonvaloa vuorokauden eri aikoina. Tilat olivat matalia ja niukasti detaljoituja. Alkuperäinen väritys ja materiaalimaa- ilma edustivat hillittyä 1960-luvun funktionalismia. Laadukkailla kalusteilla oli keskeinen rooli sisustuksessa.

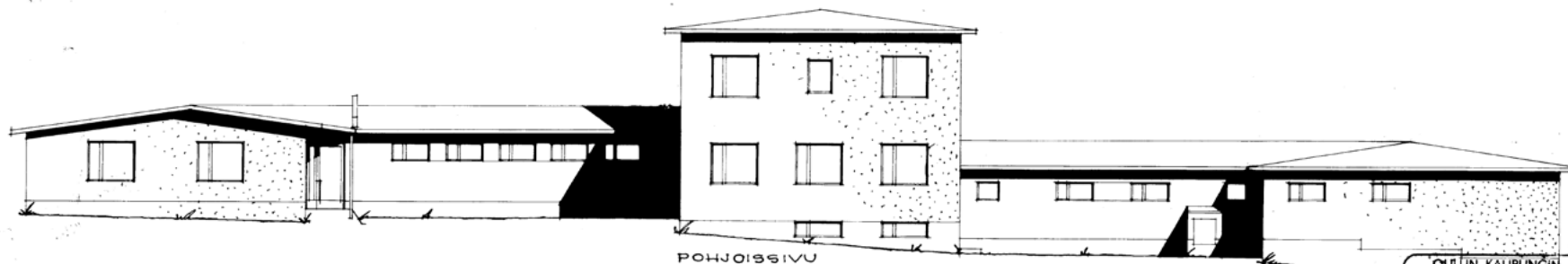
58 Lujala 1999 op. cit. s. 99



HOYHTYAN LASTENTALO  
OULU



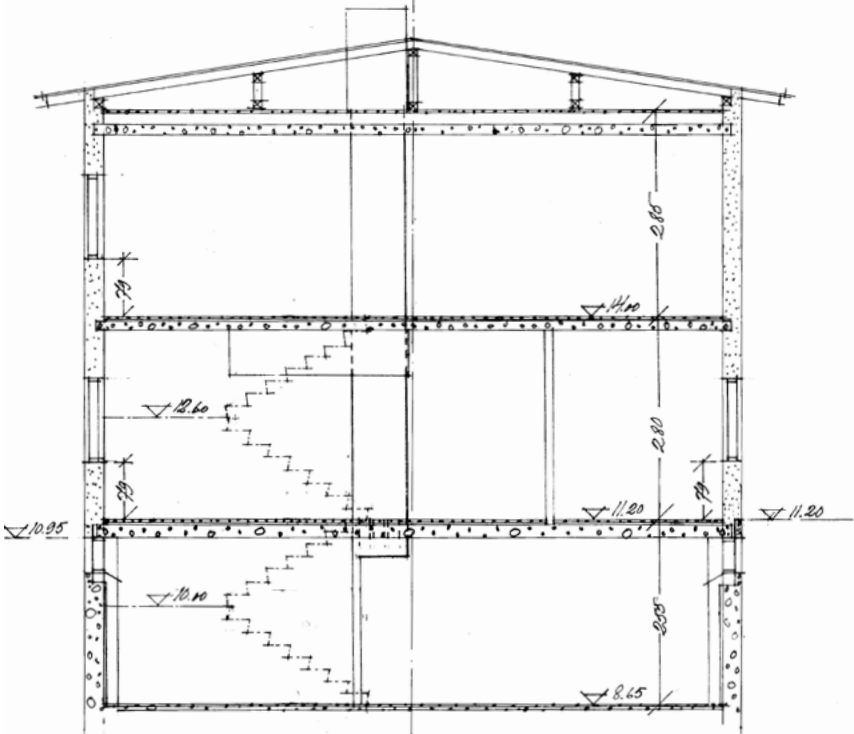
ITÄSIIVU



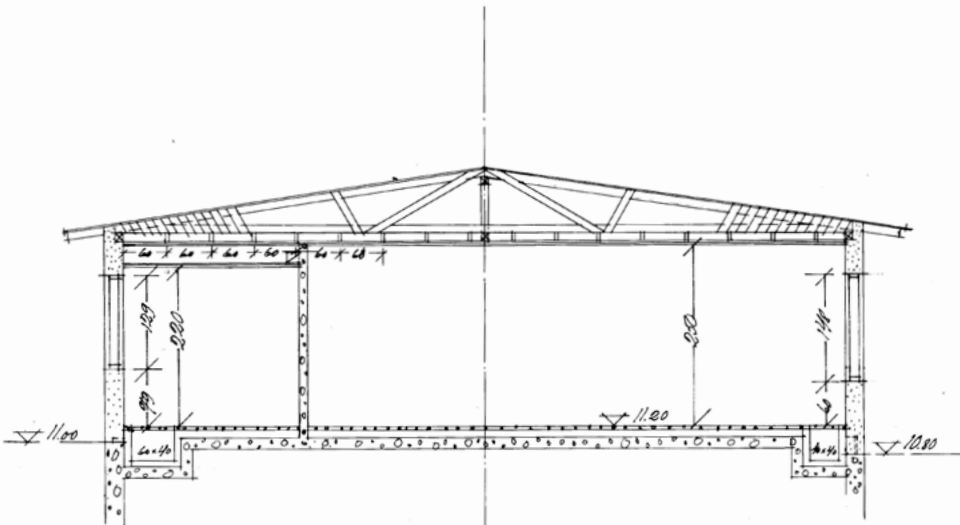
POHJOISSIVU

OULUN KAUPUNGIN RAKENNUSTOIMISTO		No 0/50	
SIHDE	PII:1	LAUSKES	TYÖKES
		<i>Maatta Karkun</i>	

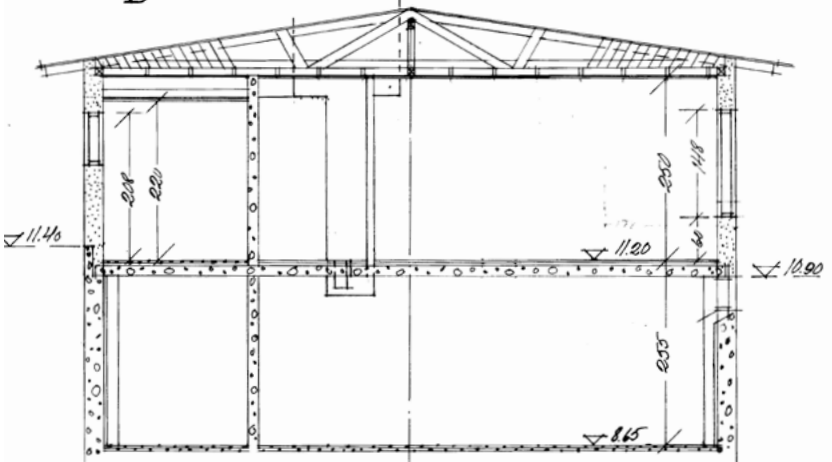
Leikkaukset, alkuperäinen suunnitelma



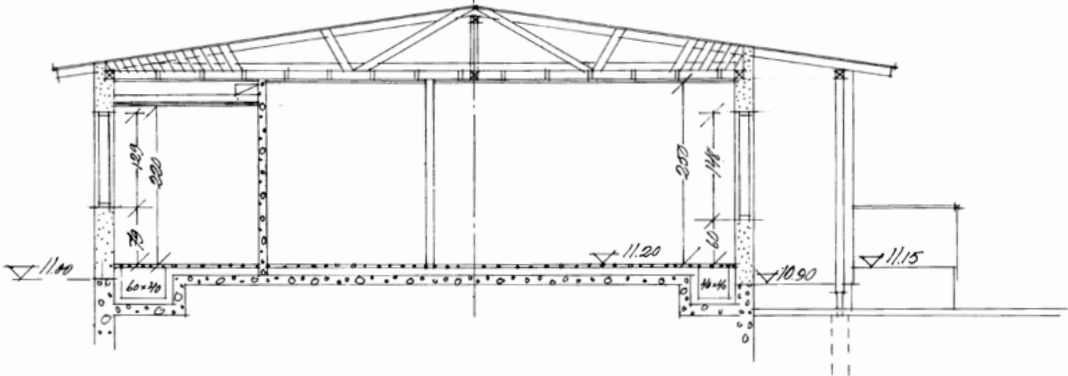
B



C



A

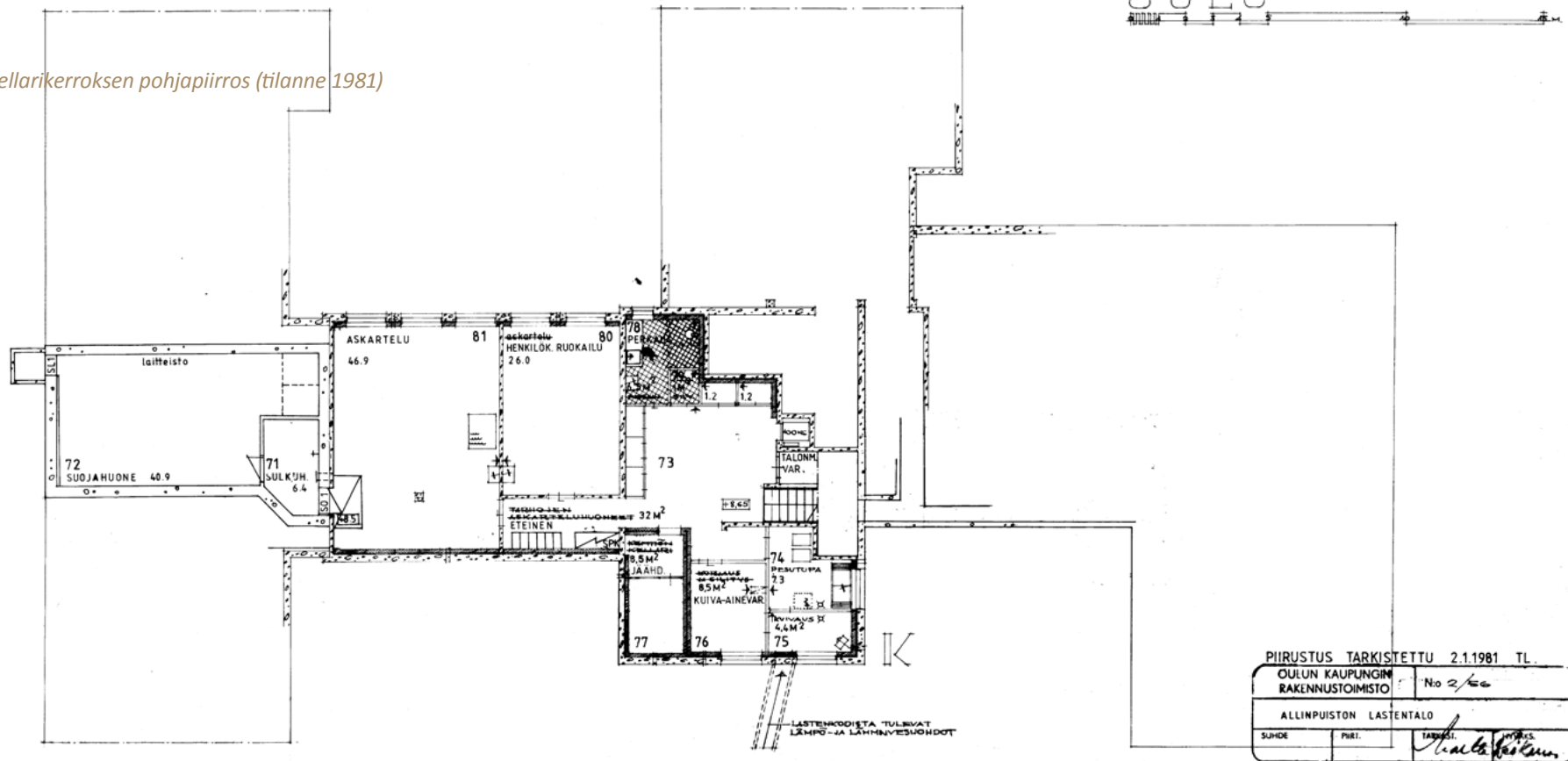


D

OULUN KAUPUNGIN RAKENNUSTOIMISTO		No 12/56	
HOYHTYÄN LASTENTALO			
SUHDE 1/50	PIIRI 12.3.62 R.	TARKASTI	HYVÄKS.



Kellarikerroksen pohjapiirros (tilanne 1981)



PIIRUSTUS TARKISTETTU 2.1.1981 TL		
OULUN KAUPUNGIN RAKENNUSTOIMISTO		No 2/80
ALLINPUISTON LASTENTALO		
SUHDE	PIK.	TARKIST. <i>M. Lahti</i>

## 5.5 Rakennustekniset ratkaisut

Lastentalo suunniteltiin ja rakennettiin kaupungin rakennusviraston omana työnä. Viraston työllistämistavoitteilla lienee ollut vaikutusta siihen, että rakentamisessa suositettiin käsityötä ja joitakin vanhahtavia ratkaisuja.

Rakennesuunnittelusta vastasi Insinööritoimisto Matti Ojala, jonka lisäksi osa rakennepiirustuksista laadittiin Oulun kaupungin rakennustoimistossa.

Lastentalon ulkoseinien ja kantavien väliseinien anturat valettiin kahden metrin syvyyteen, Kellarin koh-

dalla perustus ulottui noin kolmen metrin syvyyteen. Rakennuksen kantavat ulkoseinät muurattiin Siporex-harkosta. Kantaviksi tehtiin myös siipien suuntaisia-paikallavalettuja väliseiniä.

Kellarittomissa osissa alapohjaksi valettiin maanvarainen teräsbetonilaatta. Sen reunoja kiertää betonista valettu ja sisäpuolelta eristetty lämpökanaali. Myös välipohja tehtiin teräsbetonista. Yksikerroksisissa osissa yläpohja tehtiin puurakenteisena.

Rakennuksessa ei ole käyttöullakkoa ja matalat kattotuolit täyttävät räystäältä tuulettuvan ullakkotilan kokonaan. Palomuurien kohdalla räystäät tehtiin

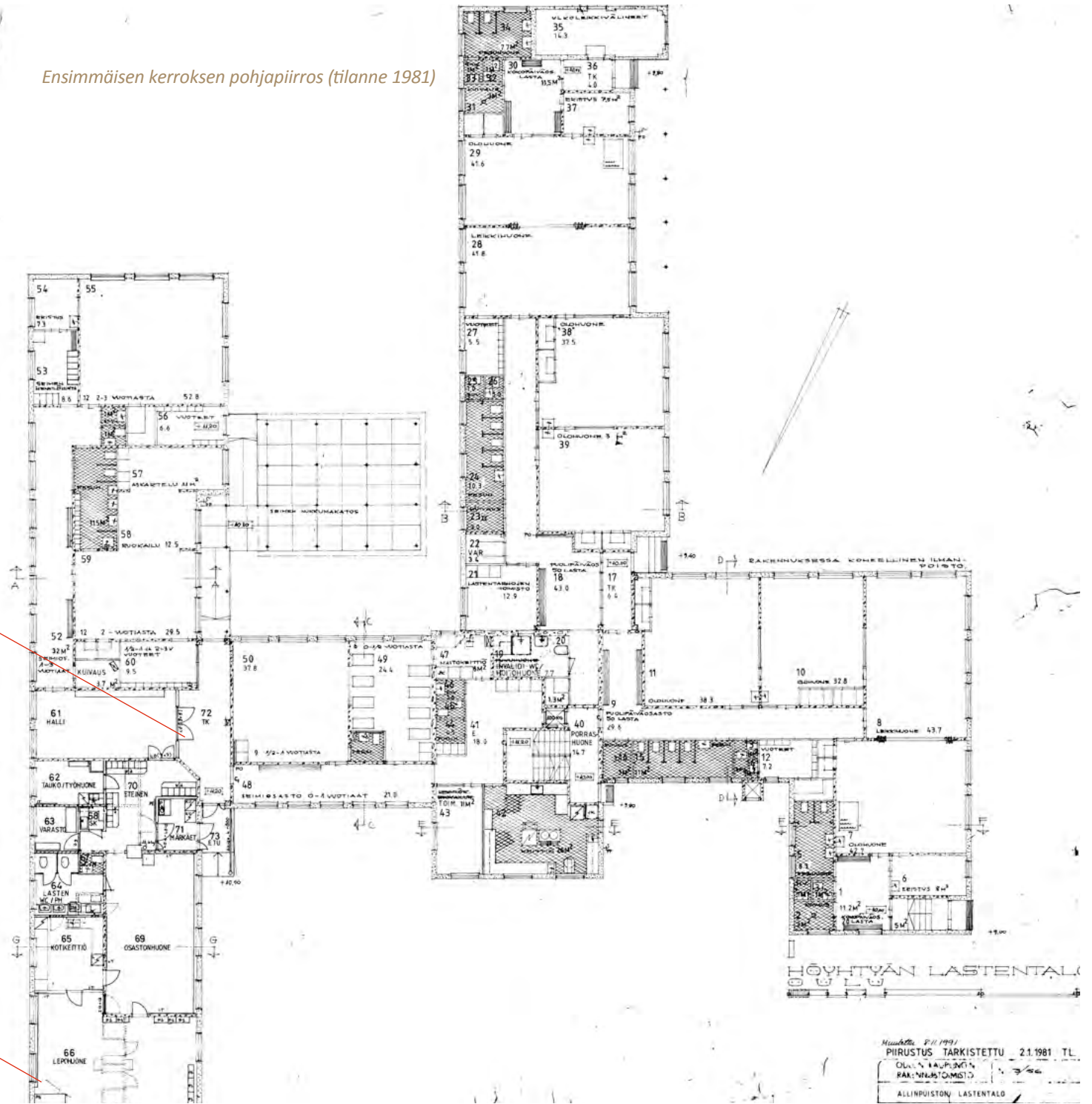
betonista. Vesikattomateriaalina oli galvanoitu pelti. Räystäät jätettiin avoimiksi.

Ilmanvaihto ratkaistiin aikakaudelle tyypillisesti koneellisen ja painovoimaisen yhdistelmänä. Poistoilmapuhaltimet sijoitettiin keittiöön ja osastojen märkätiloihin. Muutoin lastenhoito-osastojen ilmanvaihto toimi painovoimaisesti.

Lämpö johdettiin viereisen Lastenkodin lämpökeskuksesta maanalaista kanaalia pitkin Lastentalon keskiosaan. Huoneissa oli vesikiertoiset patterit, joiden putket nousivat alapohjan läpi ulkoseinän vierustojen kiertävästä kanaalista.

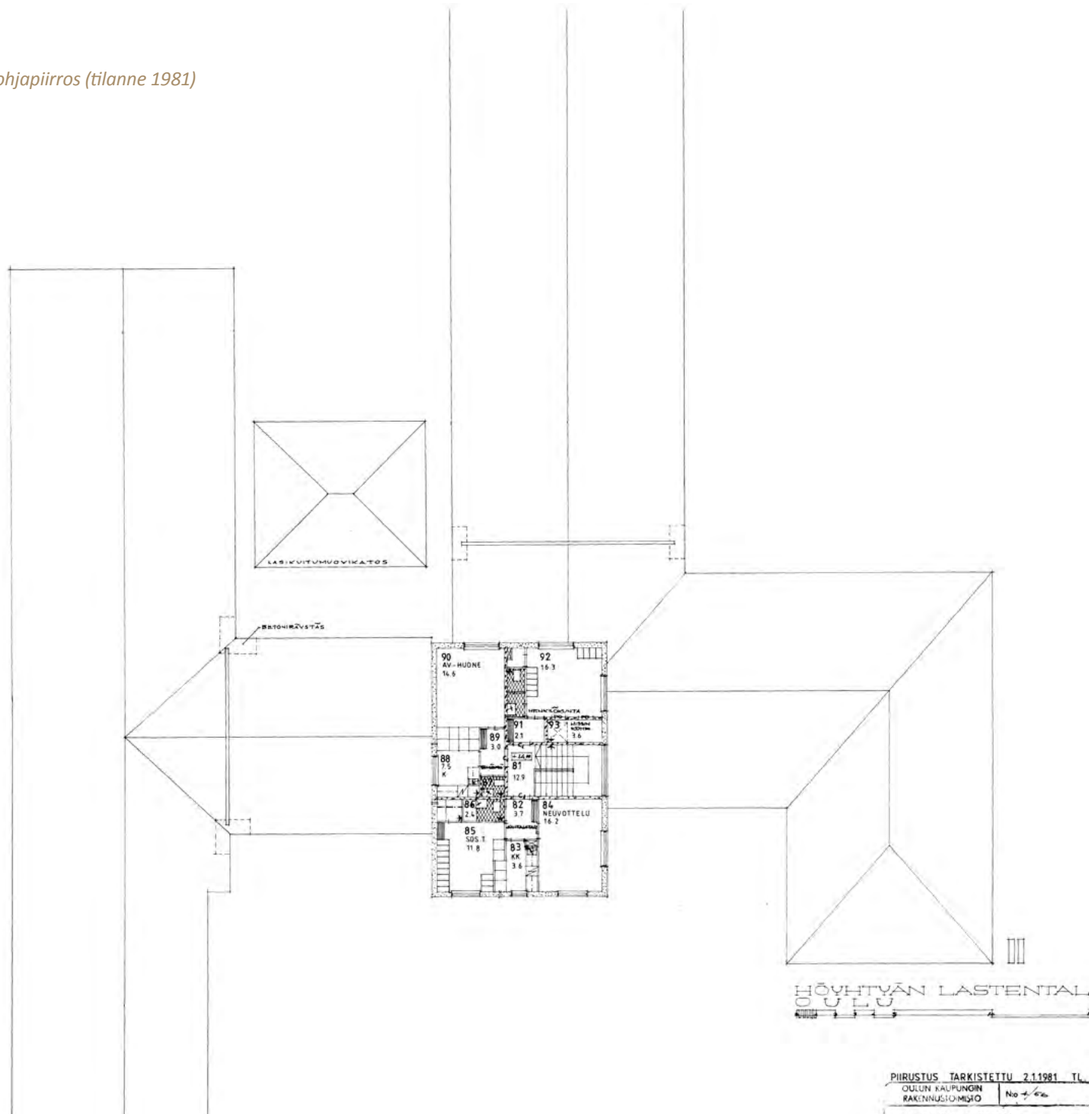
Ensimmäisen kerroksen pohjapiirros (tilanne 1981)

Neuvolan pohjapiirros (tilanne 1967)





Toisen kerroksen pohjapiirros (tilanne 1981)



## 6 LASTENTALON ARKEA JA MUUTOSVAIHETA

*Allinpuiston Lastentalon rakennus valmistui vuoden 1963 lopussa, mutta kalustehankinnat ja 200-paikaisen rakennuksen käyttöönoton valmistelut siirsivät avaamisen vuoden 1964 ensimmäiseen päivään. Rakennuksesta muodostui Oulun kaupungin päiväkotien lippulaiva.*

Yksi suurimpia tehtäviä oli rakennuksen kalustaminen. Lastensuojelusihteeri Jori Rissanen ja lastentalon tuleva johtaja Riitta Frondelius tekivät vuorokauden mittaisen matkan Helsinkiin ja hankkivat ydellä kertaa kaikki tarvittavat kalusteet. Niitä kertyi lopulta kahden junavaunullisen verran.<sup>59</sup>

Kalusteiden laadusta kertoo se, että alkuperäisiä kalusteita on edelleen runsaasti Allinpuiston päiväkodin käytössä.

### *Vierailukohde ja sosiaalihoitajan silmäterä*

Allinpuiston Lastentalo sai osakseen runsaasti huomiota. Se oli valmistuessaan yksi maamme suurimmista lastentaloista ja sitä esiteltiin myös tiloiltaan edistyksellisenä laitoksena.

Allinpuiston Lastentalon ensimmäinen johtaja Riitta Frondelius. Hän oli määrätietoinen johtaja, jolla oli vahva ote lastentalon arkeen. Osastojen johtamisen ohella hän jakoi kokemustaan nuorille lastentarhanopettajille ja harjoittelijoille.<sup>60</sup>

Allinpuiston varhaisten vuosien toinen primus motor oli vuonna 1962 Oulun lastensuojeluosaston sihteerinä



*Rouva Kosygina ottaa vastaan Allinpuiston lasten tervehdyksen. KUVA: Kalevan arkisto, Museovirasto*

Allinpuiston Lastentalon arvovaltaisimman vieras oli Neuvostoliiton pääministerin puoliso rouva Claudia Kosygina, joka vieraili miehensä kanssa Oulussa kesäkuussa 1966. Tapaus jäi lastentarhanopettaja Ulla Nummen mieleen:

- Kahden vuoden ikäinen poikani oli hoitolasten joukossa. Kun korkea-arvoinen vieras saapui pihaan, poikani juoksi rouva Kosyginia vastaan. Sydämellinen rouva otti pojan syliin ja tämä kuva päättyi moniin lehtiin, Ulla Nummi muistelee.

<sup>59</sup> Lujala 2011 s. 78

<sup>60</sup> Nummi Ulla, haastattelu, Rissanen Ulla haastattelu





Satuhetki vuonna 1968. KUVA: Allinpuiston päiväkodin arkisto





Talvella 1969 pihaleikit saivat innoitusta lumesta. Pihalle kasattiin suuri lumivuori, josta lapsen saivat laskea mäkeä vaikka päiväkodin kelkoilla. KUVA: Allinpuiston päiväkodin arkisto



Kesällä 1970 leikkipiha oli vielä varsin vaatimaton. Rakennuksen julkisivut olivat jo korjauksen tarpeessa. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto

### Esikuva Oulun myöhemmille päiväkodeille

Oulun kaupungin varhaiskasvatusjohtaja Ulla Rissanen toimi vuosina 1978-2000 Allinpuiston päiväkodissa lastentarhanopettajana ja myöhemmin sen johtajana. Hän pitää Allinpuiston lastentaloa merkittävänä esikuvana myöhemmille päiväkodeille.

- Allinpuisto oli sen aikaisen päivähoiton lippulaiva Suomessa. Sitä esiteltiin vieraille vielä 1970-luvun lopulla. Jos Allinpuistoa vertaa tämän päivän päiväkotiarkkitehtuuriin, se erottuu edelleen edukseen valoisuudella ja lasta kunnioittavalla tilaratkaisulla. Siinä on paljon tilaa lapsille ja vain vähän edustuksellisuutta.

Oulussa aloitetun lastentarhanopettajakoulutuksen myötä Allinpuisto sai uutta merkitystä:

- Aluksi lähes kaikilla alalla työskentelevillä oli kokemuksia Allinpuistosta. Lastentarhaopettajaksi opiskeleville se oli tyypillinen harjoittelupaikka tai ensimmäinen työpaikka. Harjoittelijoiden kautta tietoisuus Allinpuistosta levisi myös eri puolille Suomea, Ulla Rissanen muistelee.

aloittanut sosiaalineuvos Jori Rissanen, joka vuonna 1964 nimitettiin sosiaalijohtajan virkaan. Hän isännöi lukuisia vierailuja Allinpuistoon, joista arvovaltaisimpia olivat Neuvostoliiton pääministerin rouva, Länsi-Saksan pääkonsuli ja Yhdistyneiden Arabiemiraattien lähettiläs.

- Vieraita kävi valtavasti ja Jori Rissanen kävi aina edeltävänä iltana tarkastamassa, että paikat olivat kunnossa. Hän tarkasti jopa sen, että kukat oli kaseltu, muistelee lastentarhanopettajana Allinpuistossa toiminut Ulla Nummi.<sup>61</sup>

Päiväkodit muodostuivat sosiaalijohtaja Jori Rissanen silmäteräksi. Hän vieraili niissä usein ja jututti mielellään lapsia. Allinpuistossa sosiaali-

<sup>61</sup> Nummi Ulla op.cit.





1960-luvulla lasten yhteisleikit olivat suosiossa. Lapset esiintyivät juhlissa rooliasuissa. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto

taja oli usein nähty vieras ja päiväkodin tiloissa vietettiin myös hänen läksiäisiään vuonna 1992.

- Jori Rissanen istui lasten kanssa hiekkalaatikon reunalla ja kertoi tarinoita. Hän sai poikajoukotkin niistä innostumaan, Ulla Nummi muistelee.

#### *Vilkkaita lapsia ja kokonaisvaltaista hoitoa*

Päiväkodin ensimmäisinä vuosina leikkipiha oli laittamaton ja leluja oli niukasti. Ulla Nummi toimi lastenhoitajana pienten lasten seimessä:

- Tuolloin ajateltiin, että pienokaiset eivät vielä tarvitse leluja vaan pelkästään hoitoa, Ulla Nummi kertoo.

Alkuvaiheessa hoitolapsen valittiin sosiaalisiin

perusteisiin tai muiden painavien syiden perusteella. Allinpuiston lapset tulivat paitsi lähimmistä Nokelan ja Höyhtyän kaupunginosista myös uusien Kaukovainion ja Lintulan kerrostalolähiöistä. Kaikilla kotiolot eivät olleet kunnossa ja se näkyi päiväkodissa.

- Työssä joutui ratkomaan usein myös sosiaalisia ja kasvatuksellisia kysymyksiä. Joidenkin lasten vaatteet jouduttiin pyykkäämään päiväkodissa. Kovin tavallista oli sekin, että lasta ei muistettu hakea ja hoitajien täytyi viedä lapsi kotiin, Ulla Nummi muistelee.

Yhteistyö Lastentalossa toimivan neuvolan kanssa oli tiivistä. Lasten lääkärikäynnit ja lääkärintarkastukset järjestyivät helposti. Viereisen Lastenkodin kanssa yhteistyötä tehtiin harvemmin.<sup>62</sup>

<sup>62</sup> ibid

#### *Allinpuiston Lastentalo eskarilaisen silmin 1973*

Nokelassa varhaislapsuutensa viettänyt Petteri Meriluoma aloitti esikoulun Allinpuistossa vuonna 1973. Sitä ennen hän oli käynyt seurakunnan kerhossa. Poikaporukan kovat lait tulivat tutuiksi heti alkuun:

- Yksi pojista oli muita kookkaampi ja hänellä oli apulaisia. He jakoivat hienot vihreät muovilapiot keskenään, ilman että hoitajilla oli siihen sanansijaa.

Petterin muistikuva lastentalosta on myönteinen. Rakennus oli suuri mutta viihtyisä. Petterin ryhmä oli Sorsat, jonka tiloissa sisäväriyty oli muistikuvan mukaan vaalean keltainen.

- Erityisesti jäi mieleen kellarissa sijainnut huone, jossa järjestettiin jouluruokailu. Ruoista muistan erityisesti makaronilaatikon, joka tehtiin pitkästä putkimakaronista.

Ulkoleikeistä eskarilaisen mieleen painuivat hiihtokilpailut ja pihalle talvella kasattu suuri lumi vuori.

- Alue oli rauhallinen ja siellä näytti mukavalta. Viereinen lastenkoti oli hieman hämärä paikka, kun siellä ei koskaan näkynyt ketään.

Omien eskarikokemusten lisäksi Petterin muistoihin on jäänyt pikkusiskon rokotuskäynti lastentalon neuvolassa.



"Ei nyt, eikä nyt, mutta nyt!"

## Allinpuistolaiset kilpasilla Oulussa

Allinpuiston lastentarhalaiset olivat eilen toisen kerran tänä talvena hiihtokilpasilla. Ensimmäisen kerran hiihrettiin viime viikon perjantaina, nyt olivat vuorossa 6-vuotiaat tytöt ja pojat. Ladun pituudeksi arvioitiin 200 metriä. Po-  
Pirjo Humaloja 2.13. Kaikille mi-  
talisijoille päässeille jaettiin pal-  
kinnot, sarjansa parhaimmille lii-  
säksi kuvakirjat. Hiihtäjiä oli  
kaikkiaan yli 30. Huomenna ovat  
vuorossa 4–6-vuotiaat, joita on  
viitisenkymmentä.

Lastentalon hiihtokilpailut selostettiin vuoden 1969 sanomalehdessä urheilukilpailujen tarkkuudella. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto



Lapsiryhmät ruokailivat omilla osastoillaan vuonna 1968. Avustaja nouti ruoat kärryillä keittiöstä ja palautti astiat ruokailun päätyttyä. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto

### Havaittuja puutteita ja käyttämättömiä tiloja

Allinpuiston Lastentalon johtaja vastasi kaikkien osastojen toiminnasta. Lastentarhan osastoilla työskenteli seitsemän lastentarhanopettajaa ja seimessä neljä lastenhoitajaa sekä terveydenhoidon koulutuksen saanut osastonhoitaja. Lasten vanhempien tavoin myös lastentalon työntekijät tekivät kuusipäiväistä työviikkoa.

Allinpuiston Lastentalon johtaja ei koskaan muuttanut hänelle varattuun asuntoon. Sen sijaan emäntä ja yksi lastentarhanopettajista asui yläkerrassa jonkin aikaa.<sup>63</sup> Yläkertaan rakennettu alakoululaisten kerho-  
huone otettiin pian tarpeellisempaan käyttöön.

63 Sirén Lempi haastattelu

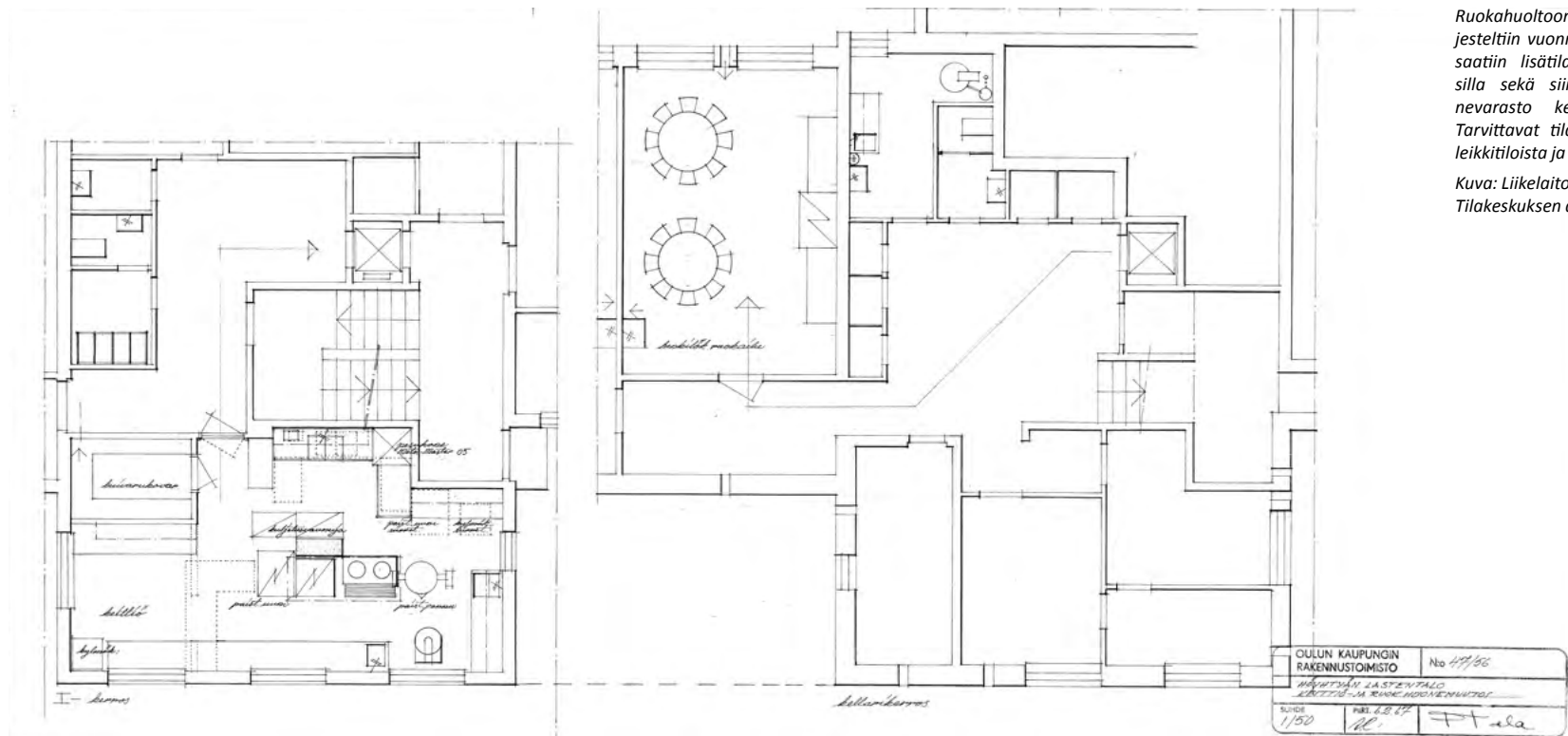
Sosiaalitilat ja säilytystilat osoittautuivat heti alussa alimitoitetuiksi. Myös keittiö kävi pieneksi 200-lapsen aterioiden valmistamiseen. Tilaa järjestyi, kun kellarin leikkihuone muutettiin ruoka-aineiden kuivavarastoksi vuonna 1967.<sup>64</sup>

Keittäjänä ja myöhemmin emäntänä toiminut Lempi Sirén muistelee keittiötilojen toimineen lopulta hyvin. Kellarin ja keittiökerroksen välisestä hissistä oli suuri apu.<sup>65</sup>

64 Muutospiirustukset 14.2.1967 Rakennusvirasto P. Tala

65 Sirén Lempi op. cit.





Ruokahuoltoon liittyviä tiloja järjesteltiin vuonna 1967. Keittiöön saatiin lisätilaa kalustemuutoksilla sekä siirtämällä kuiva-aineväras keittiöstä kellarin leikkitiloista ja käytävästä.

Kuva: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

### Ruokahuolto toimi moitteettomasti

Allinpuiston emäntänä toiminut Lempi Sirén muistelee vuosikymmenien mitaista uraa hyvillä mielin.

- Aloitin keittäjän virassa Allinpuiston Lastentalon ensimmäisestä päivästä alkaen. Allinpuisto oli iso yksikkö, joten minun lisäksi ruokahuollossa toimivat myös emäntä ja keittiöapulainen.

Myöhemmin väkeä vähennettiin ja Lempi Sirén sai vastattavakseen emännän viran.

- Valmistimme aamiaisen, lounaan ja välipalan. Lisäksi piti huolehtia lasten erilaisista erityisruokavalioista. Lapset ruokailivat omilla osastoillaan, jonne

ruoka vietiin tarkoitusta varten hankituilla kärryillä. Kunkin osaston avustaja nouti ruokakärryn ja palautti sen tiskeineen keittiölle.

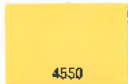
Lempi Sirénin mukaan kahteen tasoon jaetut keittiötoiminnot toimivat moitteettomasti:

- Meillä oli hissi, joka teki aineiden siirtämisen helpoksi. Keittiössä oli pieni lähivarasto ja kellarissa suuri kylmiö sekä kuiva-aineväras.

Lempi Sirén muistoissa Allinpuiston lapset olivat mukavia. Hän jäi eläkkeelle Allinpuistosta 1990-luvulla.

ALLINPUUSTON LASTENTALO  
Maalaustöiden väriselitys (Remontti -74)

Katot	Wintermix 4550
Tehosteseinät	" 4270
Muut seinät	maalarin valkoinen
Komerot sisäältä	Wintermix 4550
"Sinisten huoneiden" ovet	" 5172
"Punaisten huoneiden" ovet	" 4410
Ovet osastohuoneiden välillä	" 4270
Ovi-, ikkuna- ja jalkalistat	" 4270
Ovien ja ikkunoiden karmit	maalarin valkoinen



Oulun kaupungin rakennusvirasto  
Talosunnitteluosasto  
14. OS. 1974 EH

Vuoden 1974 -75 värisuunnitelma toi sisätiloihin voimakkaita tehosteseiniä. Kuva: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto



Värikylläinen 1970-luvun muoti näkyi myös Allinpuiston tekstiileissä ja henkilökunnan vaatetuksessa. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto

## 6.1 Värisuunnitelmat 1974 ja 1984

Vuoden 1974 värisuunnitelmassa alkuperäinen vaalean keltainen yleisväri sai rinnalleen kirkkaita ja voimakkaita tehosteseiniä. Värikylläinen muoti oli tullut päiväkotiin jo aiemmin vaatteissa, kalusteissa, tekstiileissä ja muovileluissa.

Maamme ensimmäinen miespuolinen lastentarhanopettaja Jorma Haapsaari aloitti harjoittelijana Allipuistossa vuonna 1968. Hän muistelee 1970-luvun värimaailmaa päiväkodeissa:

- Väritys oli suorastaan raju ja työntekijöiden vaatetusta myöten voimakkaasti kuvioitu. Toisaalta tuohon aikaan myös lasten omista koodissa suosittiin samanlaisia tehostevärejä, joten ympäristö oli kaikille tuttu.

1984 -luvulla Allinpuiston päiväkodin väritystä päivitettiin ja seinien perusväri-





Julkisivujen värit on säilynyt muuttumattomana. Vuoden 1977 kuvassa näkyy alkuperäinen vihreä verkkoaita.  
 Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto



Vuoden 1984 värisuunnitelma taltutti kirkkaita värejä ja lisäsi mukaan ruskean sävyjä. Kuvan leikkituokio on kuvattu vuonna 1989. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto

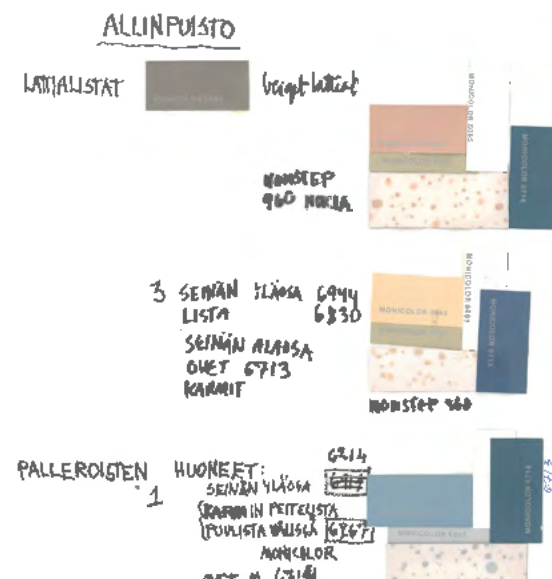
tykseksi tuli valkoinen. Sitä täydennettiin murretuilla sinisen ja ruskea sävyillä. Vastaava toimenpide tehtiin samanaikaisesti myös muissa vanhemmissa päiväko-deissa. Haapsaaren mukaan päiväkotien kehittämistyöryhmässä pohdittiin, voitai-siinko säilyttää esimerkkejä eri aikakausille tyyppillisistä sisustuksista.<sup>66</sup>

Ulla Rissanen muistaa, kuinka Allinpuiston värikkäiden seinien taltuttaminen 1980-luvulla tuntui lähes pettymykseltä.

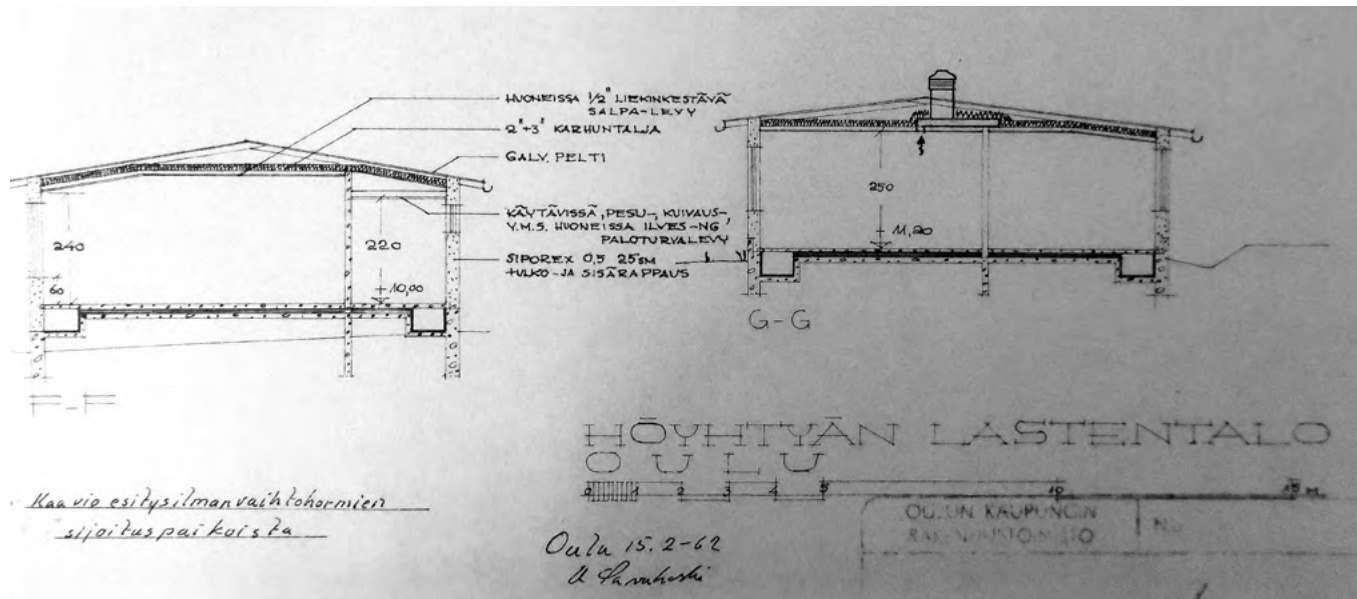
- Raikkaat värit olivat lasten mieleen. Ne myös helpottivat toimintaa, kun lapset osa-sivat suunnistaa monimutkaisessa talossa värien mukaan, Ulla Rissanen muistelee.<sup>67</sup>

66 Haapsaari Jorma, haastattelu

67 Rissanen Ulla op. cit



Vuoden 1984 värisuunnitelmaa Kuva: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto



Alkuperäinen ilmanvaihto perustui koneelliseen poistoon ja painovoimaiseen korvausilmaan. Osastoilla oli painovoimainen järjestelmä. Kun ilmanvaihtojärjestelmä uudistettiin, rakennuksen mataluus ei tarjonnut vaihtoehtoja kanaviston sijoittamiselle.  
Kuva: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

## 6.2 Kaukolämpöverkkoon 1978

Allinpuiston Lastentalolla ja viereisellä Lastenkodilla oli aluksi yhteinen lämpölaitos. Lämpö tuotiin Lastentaloon maanalaista kanaalia pitkin. Vuonna 1978 tämä järjestelmä kytkettiin Oulun kaupungin kaukolämpöverkkoon.

## 6.3 Neuvolasta päiväosasto

Vuonna 1980-luvun alussa Allinpuiston päiväkodin toimintamallia uudistettiin. Vauvala-osasto lakkautettiin vuonna 1983 ja neuvolatoiminta siirtyi terveyskeskukseen.

Vuonna 1991 neuvolan tiloihin rakennettiin uusi päivähoito-osasto. Muutossuunnitelma laadittiin kaupungin

rakennusviraston arkkitehtiosastolla. Se edellytti väli-seinien siirtoja sekä uusien wc-tilojen rakentamista. Kokonaisuuteen suhteutettuna rakenteelliset muutokset jäivät varsin vähäisiksi. Osaston LVI- ja sähköasennukset uusittiin uuden käyttötarkoituksen mukaiseksi

## 6.4 Asunnoista hallinto- ja sosiaalituloja

Toisen kerroksen kaksi asuntoa ja alakouluikäisten varattu kerhuhuone vapautuivat varsin pian käyttöönoton jälkeen.

Tiloihin sijoitettiin päiväkodin johtajan toimisto, pukuhuoneita, arkisto sekä henkilöstön kahvi- ja kokoushuone. Muutos ei edellyttänyt rakenteellisia toimenpiteitä. Toisen kerran kokoushuonetta ja sen keittiötä uusittiin vuoden 2006 peruskorjauksessa.

## 6.5 Valmistavasta jakelukeittiöksi

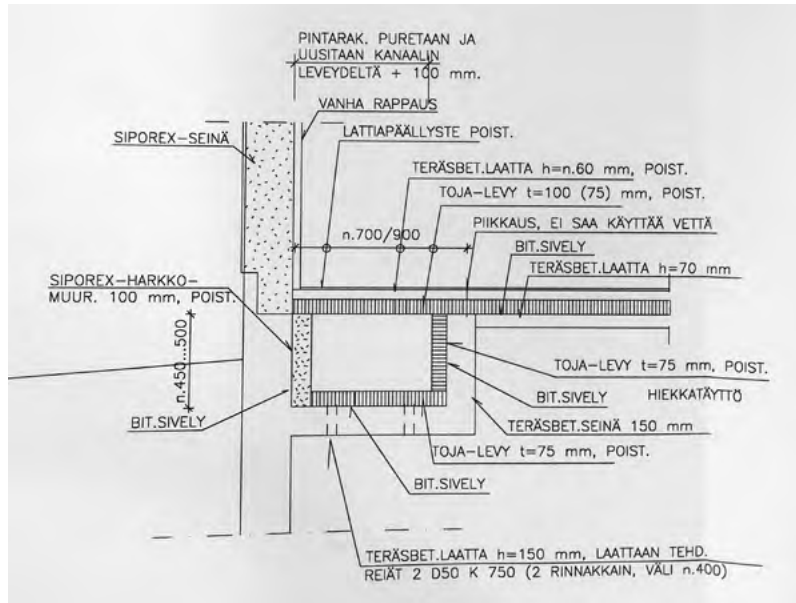
Keittiön ensimmäinen tilamuutos tehtiin jo vuonna 1967 ja sitä seurasi pienempi laajennus vuonna 1981. Kylmäkellari korvattiin kylmiöllä vuonna 1985,

1990-luvulla päiväkodeissa siirryttiin keskuskeittiömalliin ja Allinpuiston valmistava keittiö muutettiin jakelukeittiöksi. Aiemmin kolmen työntekijän keittiöön jäin vain yksi kokoaikainen työntekijä. Ruoka tuotiin lämpöastioilla keskuskeittiöltä. Päiväkodin oman keittiön tehtäväksi jäi ruoan jakelu, välipalojen valmistaminen sekä jäte- ja astianhuolto. Tähän tarkoitukseen tilat olivat riittävät.

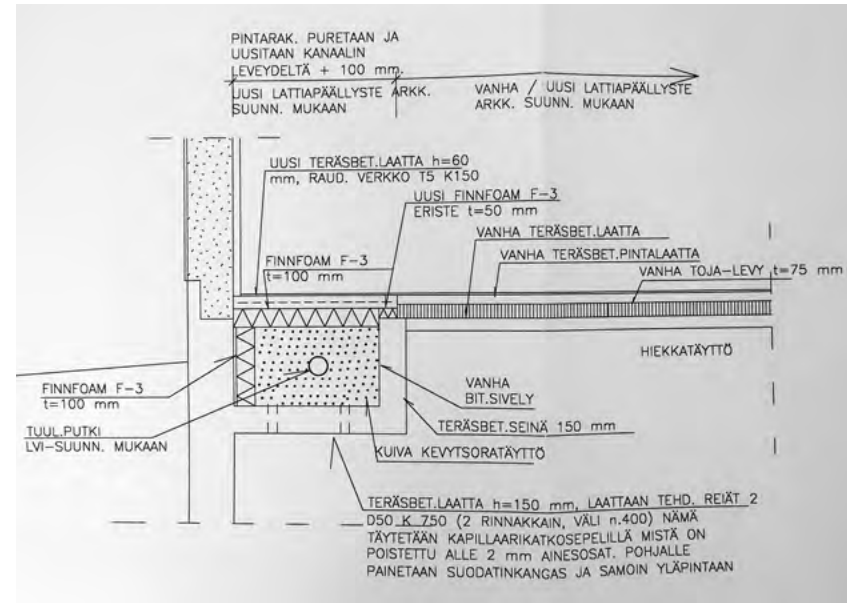
## 6.6 Pihan peruskorjaus 1990

Vuonna 1990 Kaupungin rakennusviraston talonra-





Sokkelin sisäpintaa kiertävä lämpökanaali poistettiin käytöstä vuoden 2006 peruskorjauksessa. Kuva: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto



kennusosastolla suunniteltiin pihan peruskorjaus. Leikkivälineitä uusittiin ja pihavalaisitusta parannettiin. Pihan kaksi mäkeä kunnostettiin.

Huoltopihan ja pysäköintipaikan asfaltointi uusittiin. Rakennuksen etelä- ja länsisivujen sokkeliin tehtiin lisäeristys pystyyn asennetulla 50 mm styrox-levyllä. Toimenpiteellä pyrittiin vähentämään sokkelin vieressä kulkevien lämpökanaalien lämpöhäviötä.

Leikkipihaa rajaava teräsverkkoaita uusittiin päällystämällä olemassa oleva teräsaita puuosilla. Aidan sisäpuolelle istutettiin pensasaita.

## 6.7 Valaistuksen ja sähköverkon uusiminen 1994

Vuonna 1994 uusittiin päivähoito-osastojen valaistus

ja sähkökalusteet. Pistorasioita ja valaisimia lisättiin ajan vaatimusten mukaisesti.

## 6.8 Peruskorjaus 2006

Vuoden 2006 peruskorjaus oli luonteeltaan rakennustekninen. Tilamuutoksia tehtiin vain vähän. Peruskorjauksen suunnitteli Arkkitehtitoimisto Pekka Lukkaroinen Oy.

Kellarissa muutokset kohdistuivat pyykkihuoneeseen ja entiseen perkaushuoneeseen, josta tehtiin saniteetti-tiloja. Ensimmäisessä kerroksessa tehtiin kalustemuutoksia ja kaikki pinnat maalattiin. Seiniltä poistettiin vanhat muovitapetit. Kattoihin lisättiin akustiikkalevyjä ja putkien koteloiteja uusittiin.

Rakennukseen asennettiin oma lämmönsiirrin ja se lii-

tettiin Oulun Energian kaukolämpöverkkoon. Edellisen kerran vuonna 1978 uusitut käyttövesiputket uusittiin kokonaisuudessaan ja vesikalusteita korvattiin uusilla. Viemäreitä ei uusittu.

Suurin uudistus kohdistui ilmanvaihtojärjestelmään. Rakennukseen vuonna 2000 asennettua koneellista ilmanvaihtoa uusittiin. Rakennuksen monimuotoisuudesta ja mataluudesta johtuen ilmanvaihto toteutettiin hajautettuna yhdeksällä ilmanvaihtokoneella.

Sokkelilinjaa kiertävästä lämpökanaalista luovuttiin ja uudet lämpöjohdot toteutettiin pintavetoina. Kanaalit puhdistettiin ja täytettiin kevytsoralla.

Sähköpääkeskus uusittiin ja alakeskukset päivitettiin. Sähkökalusteita, valaisimia ja rakennusautomaatiota uusittiin.



*Allinpuiston piha tulvi joulukuussa 1999. Ennen vuoden 2009 pihan peruskorjausta kuraleikkejä saattoi leikkiä pitkälle kevääseen. KUVA: Kaleva, Museovirasto JOKA*

## 6.9 Pihan peruskorjaus 2009

Päiväkodin pihan peruskorjaus toteutettiin kesällä 2009 arkkitehtitoimisto A-studion suunnitelman mukaisesti. Pihan peruskorjaus vaiheistettiin kahteen osaan. Ensimmäisessä vaiheessa uudistettiin pysäköintialueet sekä Allitien varresta että entisen Lastenkodin ja Päiväkodin pihasta.

Päiväkodin portille tehtiin saattoalue, jossa auton pysyvästi kääntämään turvallisesti. Ensimmäiseen vaiheeseen kuuluivat myös rakennuksen pohjoisosan leikki-

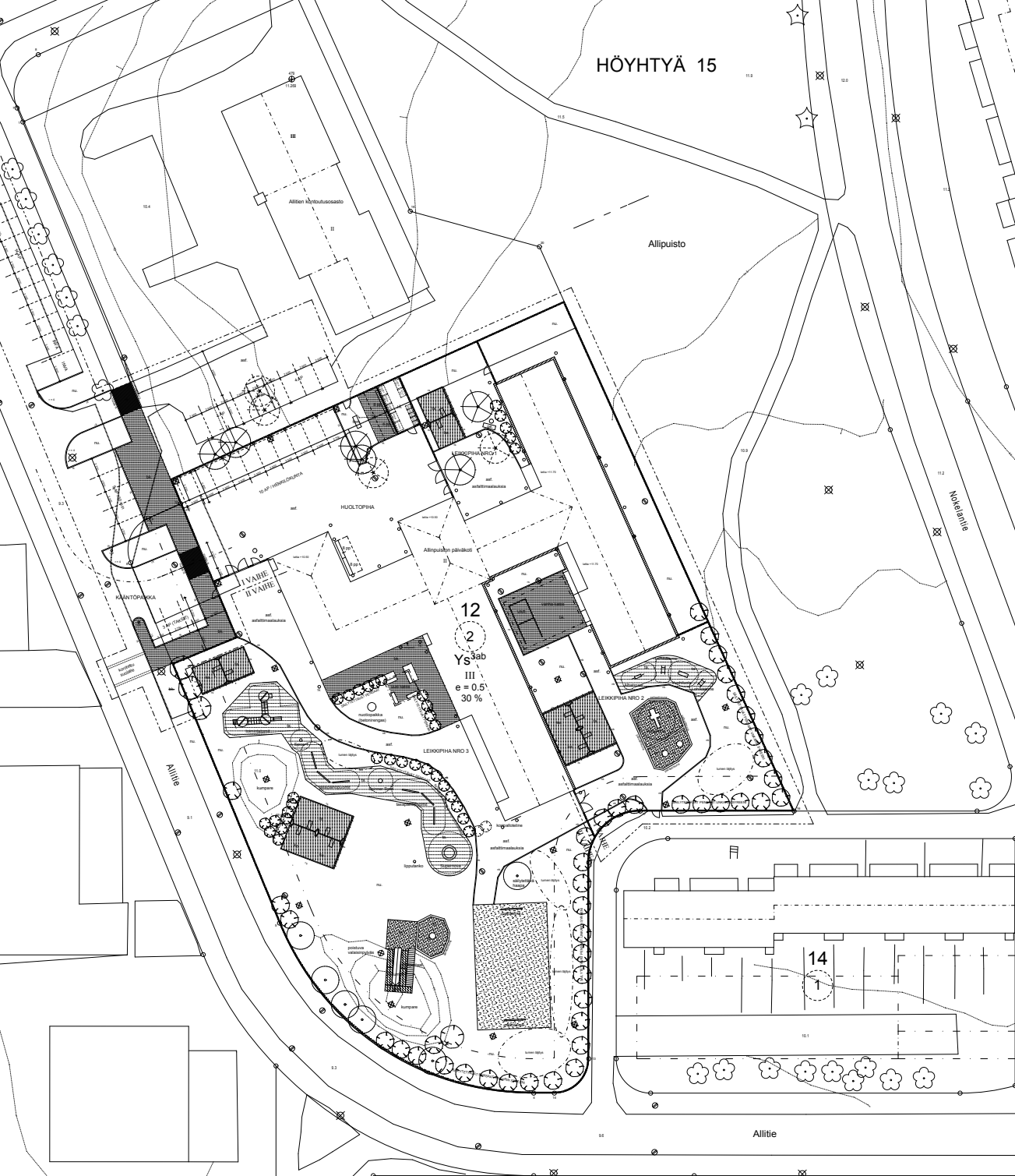
pihojen uudistaminen ja jäteaitauksen rakentaminen.

Toinen vaihe keskittyi päiväkodin eteläpuoliseen leikkipihaan. Leikkivälineet ja pinnat uusittiin. Pihan itäpäähän tehtiin pelikenttä ja rakennuksen eteläisivulle rakennettiin uusi katos. Leikkipiha jaettiin aitaamalla kolmeen osaan.

Sadevesien ja pintavesien ohjaus sekä pihan kuivatus uusittiin. Edellisen kerran pihan kuivatusta oli uusittu 1998 suunnitelmien mukaisesti. Pihaa kiertävä puuaita sekä portit uusittiin kokonaisuudessaan ja leikkipihaalle asennettiin uusi pihavalaistus.



HÖYHTYÄ 15



- kaadettava rampaus
- kaadettava kynnys
- pöytäseinä pöytä
- istutettavat pöydät, kääntösuora, 20 kpl
- uusi viikkinäykä
- pöytäseinä viikkinäykä
- ikkunanauha
- vanha laavu
- uusi laavu
- uusi laavu
- maastokuvio
- leikkokäytävä, hietmaa
- graniittikoppi, punainen, asfaltti kanteen samoin tason, punainen
- uusi alu ja uudet portit
- julkisuuskäytävä (tammien kohdalla)
- väestökäytävä

- asfaltti
- betoni, punainen
- graniittikoppi, punainen
- betoni, hietmaa
- kivi
- hietkakäytävä
- lauhalehti
- tammialue MALLITUM
- tammialue SAFAGRAASS
- kääntöalusta JOKI
- hietta

PAINEKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT PINTAVÄSILLUNNITTELUKSI  
 PÄIVÄKOTI, LEIKKOPAJA JA  
 HUOLTOPAJA RAUNTOALUE (KIVIVALLAN)  
 TUOTEKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT  
 TUOTEKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT  
 TUOTEKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT  
 TUOTEKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT

OMAN SUUNNITTELUUN ALUSTAMIA TUOTTEITA PÖYTÄN VIEROKÄYTTÖALUE  
 OMAN SUUNNITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT JA RAUNTOALUE  
 RAUNTOALUE ALUEIDEN ADATAMAALIN VÄSTÄSTÄ PIAT SUJUTAVAN  
 KÄYTTÖKÄSIKIRJITTELUUN LAATIMAT KÄYTTÖKÄSIKIRJIT

LEIKKOPAJAN JA TÄRVELLÄSTÄN KÄYTTÖALUEEN SUOJAUSTYÖN OMAKSEN OLEVA  
 LEIKKOPAJAN SUOJAUSTYÖN OMAKSEN OLEVA

Vuoden 2009 pihasuunnitelma oli kaksivaiheinen. Ensimmäisessä vaiheessa ratkaistiin Lastenkodin ja Päiväkodin pysäköinnin ja huoltoliikenteen ongelmat. Kuva: A-Studio Oy, Liikelaitos Oulun Tilakeskus arkisto

projekti	HÖYHTYÄ (15)	kuunneltava	12	kuunneltava	2	kuunneltava	14
PERUSPARANNUS							LUONNOS
ALLIIPUSTON PÄIVÄKOTI							ASEMAPIIRUSTUS/PIHASUUNNITTELMAN
Alliie 3							1:200
90150 OULU							
		ARK T094/D01					
		RP/ak Kangas, T Sainila		9.11.2007			



Eläkkeelle jäänyt sosiaalineuvos Jori Rissanen vieraili Allinpuiston 30-vuotisjuhlissa vuonna 1994. Hänen kertomuksensa pöllöistä ja pöllönsulasta kiinnosti päiväkotilapsia. Kuva: Allinpuiston päiväkodin arkisto, kuvaaja Paula Åström



Allinpuiston lapset onnitelivat 50-vuotiasta päiväkotiaan yhteisellä onnitelukortilla. Piirros: Allinpuiston päiväkodin arkisto





*Sosiaalijohtaja Jori Rissasen läksiäisiä vietettiin Allinpuiston päiväkodin tiloissa vuonna 1992. Päiväkodin henkilöstö lahjoitti Rissaselle tekemänsä torkkupeiton. KUVA: Allinpuiston päiväkodin arkisto*

# 7 NYKYTILA

*Allinpuiston päiväkotinä on säilynyt ulkoisesti lähes alkuperäisenä. Myös sisätiloissa muutokset ovat vähäisiä ja alkuperäinen tilajako palvelee edelleen päiväkodin tarpeita. Suurimman muutoksen ovat aiheuttaneet talotekniset lisäykset, joiden kerrostumat korostuvat matalissa ja pelkistetyissä tiloissa.*

## 7.1 Piha, pihan rakenteet ja ympäristö

Lastentalon piha on peruskorjattu viimeksi vuonna 2009. Se on nykyisellään vaihteleva ja monimuotoinen.

Päiväkodin huoltoliikenne ja henkilökunnan pysäköinti on sijoitettu rakennuksen länsisivulle. Se risteää päiväkodin saattoliikenteen kanssa, jonka pysäköinti on järjestetty Allitien varteen.

Rakennusta kiertää kolmelta sivulta asfaltoitu pihatie. Pienemmät polut on päällystetty kivituhkalla. Liikamaasta muodostetut nurmikummut ja kolmeen aidattuun osaan jaettu leikkiapiha uusine leikkivälineineen muodostaa monipuolisen leikkiympäristön, jota on helppo valvoa. Pihan itäosassa on hiekkapäällysteinen pelikenttä.

Leikkipihojen muodot perustuvat rakennuksen siipimäiseen pohjamuotoon. Itäsiipien väliin jäävä valokatteinen katos on alkuperäinen. Etelään avautuvan pihan katos on 2000-luvun lisäys. Alunperin metalliputkista tehty verkkoaita on korvattu Oulun päiväkodeille tyyppillisellä valkoiseksi maalatulla lauta-aidalla.



Näkymä Allitie 10 kerrostalon parvekkeelta Päiväkodin suuntaan.





*Pihanäkymiä Allinpuiston päiväkodistä:*

- 1. Pääovelta entisen Lastenkodin suuntaan.*
- 2. Päiväkodin aita Allinpuiston suuntaan. Taustalla Hanhitien Selvag-taloja.*
- 3. Vuonna 2009 uusittuja leikkivälineitä.*
- 4. Pihavalaisintyyppi vuodelta 2009.*
- 5. Vuonna 2009 rakennettu katos.*
- 6. Näkymä kahden leikki-*pihan väliseltä aidalta etelään.**
- 7. Kaakkoiskulman leikki-*piha on päiväkotirakennuksen siipien suojassa.**







Näkymä kattojen yli itään. Keskellä valokatteinen leikkikatos.



Konesaumattu vesikate on tehty galvanoiduta teräspellistä. Kate on alkuperäinen.

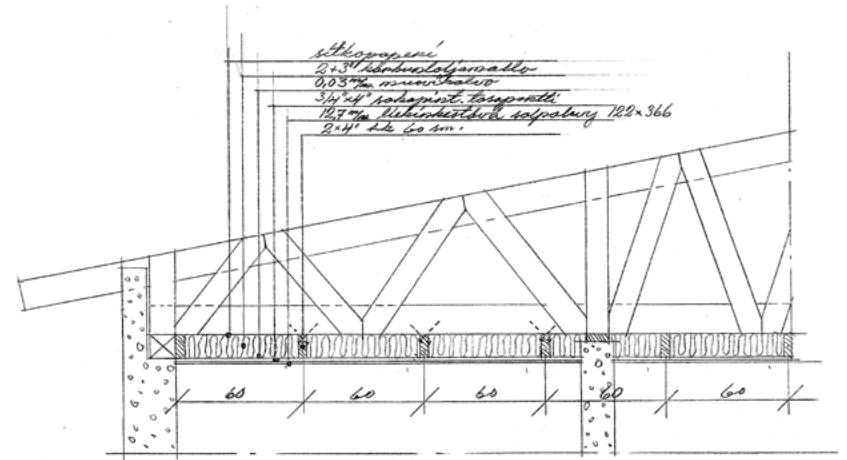


Julkisivun värit ovat alkuperäiset: keltainen, vaalean sininen ja valkoinen.

## 7.2 Rakennuksen ulkovaippa

### Vesikatto

Rakennuksessa on loiva satulakatto, jossa vesikattoa kannattavat matalat kattoristikot. Vesikatto on alkuperäinen galvanoidusta teräspellistä konesaumattu katto. Räystääs on avoin. Palomuurien kohdalla räystääs on tehty teräsbetonista. Katto tuulettuu räystäältä. Kaksikerroksisessa osassa ja pihakatoksissa on aumakatto.







*Kaksikerroksisen osan rapattua seinää etelä- ja länsisivuilta.*

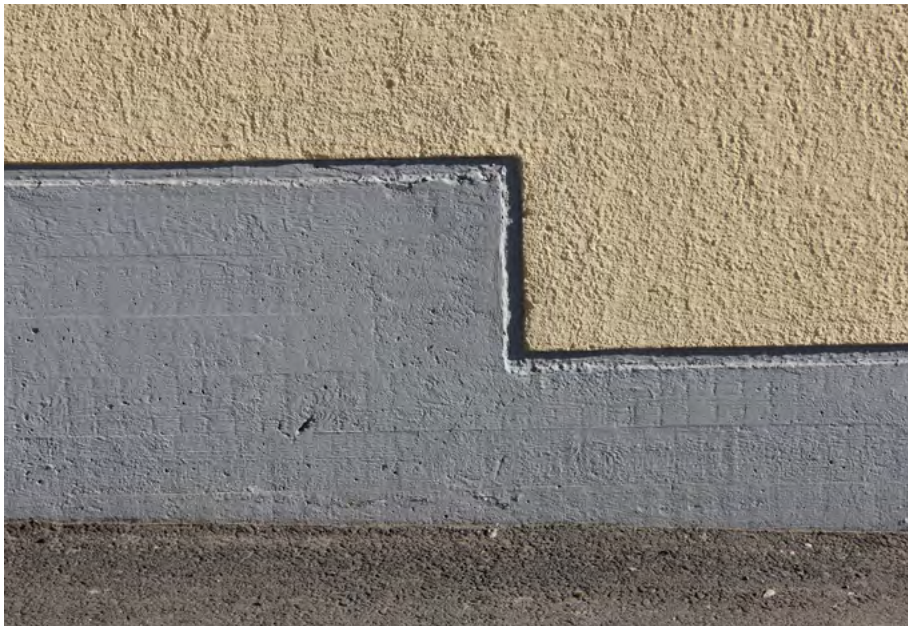
### *Julkisivut*

Julkisivut on käsitelty koko rakennuksen osalta keltaiseksi maalatulla rappauksella. Talon runkoaineena on Siporx-harkko ja aukkojen ylitykset on toteutettu Siporex-palkeilla. Aukkojen ympärillä rappaus on maalattu valkoiseksi.

Paikalla valettu sokkeli on näkyvässä 300-500 mm. Se on vaakalautamuottipintainen ja maalattu harmaaksi. Vuoden 2006 peruskorjauksen yhteydessä sokkelin ulkopintaan lisättiin 50 mm styrox rakennuksen etelä- ja länsisivuilla.

### *Sisäänkäyntien esteettömyys*

Ensimmäisessä kerroksessa on kaksi lattiakorkkoa, jotka noudattavat pihan nousevaa muotoa. Keskiosan sisäänkäynnit ovat maantasossa ja esteettömiä. Koillissiipi on varustettu vaunuluiskalla, jota voi käyttää myös pyörätuoliluiskana.



*Perustus nousee portaittain loivan maaston mukaisesti. Pohjoissiipien lattiakorko on puoli kerrasta korkeampi.*



*Lastenseimeen johtava vaunuluiska toimii myös pyörätuoliluiskana.*





*Näkymä Alltien pysäköintipaikalta Päiväkodin suuntaan.*





*Pohjoissivulla on 1990-luvun kantikas vesikouru.*



*2000-luvun vesikouru on puolipyöreä. Syöksyt ovat myös pyöreät.*



*Hulevesikaivo ja salaojan tarkastuskaivot etupihan asfaltissa.*

### *Sadevesijärjestelmä ja salaojitus*

Sadevesijärjestelmä on uusittu vuonna 1990 ja viikoksi 2009 pihan peruskorjauksen yhteydessä. Piha on nykyisin kuiva ja lumi sulaa leikkipihoilta ilman lammikoitumista.

Katoilta valuva vesi johdetaan 2009 uusittuun hulevesijärjestelmään. Etujulkisivuilla on puolipyöreä vesikouru ja pyöreät syöksyt. Takajulkisivuilla kouru on 1990-luvun kantikasta mallia. Vedet johdetaan katolta suoraan rännikaivoihin ja sieltä maanalaisen putkis-

ton kautta kokoojakaivoon. Rakennuksen alkuperäinen salaojitus on toteutettu ruukkusalaojaputkillla. Salaojitus uusittiin 2009 pihan korjauksen yhteydessä.



*Kellarin tuuletusputki nousee sokkeliä vasten.*



*Sadevesi johdetaan syöksyistä suoraan kokoojakaivoon.*



*Lumi sulaa kellarin seinustalta jo varhain keväällä.*

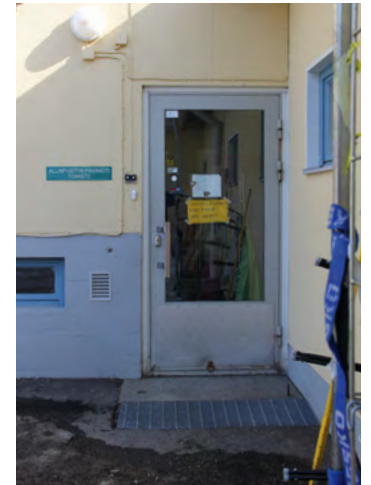
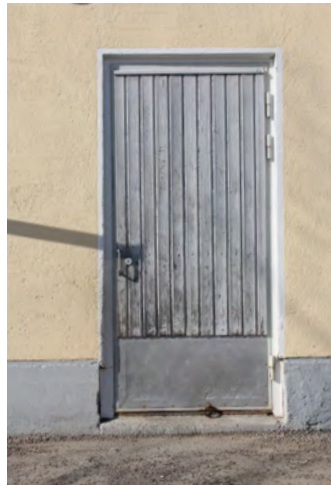
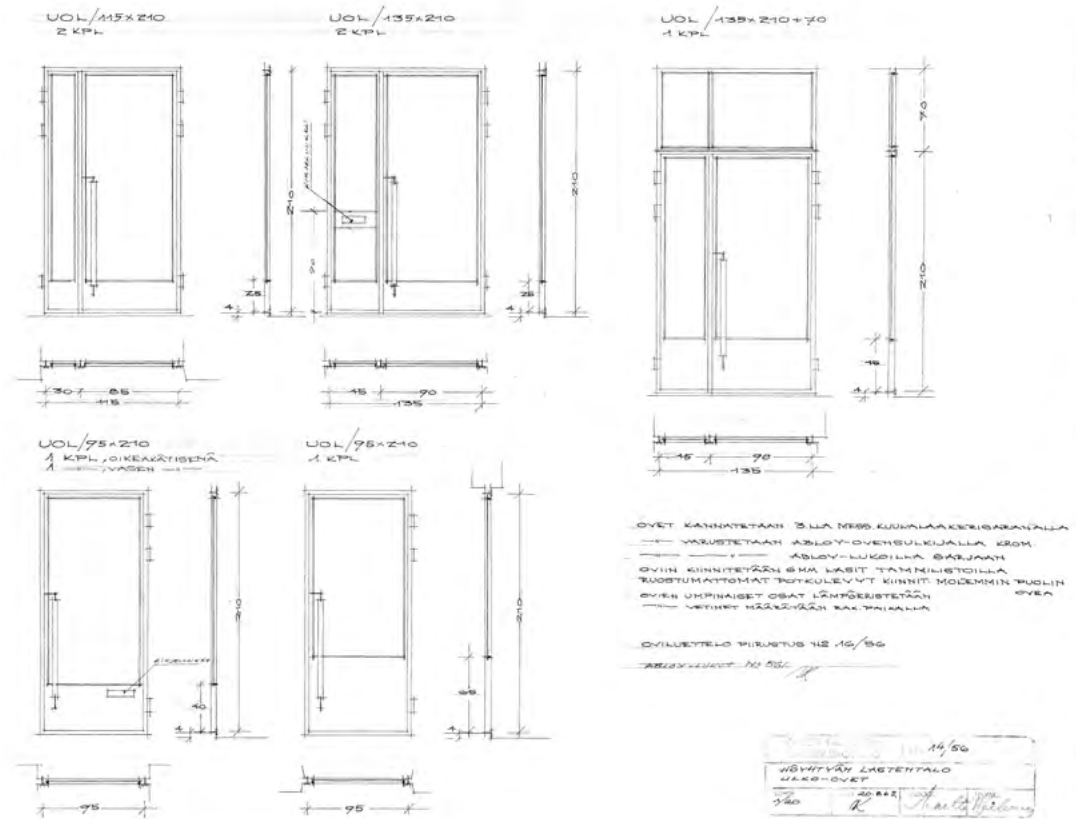
## Ulko-ovet

Osastojen ulko-ovet ovat teräskehysisiä lasiaukkoisia ovia, joiden lasitus on toteutettu lämpölasilla. Perusovien lisäksi joukossa on kaksilehtisiä ja yläikkunallisia ovi-tyyppejä. Itäpäädyssä on puuvuorattu varaston ovi.

Alkuperäisissä piirustuksissa ulko-ovien detaljit ovat hienostuneet: teräsputteet ovat sirot ja 6 mm ikkunalasi on kiinnitetty tammilistoilla. Oviin on piirretty pitkät puupäälysteiset vetimet, jotka ulottuivat lapsen korkeudelle.

Ovia ei toteutettu piirustusten mukaan vaan esimerkiksi vedin toimitettiin lyhyenä. Ovista puuttuu piirustusten mukainen sirous. Ovet tilattiin oululaiselta Takopojat Oy:tä.

Ulko-ovien muutoksista ei ole säilynyt dokumenttia. Niiden lasitukisia ja heloituksia on uusittu eri vaiheissa.







*Ulko-ovien lasitus ja heloitus on vaihdettu. Ovirungot voivat pääsääntöisesti alkuperäiset.*



*Ikkunat ovat alkuperäisiä. Puuosat ovat paksun maalikerrostuman alla.*



*Porrashuoneen ikkuna on suurin.*



*Karmit on istutettu julkisivurappaukseen, johon on maalattu valkoinen kehys.*

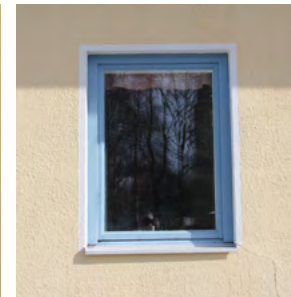
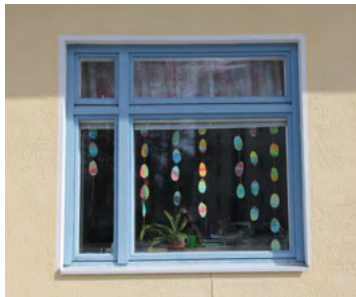
### *Ikkunat*

Ikkunat ovat alkuperäisiä, sisäänpäin avautuvia 1960-luvun mäntykarmillisia MS-ikkunoita. Ikkunoiden puuosat ovat paksun maalikerroksen peittämiä.

Ikkunakarmit on naulattu suoraan Siporex-harkkoihin. Aukkojen ylityksissä on käytetty raudoitettuja Siporex-

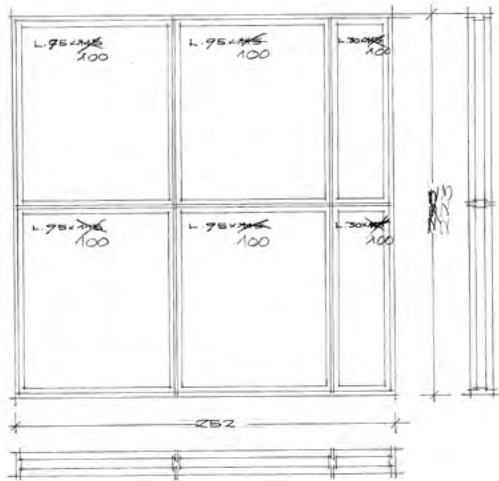
palkkeja.

Karmin ja puitteen väri on vaalean sininen. Ulkopuolella ikkunaa kehystää valkoiseksi maalattu rappaus. Ikkunapellit ovat harmaita tai sinisiä. Ikkunoiden alkuperäinen helotus on säilynyt.

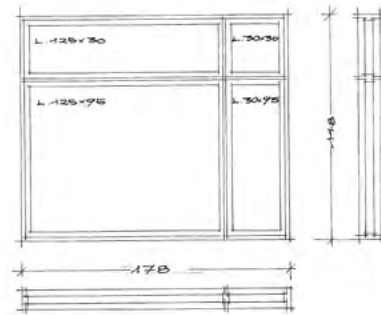




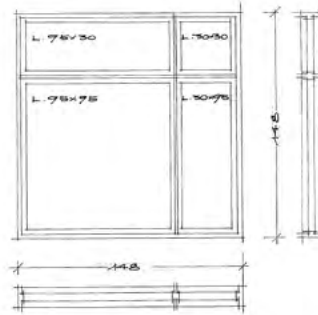
J 252 x ~~223~~ 223  
1 KPL



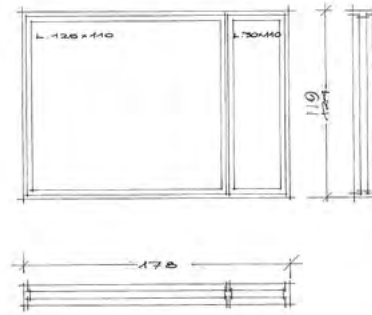
J 178 x 148  
32 KPL



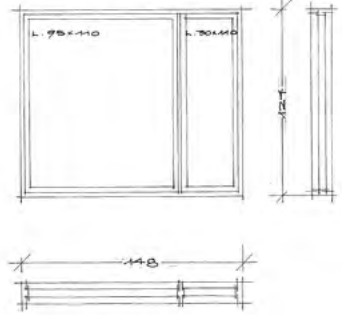
J 148 x 148  
~~8~~ KPL  
8 - II -



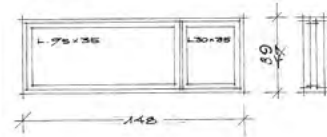
J 178 x 124  
4 KPL 178 x 142  
1 - I - 178 x 119



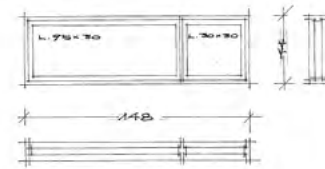
J 148 x 124  
3 KPL



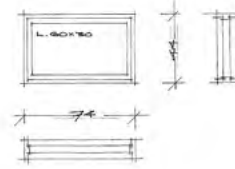
J 148 x 49, KELLARIN  
3 KPL



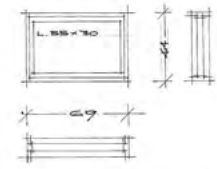
J 148 x 44, KELLARIN  
5 KPL



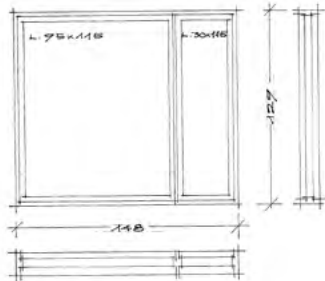
J 74 x 44, KELLARIN  
1 KPL



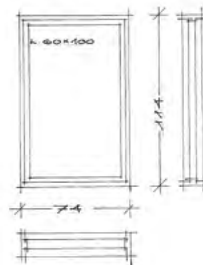
J 69 x 44, KELLARIN  
1 KPL



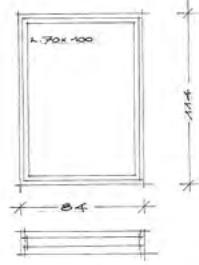
J 148 x 129  
27 KPL



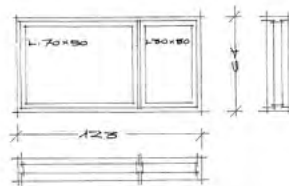
J 74 x 114  
2 KPL



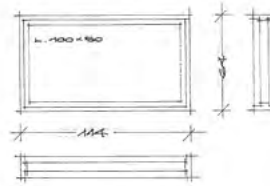
J 84 x 114  
3 KPL



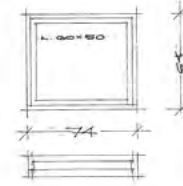
J 123 x 64  
17 KPL



J 114 x 64  
1 KPL  
1 - I - ILMAN TUPLAA



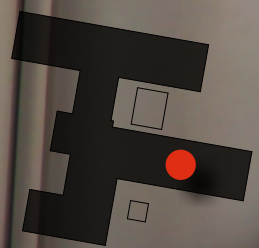
J 74 x 64  
2 KPL



IKKUNAT OLI PIIRRETTY SISÄLTÄ KATSOEN

PUUTAVARAN LAATULUOKKA B1  
KELLARIN IKKUNAIN HÖYLÄYS RT: 861,4  
MUUT, HUULETUTUJA RT: 861,45  
IKKUNAT TOHJUSTETTAVI TEHTÄVÄLLÄ 20%  
SINKKIMALUOKKISELLÄ  
(KÄRMIT MYÖS TILIKAVARAN PUOLELTA)  
MITAT JA LUKUMÄÄRÄT TARKASTETTAVIA ZA  
TAKA

OULUN KAUPUNGIN RAKENNUSOSASTO		No 17/86
HÖYNTÖJEN LÄSTETTÄMÄ IKKUNAT		
SUUNDE 1980	PIIR. 27.2.86 K	TARK. 11.10.86 Matti Kuitava





### 7.3 Sisätilojen säilyneisyydestä

Sisätilat ovat säilyneet pääosin muuttumattomina ja alkuperäisessä käyttötarkoituksessa. Suurimmat tilamuutokset on tehty kellarissa keittiön laajennuksen yhteydessä vuonna 1967 sekä entisen neuvolan tiloissa vuonna 1991, jolloin se muutettiin päivähoito-osastoksi.

Eniten tilojen luonnetta on muuttanut talotekniikka, jota on lisätty vaihe vaiheelta kaikkiin tiloihin. Koska sisätilat ovat kauttaaltaan matalat eikä rakennuksessa ole ullakkoa, ovat tekniset laitteet, putket ja johdot varsin näkyvästi esillä muutoin pelkistetyssä arkkitehtuurissa.

Päiväkodin sisätilojen materiaaleja ja väritystä on uudistettu viimeksi vuonna 2006. Vuonna 1984 poistettiin lyhytaikaisiksi jääneet 1970-luvun tehostevärit ja palattiin lähemmäs alkuperäisiä vaaleita värisävyjä.

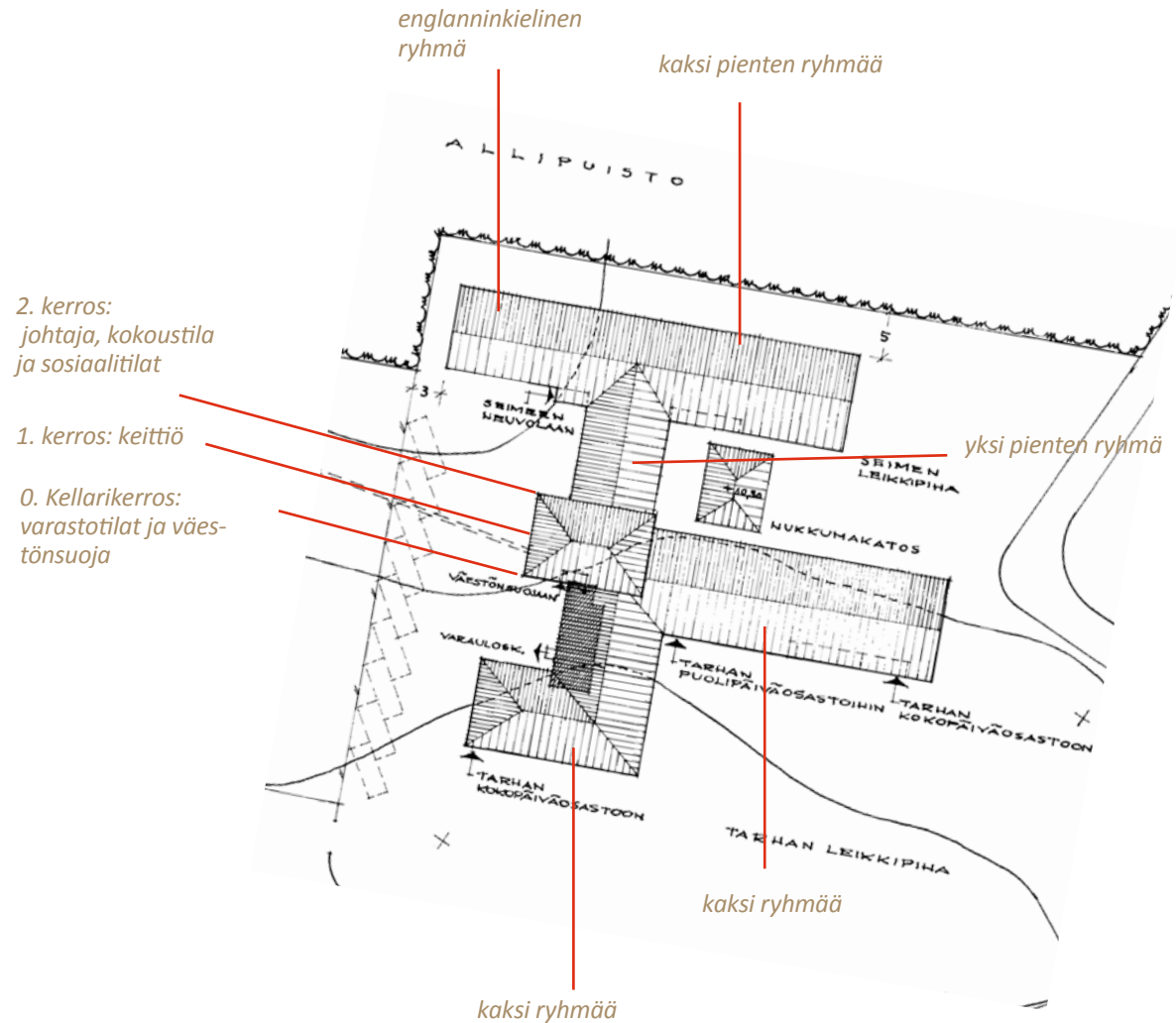
Ajalliset kerrostumat näkyvät erityisen hyvin lattiamateriaalien kirjavuudessa.

#### Sisäseinät

Sisäseinät ovat maalattuja levyseiniä tai tasoitettuja ja maalattuja betoniseiniä. Seinien alkuperäinen väri oli keltaiseen taittuva valkoinen.

Nykyisin seinien pääväri on puhdas valkoinen. Seinien tehostesävyt edustavat 2000-luvun kepeää värimaailmaa.

Vasemmalla alkuperäiset tekonahkaiset paljeovet, joiden avulla kaksi tilaa voidaan yhdistää. Paljeovia on kahdessa siivessä.





Lattiamateriaaleja on runsaasti. Vanhimpia ovat sininen Kilpa-vinyylilaatta ja ruskea Hovi-laatta.

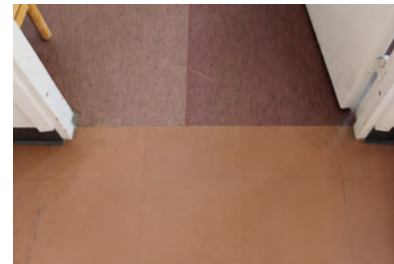
### Lattiat

Lattiamateriaalien kirjo on runsas. Hoito-osastojen alkuperäinen lattiamateriaali oli linoleum. Sitä on korvattu 1970-luvun joustovinyylimatolla sekä myöhemmillä muovimatoilla.

Käytävien Kilpa- ja Hovi-vinyylilaattalattioita on säilynyt paikoitellen. Porrashuoneessa on alkuperäinen mosaiikkisementtilattia.

Märkätiloissa ja keittiössä käytettiin alunperin kuusikulmaista laattaa, jota on osin korvattu ja osin korjattu eri aikakausille tyypillisillä laattamalleilla ja väreillä.

Alkuperäisiä kynnyksiä on säilynyt runsaasti. Sen sijaan lattialistat on yleensä poistettu tai vaihdettu. Monissa tiloissa vinyylimatto on nostettu 50 mm seinälle.







*Tasoitettu ja maalattu betonikatto keittiöstä.*



*Kangaspintainen akustoitu katto, jonka raoissa on muovinen peitelistä.*



*Haltex-levykatto.*

### *Sisäkatot*

Alkuperäiset sisäkatot ovat peittyneet jälkikäteen asennettujen akustiikkalevyjen ja talotekniikan alle. Käytävissä, pesuhuoneissa ja eteisissä alakatot on tehtiin Ilves NG-paloturvalevystä ja muissa huoneissa Enson liekinkestävästä salpalevystä. Valettujen betoniholvien alakatot on tasoitettu ja maalattu.

Alkuperäisiä alakattoja on näkyvillä aputiloissa ja paikoin myös hoito-osastoilla. Käytävillä ja saniteettitiloissa sisäkattoihin on tehty alaslaskuja viimeksi vuoden 2006 peruskorjauksessa.



*Katon akustiikkalevyjä.*



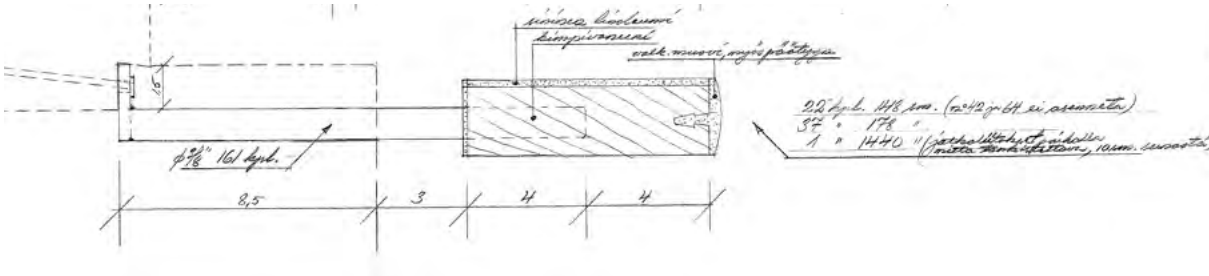
Käytävän yläikkuna.



Keittiön tuuletusikkuna.



Yläosastaan avautuva ikkuna päivähoito-osastolla.



Kohteeseen suunniteltu sininen ikkunalaiva. Vastaava suunnitelma yllä.

### Ikkunat ja ikkunapenkit

Ikkunat ovat alkuperäisiä kaksilasisia, sisäänpäin avautuvia MS-ikkunoita. Niiden alkuperäinen helotus on säilynyt.

Ikkunalaivat on tehty kimpivivanerista, joka on päällystetty sinisellä linoleumilla ja reunustettu valkoisella muovilistalla.





*Osaston nimi välioven lasissa.*

### *Sisäövet*

Sisäövet ovat pääosin alkuperäisiä. Osastojen väliset ovet ovat puurunkoisia, lasiaukollisia ja levyntaisia. Lasit on kiinnitetty tammilistoilla. Kahdella osastolla on suuret tekonahkaiset paljeövet, joiden avulla tiloja voidaan yhdistää.



*Lasin kiinnitys tammilistoilla.*



*Kaksilasinen väliovi.*



*Myöhemmin lisätty pariovi.*



*Entisen neuvolan väliovia.*



*Sisäikkunat avartavat tilaa ja lisäävät valoisuutta.*

## 7.4 Ensimmäinen kerros: päivähoito-osastot

### *Päivähoito-osastot*

Päivähoito-osastoilla alkuperäinen tilajako on säilynyt vähäisin muutoksin. Tilojen yleisilme on valoisa ja horisontaalinen. Ikkunat ovat suuria ja huoneiden näkyvät avautuvat tavallisesti kahteen suuntaan.

Tällä hetkellä päiväkodissa toimii kahdeksan ryhmää, joissa hoidetaan yhteensä 130 lasta. Alkuperäistä ajatusta hoitoryhmien 'kotialueista' on sovellettu siten, että kaksi ryhmää käyttää samaa sisäänkäyntialuetta.

Osastot ovat tiloiltaan samankaltaisia. Tunnistettavuutta on luotu seinien tehosteväreillä, värikkäillä tekstiileillä ja sekä lasten itse tuottamilla kuvilla. Myös kirjava kalustus luo kodinomaista tunnelmaa.

### *Liikennetilat*

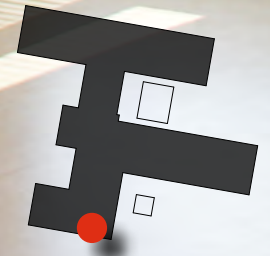
Rakennuksen toiminnallinen ratkaisu perustuu käytäviin, joilla vältettiin osastojen läpi tapahtuva liikenne. Käytävien varjopuolena se, että ne innostavat lapsia liian vauhdikkaisiin leikkeihin.

Käytävät yhdistävät päivähoito-osastojen käytössä olevat siivet toisiinsa. Yläikkunoiden ja lasiaukkoisten ovien ansiosta käytävät ovat valoisia.



*Käytävät muodostavat siipimäisen rakennuksen selkärangan. Ne saavat valoa yläikkunoista sekä sisäikkunoiden kautta.*









Vesikalusteissa on kaksi mitoitusta



Isompien osastolla on omat wc-kopit.

### Saniteettitilat

Jokaisella osastolla on omat saniteettitilat. Niissä on normaalikokoisten kalusteiden rinnalla myös lasten mittakaavaan mitoitettuja kalusteita.

Saniteettitilojen varustus vaihtelee hoito-osaston ikäryhmän mukaan. Pienten lasten tiloissa on pesualtaan ja vaipanvaihtotilat. Isompien lasten tiloissa harjoitellaan omatoimisuutta.

WC- ja pesutiloja on uusittu vaiheittain korjausten yhteydessä. Nykyiset pintamateriaalit ovat pääsääntöisesti 1990-luvulta. Kaluste-, materiaali- ja putkikerrostumia on runsaasti.



Pienten osastolla tärkeimmät kalusteet ovat hoitopöytä ja pesuallas..

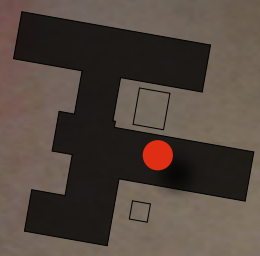




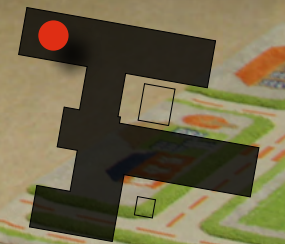
NILO  
SILJA



ENNI  
OLIVER





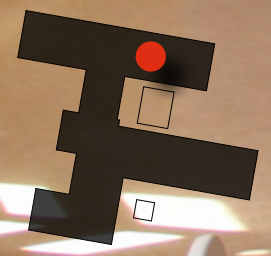






Edessä on avointa leikkutilaa ja taustalla pienten lasten ruokailuryhmät. Seinillä on 2000-luvun tehostevärit. Komeroiden tummanvihreät ovet ovat muistumia 1970-luvun värikyksestä.









Leikkihuone.



Kaksi yhdistettävää tilaa.



Osaston sisäänkäyntiäula.



Näkymä keittiöstä ryhmähuoneeseen.



Päivähoitoryhmä Mansikoiden ovi on tehty helposti tunnistettavaksi.





Handwritten notes and a checklist on a whiteboard or paper posted on the refrigerator door.







Keittiö keskittyy nykyisin ruoanjakeluun ja astiahuoltoon. Valmistusvälineistöä on karsittu.



Alkuperäiset kippikattilat on säilytetty.



Keittiöön tehtiin toimisto ensimmäisen muutoksen yhteydessä.

### Keittiö

Keittiö osoittautui heti aluksi ahtaaksi ja epäkäytännölliseksi 200 lapsen ja henkilökunnan tarpeisiin. Keittiötä laajennettiin ja se kalusteita uusittiin jo vuonna 1967. Keittiön yhteydessä sijainneita ruokavaroja siirrettiin kellariin, jolloin työskentelylle saatiin lisää tilaa.

Kellarissa sijaitsevien varastojen ja keittiön välinen tavaraliikenne tapahtuu 100 kilon tavarahissillä. Kuten alunperin, ruoka viedään edelleen kärryillä päivähoito-osastoille. Kärryillä myös palautetaan astiat ja jätteen.

Keittiössä valmistettiin ruokaa 1990-luvulle saakka. Sen jälkeen ruoka on tuotu keskuskeittiöltä ja keittiötä on käytetty ainoastaan jakeluun, säilytykseen ja astiahuoltoon. Järjestely vähensi keittiön henkilökuntaa sekä varastoimis- ja ruoankäsittelyn tilantarvetta.

## 7.5 Porrashuone

Porrashuone sijaitsee rakennuksen keskellä. Se on mitoitukseltaan niukka ja ilmeeltään arkinen. Porrashuoneen lattia ja askelmat ovat mosaiikkisementtipintaiset. Kaiteet ovat aikakauden kerrosta-loille tyypilliset teräspinnakaiteet.

Porrasvarsi on kolmiosainen. Keittiö ja pohjoissiiven osastot sijaitsevat puolen kerroksen korkeudella.

Porrashuoneessa on kellarin ja ensimmäisen kerroksen kahden tason välillä kulkeva 100 kg tavarahissi. Sen konehuone sijaitsee toisessa kerroksessa.



Pääkäytävä. Vasemmalla pääovi.



Pääkäytävä itäsiiven suuntaan.



Porraskäytävän satuhahmo 1960-luvulta.



Keittiön ja pohjoissiiven osastoille mennään porrashuoneen välitasanteelta.



Näkymä välitasanteelta. Oikealla on pääsisäänkäynti.





Näkymä pääovelta kellariin.



100 kilon tavarahissi.



Sementtiosaaiikkipintainen lattia ja porras.



Porrasaula yläkerrasta katsottuna.

## 7.6 Kellari - huolto ja varasto

Kellarin alkuperäisiä toimintoja ovat ruoan säilytys, varastot, pyykkihuolto sekä väestönsuoja. Kellarissa sijainneet kaksi leikkitilaa muutettiin jo varhaisessa vaiheessa ruokahuollon ja henkilöstön käyttöön.

Ruokahuollon tilat ovat edelleen käytössä. Muita tiloja käytetään lähinnä varastoina.

Kellarissa on säilynyt alkuperäisiä ovia ja yksityiskoh-  
tia. Tilojen yleisilmettä hallitsevat jälkikäteen lisätyt  
tekniset laitteet ja kanavat.



*Näkymä kellarin käytävään porrashuoneen suunnasta.*



*Varastokomeroiden järjestys on alkuperäinen.*



*Kylmiö korvasi kylmäkellarin jo 1960-luvulla.*



*Keittiön kuiva-ainevasto.*





*Entinen askarteluhuone.*



*Väestösuojan suojahuone.*



*Perkaushuone.*



*Entinen leikkihuone ja henkilökunnan ruokala toimii huonekaluvarastona.*



*Alkuperäisiä ovia ja kalusteita varastoidaan väestösuojassa.*





*Johtajattaren asunto toimii nykyisin päiväkodin toimistona.*

## **7.7 Toinen kerros - entiset asunnot**

Toisen kerroksen huoneet rakennettiin johtajattaren ja emännän asunnoiksi. Yksi huone varattiin alakoulu-  
laisten iltapäivähoitoa varten.

Nykyisin tilat toimivat päiväkodin toimisto- ja kokous-  
tiloina. Kahdessa huoneessa on henkilökunnan pukeu-  
tumistilat. Toisessa kerroksessa sijaitsee myös päivä-  
kodin arkisto ja kokoushuoneessa pieni kirjasto.



*Toimisto on valoisa ja sieltä näkee leikkipihoille.*



*Kaksi huonetta on muutettu pukuhuoneiksi.*



*Kylpyhuoneen sisustus on 1980-luvulta.*



*Arkistokomero.*





*Emännän asunnosta on tehty kokoontumistila vuonna 2006. Keittiö on uusittu ja väliseinä kokoustilaan on purettu.*



*Alakoululaisten huonetta ei koskaan käytetty alkuperäiseen tarkoitukseen. Se on nykyisin taukotila ja toimii myös kokoustilana. Huoneessa on kaksi ovea tavarahissin konehuoneeseen mutta kerrokseen hissi ei yllä.*

## 7.8 Kalusteet

### Kiintokalusteet

Alkuperäisiä kiintokalusteita on säilynyt vain vähän. Niitä on uusittu ja täydennetty koko toiminnan ajan huoneittain ja tilaryhmittäin. 1970-luvulle saakka kiintokalusteet suunniteltiin rakennusvirastossa ja teetettiin kyseiseen kohteeseen. 1980-luvulta alkaen hankittiin tehdasvalmisteisia kalusteita ja siitä eteenpäin hyllyt, naulakot ja kiintokaapit ovat malliltaan samoja, kuin hankinta-ajankohdan muissa oululaisissa päiväkodeissa.

Kiintokalusteista merkittävimpiä ovat kaappisängyt, jotka ovat käytössä jokaisella osastolla. Ne on hankittu pääosin 2000-luvulla. Keittiökalusteet ovat 1990-2000 luvuilta.

### Irtokalusteet

Alkuperäisiä Artek-henkisiä irtokalusteita on säilynyt runsaasti ja niistä valtaosa on edelleen päiväkodin käytössä. Suurin osa alkuperäisistä kalusteista hankittiin kertaostona Helsingistä. Alkuveiheessä kalustusta täydennettiin rakennusviraston piirtämien kalustepiirustusten mukaisilla pöydillä ja penkeillä.

Patinoituneet tuolit, istuinryhmät ja penkit antavat tiloille historiallista luonnetta. Päiväkodin väestönsuojaan ja kellarihuoneeseen on varastoitu suuri määrä kunnoltaan vaihtelevia alkuperäisiä tuoleja. Osa niistä on hinnoiteltu myyntiä varten.

Täydentävät irtokalusteet ovat pääasiassa 2000-luvun sarjavalmisteisia lasten kalusteita. Sohvaryhmässä ja nojatuoleissa on ajallista kerrostumaa 1990-luvulta lähtien.



Päiväkodin kaappisängyt säästävät tilaa ja helpottavat päivälevon järjestelyjä. Kaappisängyt yleistyivät 2000-luvulla.

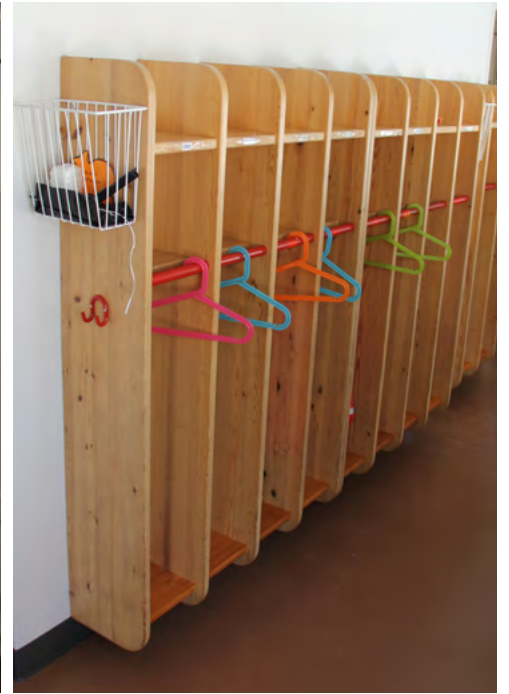


Kohteeseen suunnitellut keittiökalusteet on korvattu teollisesti valmistetuilla kalusteilla. Kuvassa entisen neuvolan tiloissa toimiva keittiö.

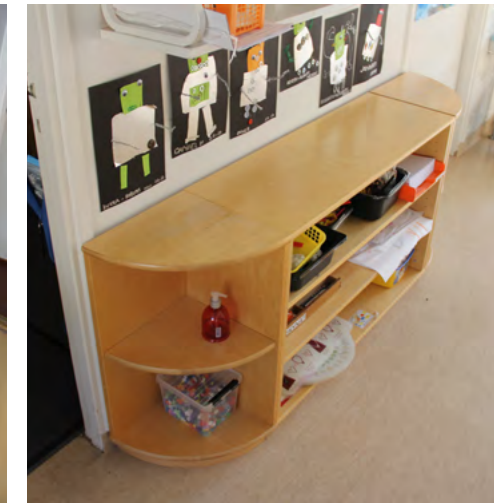








*Osastoille on kerrostunut eri aikakausien irtokalusteita. Kodikkuus on syrjäyttänyt alkuperäisen sisustuksen selkeyden. Yhtenäisyyttä ylläpitää se, että lisätyt kalusteet ovat pääosin puuta tai puunvärisiä.*







*Alkuperäiset Artek-henkiset kalusteet ovat merkittävä osa Allinpuiston päiväkodin historiaa. Varastoitujen kalusteiden kunnostamisen ja yhtenäisten kalusteryhmien koossapittäminen on haaste.*







Kananpoika  
keltainen,  
untuvainen  
herttainen  
pikkuvarpain  
pipertää,  
emän suojaan  
vieli jää.







*Ilmanvaihtokanavat ja -venttiilit ovat näkyvästi esillä päiväkodin tiloissa.*



*Talotekniikkaa ei aina pyritä piilottamaan.*



*Kellarista löytyy vielä alkuperäisiä ilmanvaihtokanavia.*



*Rakennuksessa toimii hajautetusti yhdeksän ilmanvaihtokonetta.*

## 7.9 Talotekniikka

### *Ilmanvaihto*

Ilmanvaihto perustui alunperin kuuteen poistopuhalttimeen, jotka sijoitettiin keittiöön sekä yksi kuhunkin neljään siipeen. Päivähoito-osastoilla ja asunnoissa ilmanvaihto oli painovoimainen. Koneelliseen ilmanvaihtoon siirryttiin vuonna 1991 ja sitä uusittiin vuonna 2006.

Koska rakennus muodostuu useista pitkänomaisista siivistä oli ilmanvaihto järjestettävä hajautetusti. Rakennuksessa on nykyisin yhdeksän erillistä ilmanvaihtokonetta.

Huonetilat ovat matalia, kellari on pieni ja ullakko-tila hyvin matala. Tämän vuoksi kanavisto on pitänyt sijoittaa huonetiloihin ja koneet päivähoito-osastojen säilytystiloihin. Alaslaskuja on voitu toteuttaa käytävissä ja saniteettitiloissa.



*Talotekniikkaa risteilee seinillä ja katoissa.*



*Uusitut lämpöputket kulkevat huonetilassa näkyvillä tai koteloituna.*



*Alkuperäiset lattian alla kulkeneet putket on korkitettu.*

### **Lämmitys**

Lastentalo tukeutui aluksi viereisen lastenkodin lämpökeskukseen, josta lämpö siirrettiin maanalaista putkikanaalia pitkin Lastentalon luoteiskulmalle. Lämmönjako monimuotoisen rakennuksen siipiin järjestettiin perustuksen sisäpuolella kulkenutta kanaalia pitkin. Huoneissa oli vesikiertoiset konvektorit, joiden putket nousivat alapohjalaatan läpi.

Huoneiden väliset lämpöputket vaihdettiin pintaveidoiksi vuonna 2006 ja samalla alkuperäiset kanaalit täytettiin kevytsoralla. Rakennus liitettiin suoraan Oulun Energian kaukolämpöverkkoon vuonna 2009.

### **Vesi- ja Viemäri**

Viemäriverkko on pääosin alkuperäinen. Runkoverkko on valurautaa. Viemäriä on uusittu ja täydennetty paikallisten muutos- ja korjaustöiden yhteydessä.

Käyttövesiverkko uudistettiin vuosien 1991 ja 2006 korjausten yhteydessä. Putkivedot sijoitettiin alaslaskettuihin kattoihin ja verhokoteloihin. Märkätiloissa maalatut kupariputket on tuotu käyttöpisteisiin pintavetoina.

Vesikalusteita on uusittu 1990-luvun peruskorjauksen yhteydessä ja myöhemmin muutos- ja korjaustöiden yhteydessä. Alkuperäisiä vesikalusteita on säilynyt satunnaisesti aputiloissa.

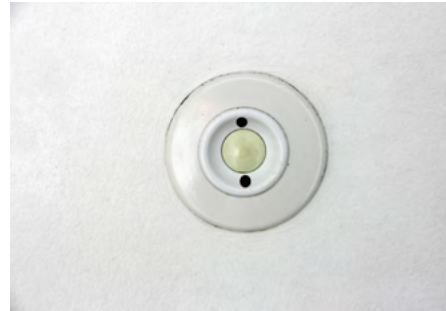
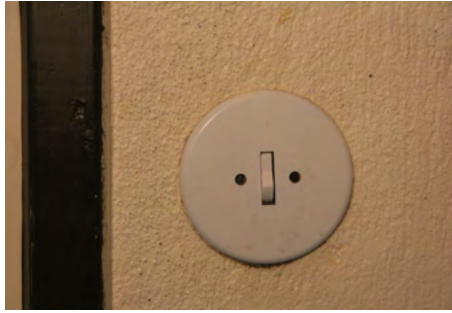


*Valurautainen viemäri on alkuperäinen. Siihen on tehty lukuisia lisäyksiä.*

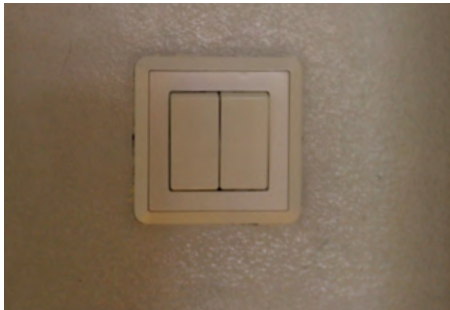


*Alkuperäisiä vesikalusteita löytyy satunnaisesti aputiloista.*





Yllä kokoelma alkuperäisiä sähkökalusteita. Alla myöhempiä kerrostumia.



### *Sähköjärjestelmä ja valaistus*

Sähköjärjestelmä on uusittu kokonaan vuonna 1994. Sen jälkeen muutoksia on tehty paikallisesti. Rakennusautomaatiojärjestelmä rakennettiin vuoden 2006 peruskorjauksen yhteydessä.

Sähköpääkeskus sijaitsee kellarissa. Johdot kulkee pääasiassa käytävien alaslasketuissa katoissa. Huonetiloissa johdot on vedetty koteloihin tai seinän sisäisissä suojaputkissa. Myös listalla peitetyjä pinta-asennuksia on runsaasti.

Sisätiloissa käytetään suoraa valaistusta, joka toteutettu tavallisesti kattoon kiinnitetyillä jonovalaisimilla. Ratkaisu noudattaa alkuperäistä valaistustapaa, mutta valaisimien määrää on myöhemmin merkittävästi lisätty. Aputiloissa on säilynyt muutamia alkuperäisiä valaisimia. Muita alkuperäisiä sähkökalusteita



löytyy runsaasti eri puolilla rakennusta.

Rakennuksen ulkovalaisimet on uusittu alkuperäistä henkeä tavoitellen. Leikkipihan valaisimet on valittu 2000-luvun mallistosta.

### 7.10 Tehdyt kuntotutkimukset

Vuonna 2002 VTT teki koko rakennuksen kattavan kuntoarvion, jossa oli mukana käyttäjätutkimus. Sitä ennen oli tehty rakennuksen kosteustutkimus ja asbesti-inventointi.

Sisäilmatutkimus on tehty vuonna 2011. Kosteutta ja putkistoja on tutkittu viimeksi vuonna 2017.<sup>68</sup>

*Alkuperäisiä valaisimia aputiloista ja yläkerran käytävästä.*

68 Liikelaitos tilakeskuksen arkisto



*Uudet valaisimet on pyritty sovittamaan alkuperäiseen henkeen.*

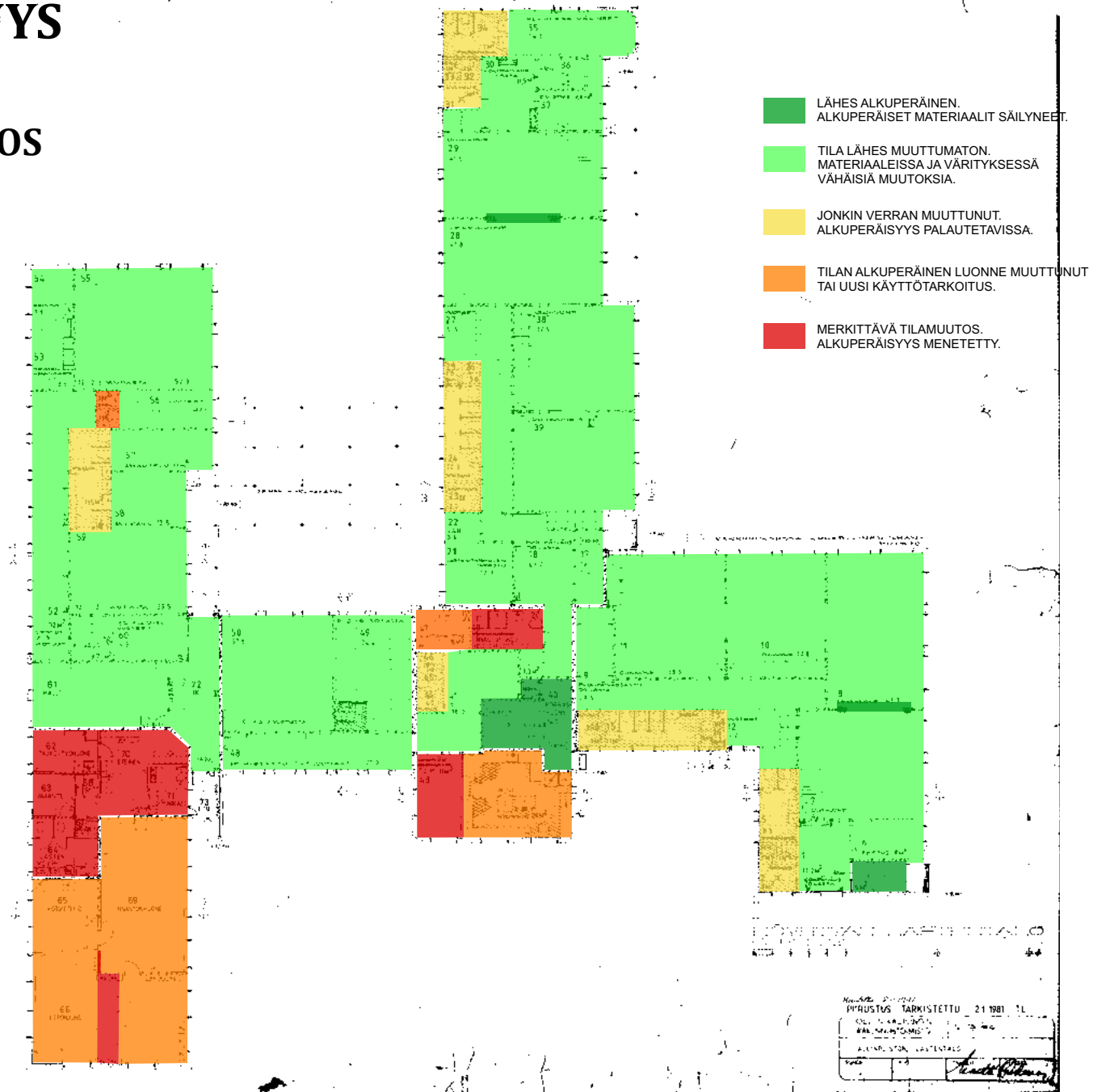




*Talotekniikka on näkyvästi esillä huonetiloissa. Koska tilat ovat matalat ja ullakkoa ei ole, oli ilmanvaihto järjestettävä hajautetusti.*

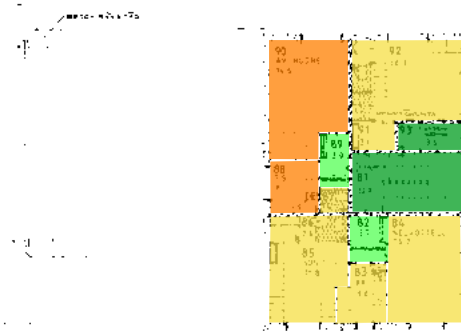
# SÄILYNEISYYS

## 1. KERROS

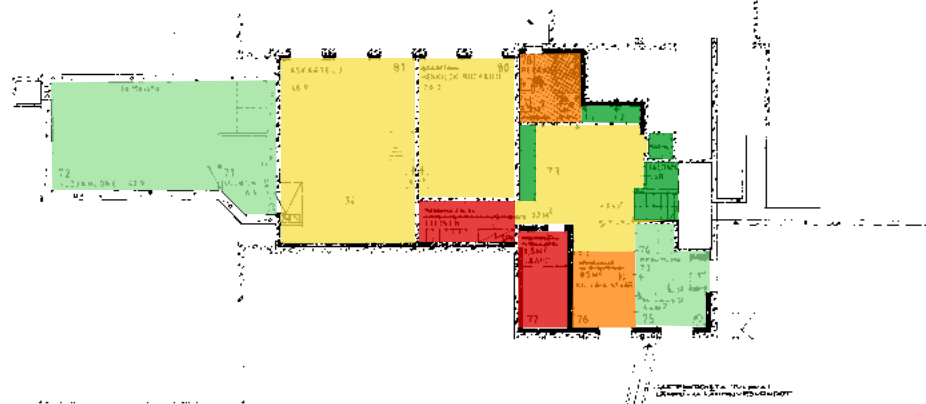




## 2. KERROS



## KELLARIKERROS



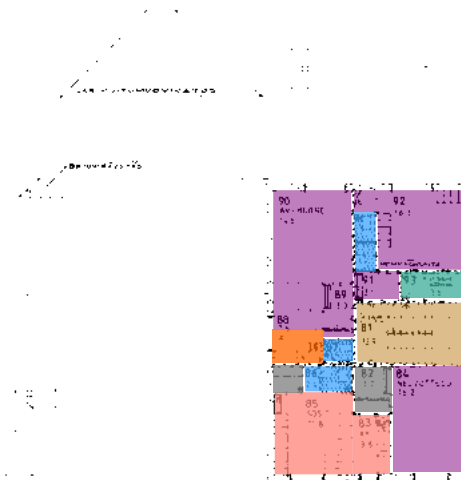
- LÄHES ALKUPERÄINEN.  
ALKUPERÄISET MATERIAALIT SÄILYNEET.
- TILA LÄHES MUUTTUMATON.  
MATERIAALEISSA JA VÄRITYKSESSÄ  
VÄHÄISIÄ MUUTOKSIA.
- JONKIN VERRAN MUUTTUNUT.  
ALKUPERÄISYYS PALAUTETAVALISSA.
- TILAN ALKUPERÄINEN LUONNE MUUTTUNUT  
TAI UUSI KÄYTTÖTARKOITUS.
- MERKITTÄVÄ TILAMUUTOS.  
ALKUPERÄISYYS MENETETTY.

DIRUSTUS TARKISTETTU 211981 FL	
OLAVIN KAUPUNGIN RAKENNUSOSASTO	N:o 2 6
ALLIIPPONJON LÄSTENTALO	
SIVOT	PIIIT



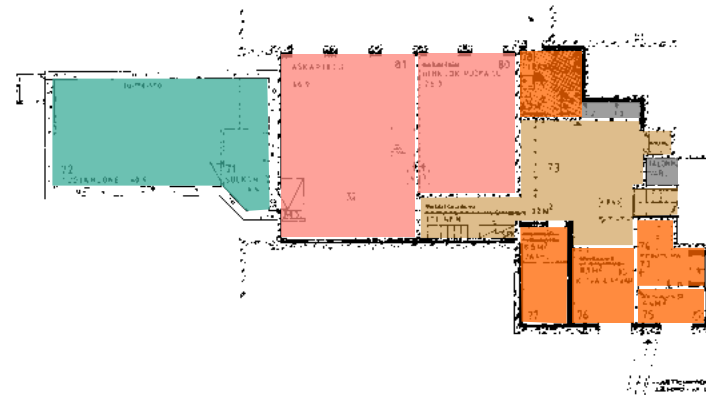


## 2. KERROS



- LEIKKI, ASKARTELU JA LEPO
- TOIMISTO JA NEUVOTTELU
- JUHLATILAT
- KEITTIÖ, VAATEHUOLTO, SÄILYTYS
- SOSIAALITILAT
- LIIKENNE
- WC- JA PESUTILAT
- VARASTOT
- TEKNINEN, VSS

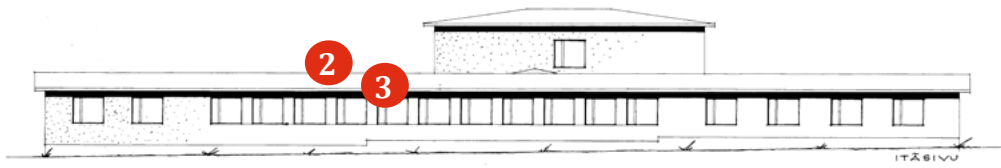
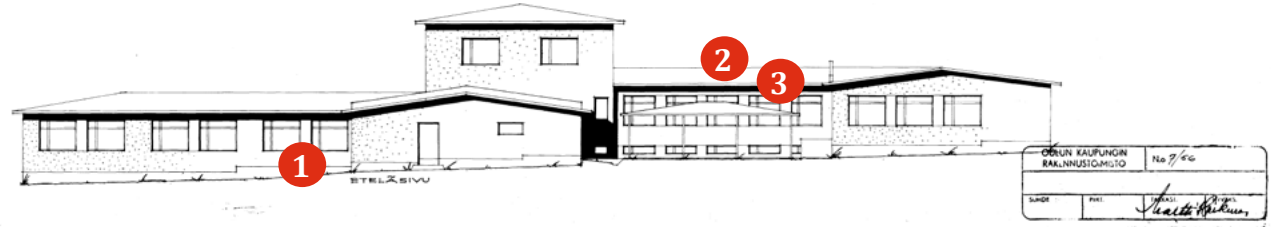
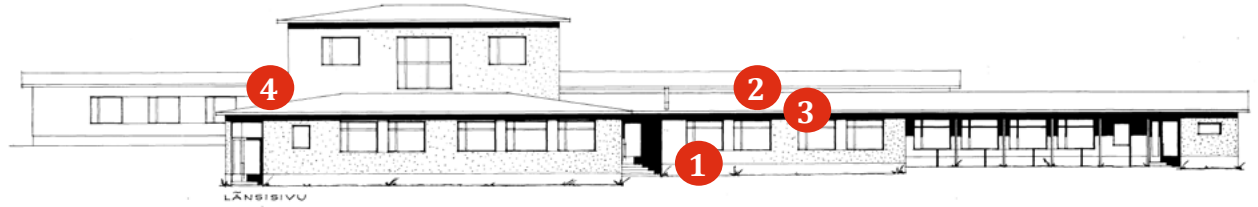
## KELLARIKERROS



- LEIKKI, ASKARTELU JA LEPO
- TOIMISTO JA NEUVOTTELU
- JUHLATILAT
- KEITTIÖ, VAATEHUOLTO, SÄILYTYS
- SOSIAALITILAT
- LIIKENNE
- WC- JA PESUTILAT
- VARASTOT
- TEKNINEN, VSS

PIIRUSTUS TARKISTETTU 21.10.2014 TL	
OSUUSKUNNAN RAKENNUSOSASTO	№ 2/2014
ALL OPUSTON LÄSINÄMÖ	
LAJIN	PIIRI
	<i>[Signature]</i>

HÖYHTYÄN LASTENTALO  
OULU



MUUTOKSET JULKISIVUISSA

1. Huvimaja lisätty
2. IV-hormit lisätty.
3. Vesikourut ja syöksyt uusittu.
4. Ulko-ovi uusittu 1991







## 8 YHTEENVETO

*Allinpuiston päiväkoti on rakennustyyppin edelläkävijä ja esikuva Oulussa. Se sai valmistuessaan valtakunnallista huomiota ja oli vuosikymmenen ajan kaupungin arvovieraiden käyntikohde. Kaupunginarkkitehti Martti Heikuran arkkitehtuuri toisti edellisiltä vuosikymmeniltä tuttua arkista muotokieltä, mutta samalla toteutti onnistuneesti aikakauden päiväkotiarkkitehtuurin keskeisiä suunnitteluperiaatteita.*

*Rakennus on toiminut yli viisi vuosikymmentä alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan ja muodostaa yhdessä viereisen Höyhtyän Lastenkodin kanssa ehyen paviljonkimaisen korttelin Höyhtyän kaupunginosan ytimeen. Sen kaupunkikuvallinen rooli kasvaa, kun Höyhtyän ennestään monimuotoista rakennuskantaa täydennetään ja tiivistetään.*

*Ensimmäinen Oulun kaupungin rakennuttama lastentalo, joka sai osakseen runsaasti huomiota ja toimi myöhempien päiväkotien esikuvana*

Allinpuiston Lastentalo oli Oulun kaupungin ensimmäinen tätä tarkoitusta varten rakennuttama rakennus. Lastentalon periaatteeseen kuului, että saman katon alle keskitettiin lastentarha, lastenseimi sekä neuvola.

1960-luvun alku oli kunnallisten päivähoitolaitosten rakentamisen aikaa Suomessa. Kokemukset julkisten rakennusten suunnittelusta pienille lapsille olivat vähäiset ja vaikutteita omaksuttiin Skandinaviasta ja Keski-Euroopasta.

Valtakunnallista huomiota rakennus herätti mittakaavallaan. Kahdelle sadalle hoitolapselle mitoitettu yksikkö oli valmistuessaan maamme suurimpia.

Allinpuiston Lastentalo oli pitkään Oulussa vierailevien delegaatioiden vakiokohde. Siellä vierailivat muiden muassa Neuvostoliiton pääministerin rouva, Länsi-Saksan pääkonsuli ja Yhdistyneiden Arabiemiraattien lähettiläs. Allinpuiston Lastentalon vierailuja isännöi Oulun kaupungin sosiaalijohtaja sosiaalineuvos Jori Rissanen.

Allinpuiston Lastentalo toimi myöhempien 1960-luvulla rakennettujen oululaispäiväkotien esikuvana. Erityisesti vuonna 1968 valmistunut Hintan Lastentalo on Allinpuiston toisinto 1960-luvun lopun tyylipiirtein toteutettuna.

*Lastenkodin, Lastentalon ja puiston muodostama kokonaisuus edustaa 1950-luvun henkeä - se on Höyhtyän kaupunginosa ydinkortteli*

Allinpuiston Lastentalon (1963) arkkitehtuuria tulee tarkastella yhtenä kokonaisuutena viereisen

Lastenkodin (1958) kanssa. Laajoine piha-alueineen ja taustalle asettuvan Allinpuiston kanssa rakennukset muodostavat ehyen 1950- ja 60-lukujen vaihteelle tyyppillisen lkokonaisuuden. Höyhtyän monimuotoisessa rakennetussa ympäristössä rakennukset edustavat vanhinta julkisen rakentamisen kerrostumaa.

Lastenkodin kerrostalomainen massa nousee esiin keskeisellä sijainnilla ja korkeusasemalla. Sillä on julkiselle rakennukselle ominaista arvokkuutta. Lastentalo on puolestaan matala ja levittäytyy laajalle alalle. Rakennuksia yhdistää keltaiseksi rapatut julkisivut, Mittakaavallisesti Lastentalo liittyy viereisten selvaakkitalojen kodikkaaseen ryhmään.

Lastenkoti ja Lastentalo olivat kahdeksan vuoden ikäerosta huolimatta samaa projektia, molemmat arkkitehti Martti Heikuran käsialaa. Rakennusryhmän kolmas osa on Heikuran suunnittelema Lintulammen koulu (1959), joka sijaitsee Höyhtyän itäreunalla.





*Höyhtyän Lastenkoti ja Allinpuiston Lastentalo muodostavat yhdessä paviljonkimaisen kokonaisuuden. Lastenkodin tiloissa toimii nykyisin Oulun kaupungin mielenterveystoimen ylläpitämä Allimarian asumiskuntoutuskeskus.*



### *Toimivaa arkista arkkitehtuuria*

Jo suunnitteluvaiheessa Allinpuiston Lastentalon arkkitehtuurista todettiin puuttuvan julkiselle rakennukselle ominaisia piirteitä. Myöhemmin rakennuksen arkkitehtuuria on luonnehdittu arkiseksi. Sekä toteutus että sen saama arvostelu osoittavat, että lapsille suunniteltu arkkitehtuuri oli 1960-luvun Oulussa uutta.

Ulkoarkkitehtuuriltaan Allinpuiston Lastentalo on vaatimaton 1950- ja 60-lukujen vaihteen funktionalistinen rakennus. Rakennuksessa ei ole lainkaan keskustilaa. Pääsisäänkäynti on kaksikerroksisen osan nurkkaan sijoitettu kapea ovi, joka johtaa ahtaaseen porrashuoneeseen. Arkkitehtuurin painopiste on annettu lapsille ja heidän *kotialueilleen*.

Arkkitehtoniset arvot ovat vahvimmillaan tavassa, jolla varsin suuri rakennusmassa on sijoitettu loivasti nousevaan rinteeseen sekä valoisilla hoito-osastoilla, joihin suuret kahteen suuntaan avautuvat ikkunat antava runsaasti luonnonvaloa.

Useisiin siipiin jakautunut rakennusmassa jäsensi 200 lapsen suuryksikön hallittaviin ja kodinomaisiin osastoihin. Siipimäisen muodon edut näkyivät myös leikkipihalla, johon muodostuu useita suojaisia ja toisistaan eritytettäviä pihatiloja.

Myöhemmissä korjauksissa alunperin selkeät ja matalat huonetilat ovat saaneet kantaakseen runsaasti uutta tekniikkaa. Näkyvimpiä ovat ilmastoinnin, valaistuksen ja lämmityksen johdot ja putkitukset.

Allinpuiston Lastentalon arkkitehtuuria arvioitaessa on huomioitava, että paikalla rakentaminen ja käsityön suuri osuus palvelivat kaupungin työllistämistavoitteita. Ne rajoittivat arkkitehdin mahdollisuuksia kokeilla totutusta poikkeavia ratkaisuja.

Vanhahtavasta ulkoasusta huolimatta rakennuksessa on käytetty uuden aikakauden rakennustekniikkaa kuten keveitä siporex-seiniä, suuria aukotuksia, matalia kattotuoleja sekä alapohjaan integroitua lämpökanaleja.

### *Osa Martti Heikuran julkisten rakennusten sarjaa*

Oulun ensimmäinen kaupunginarkkitehti Martti Heikura oli tuottelias sekä virkatyössä että yksityisessä suunnittelutoimistossaan. Hänen arkkitehtuurinsa on edelleen keskeinen osa oululaista kaupunkikuvaa.

Allinpuiston Lastentalo kuuluu Martti Heikuran viimeisten töiden joukkoon ja liittyy hänen tuotantonsaan monimuotoiseen hoiva-arkkitehtuurin kokonaisuuteen. Ulkoarkkitehtuuri on Heikuran tyylille

ominaisella tavalla vaatimaton, mutta sisätiloissa näkyy hänen perehtyneisyytensä tämän uuden rakennustyypin suunnittelukysymyksiin.

### *Oululaisten perheiden merkityksellinen paikka. Monen Oulussa lastentarhanopettajaksi opiskelleen harjoittelu- paikka.*

Yli viisi vuosikymmentä jatkunut päiväkotitoiminta on kiinnittänyt Allinpuiston päiväkodin rakennukseen ja ympäristöön jo kolmen sukupolven muistoja lapsuudesta ja vanhemmuudesta. Vastaavia muistoja on työntekijöillä sekä Allinpuistossa harjoittelijoina toimineilla opiskelijoilla.

Keskeisellä paikalla sijaitseva, ehyt ja lähes muuttomattomana säilynyt kortteli tarjoaa kiinnkohdan näiden muistojen ylläpitämiseen.

Erityisen merkitykselliseksi paikan luonteen säilyminen tulee sen jälkeen, kun Höyhtyän mittava täydennysrakentaminen on saatu päätökseen.





# LÄHTEET

## KIRJALLISET LÄHTEET

Allas Anja (toim.) Lapsi ja arkkitehtuuri, Mannerheimin lastensuojeluliiton julkaisu, Lapsiraportti A36, Valkeakosken Kirjapaino, Valkeakoski 1982.

Jaakkola, Jouko; Pulma, Panu; Satka, Mirja; Urponen, Kyösti: Armeliaisuus, yhteisöapu, sosiaaliturva : suomalaisten sosiaalisen turvan historia, Sosiaaliturvan keskusliitto Gummerus Kirjapaino Oy Jyväskylä 1994

Koho Timo: Modernismi suomalaisessa arkkitehtuurissa 1900-1960, Rakennustieto Oy, Tammer-Paino Oy 2000

Malmberg Jonas, Oulun kaupunginarkkitehti Martti Heikura – Puukaupungista Pohjois-Suomen keskukseksi. Taidehistorian Pro gradu -tutkielma Helsingin yliopisto 2013

Manninen Turo: Oulun kaupungin historia VI 1945-1990, Gummeruksen Kirjapaino Oy, Jyväskylä 1995

Lujala Elise, Kiikkusaarelda koko kaupunkiin, Oulun kaupunki, Gummeruksen kirjapaino Jyväskylä 1992

Lujala Elise, Laskuniemen lastentarhasta laajempaan Pedagogiseen päivähoitoon vuosina 1901-1984, Lisenssiaattitutkimus, Oulun Yliopisto Kasvatustieteen tiedekunta 1999

Lujala Elise, Vanhasta Ainolasta uudelle vuosisadalle - Päivähoito Oulussa 100 vuotta, Oulun kaupunki, Gummeruksen kirjapaino Jyväskylä 2001

Piironen Esa, Lastentalon suunnittelun perusteet Ark 1/1974 C30 Arkkitehtiosasto Rakennussuunnittelun laitos Tekninen korkeakoulu Otaniemi 1974

Sahlberg Marja (toim.): Talojen tarinat - Rakennushistorian selvitysopas, Museoviraston rakennushistorian osaston ohjeita ja oppaita 4, 2010

Satokangas Reija toim: Oulun vuosisadat 1605-2005, Pohjois-Suomen Historiallinen yhdistys, Oulun yliopiston historian laitos, Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä 2005

Standertskjöld Elina: Arkkitehtuurimme vuosikymmenet 1930-1950 Rakennustieto, Karisto Oy Hämeenlinna 2008

Schudrowitz Rudolf, Pädagogoscher Kindergartenbau, Karl Krämer Verlag, stuttgart 1973

Volbehr Heinrich, Kindergärten, Verlag Georg D.W. Callwey, Munchen 1966

## HAASTATTELULÄHTEET

Haapsaari Jorma, 7.12.2017

Kerola Leila, 22.11.2017

Meriluoma Petteri, 20.5.2018

Nummi Ulla, 18.5.2018

Rissanen Ulla, 21.5.2017

Sirén Lempi, 21.5.2017

## ARKISTOT JA MUSEOKOKOELMAT

Oulun Kaupungin arkisto

Liikelaitos Oulun Tilakeskus, arkisto

Oulun kaupungin Maa- ja mittausosasto, arkisto

Martti Heikuran kokoelma, Pohjois-Pohjanmaan maakunta-arkisto, Oulu

Nokela-Höyhtyä pienkiinteistöyhdistyksen arkisto, Pohjois-Pohjanmaan maakunta-arkisto, Oulu

Pohjois-Pohjanmaan maakunta-arkisto, Oulu

Pohjois-Pohjanmaan Museo, Oulu

## MUUT PAINETUT LÄHTEET

Arvokkaita alueita Oulussa osa II, Oulun kaupungin keskusvirasto/Suunnittelupalvelut, Rakennussuojeluryhmä, Sarja A 147, Oulu 2001

Arvokkaita alueita Oulussa 2015, Keskeinen kaupunkialue, Oulun kaupungin yleiskaavoitus, Oulun kaupunkisuunnittelu, Sarja A 219 2015

Malmberg Jonas, Oulun kaupunginarkkitehti Martti Heikura – Puukaupungista Pohjois-Suomen keskukseksi. Taidehistorian Pro gradu -tutkielma Helsingin yliopistossa 15.4.2013

Kaukovainio, metsälähiön moderni rakennusperintö,

Karjasillan yläaste ja lukio – rakennushistoriaselvitys



tilaaja: Oulun tilakeskus SIPARK Oy, Oulu 2008

Oulun kulttuuriympäristöohjelma, Oulun kaupungin rakennussuojelutyöryhmä, 2013

Nokela-Höyhty Pienkiinteistöyhdistys r.y. 30 vuotta, Juhlahti, Toimituskunta, Painotupa Ky, Oulu 1988

### SÄHKÖISET LÄHTEET

www.rky.fi Museovirasto, Valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöt RKY

### SUUNNITELMAT JA KAAVAT

Pohjois-Pohjanmaan maakuntakaava, 2005

Oulun Yleiskaava 2020

Höyhtyän Lastentalo, Oulu, Rakennustyöselitys, Martti Heikura 2/1962

### KUNTOARVIOT JA TUTKIMUKSET

Inspecta Kosteustekninen kuntotutkimus Allinpuiston päiväkoti 29.9.2017

Inspecta Putkistojen kuntotutkimus 12.7.2017

Kiratek Oy Asbesti-inventointiraportti 20.10.2005

Kiratek Oy Sisäilmatutkimus Allinpuiston päiväkoti 29.12.2011

Oulun kosteustutkimus Oy Tutkimusraportti 5.11.2004

VTT Allinpuiston päiväkoti kuntoarvio 25.3.2002

### PAINAMATTOMAT LÄHTEET

Höyhtyän suuralueen viheralueiden tarkastelu ja arvoitus täydennysrakentamisen kannalta - Tiivistä ja vihreää, Oulun kaupunki 2013'

Suunnittelu- ja korjausasiakirjat sekä piirustukset arkistoissa.

## KUVALUETTELO

### KUVAT TEKIJÄN, SEURAAVIA LUKUUNOTTAMATTA:

Sivu 4 Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 9 Oulun kaupunki, karttapalvelu

Sivu 10 YLÄ: Oulun kaupunki, yleiskaavoitus

ALA: Oulun kaupunki, asemakaavoitus

Sivu 11 Oulun kaupunki, karttapalvelu

Sivu 17 Pohjois-Pohjanmaan museon, Uuno Laukan kokoelma

Sivu 20 VAS: Nokela-Höyhty Pienkiinteistöyhdistys ry. 30 vuotta Juhlahti.

KESK: Oulun kaupungin arkisto

OIK: Pohjois-Pohjanmaan museo, Uuno Laukan kokoelma

ALA: Oulun kaupunki, kaavoitus

Sivu 21: VAS: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

OIK: Maanmittauslaitos, karttapalvelut

Sivu 22: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Sivu 23: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Sivu 24: Pohjois-Pohjanmaan museon kuva-arkisto

Sivu 25: VAS: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Sivu 26: VAS: Oulun kaupunki. Yhdyskunta- ja ympäristöpalvelut

Sivu 28: Museovirasto JOKA, Sanomalehti Kalevan arkisto

Sivu 29: Pohjois-Pohjanmaan museon kuva-arkisto, Uuno Laukan kokoelma

Sivu 29: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 30: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 31: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 32: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 33: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 34: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 35: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 36: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 37: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 38: Museovirasto JOKA, Sanomalehti Kalevan arkisto

Sivu 39: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 40: VAS ja OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 41: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 42: VAS ja OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 43: YLÄ: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 44: VAS: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 45: VAS ja OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto ALA: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 46: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 47: VAS ja OIK: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto.

Sivu 48: Museovirasto JOKA, Sanomalehti Kalevan arkisto

Sivu 49: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 50: VAS ja OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 51: VAS ja OIK: Allinpuiston päiväkodin arkisto

Sivu 54: OIK ALA: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 58: OIK YLÄ: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 61: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto

Sivu 66: KESK: Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen arkisto



## ALLINPUISTON PÄIVÄKOTI, OULU RAKENNUSHISTORIASELVITYS 16.5.2018

*Selvitys on tehty Liikelaitos Oulun Tilakeskukselle Arkkitehtitoimisto Avario Oy:n alikonsultointina tammi-toukokuussa 2018. •*

*Tekijä: Veli-Pekka Huhmo, arkkitehti • Trigger Communications • p. 040 5277 588 • Kallenranta 7 90460 OULUNSALO • veli-pekka.huhmo@trigger.fi*